

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 1999-2000

10 november 1999

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000

INHOUD

	Blz.
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	27
3. Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	61
4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	67
5. Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	71
6. Advies van de Raad van State	81
7. Ontwerp van decreet	129

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

Artikelen 2,6,7 en 8

Naast doctoraatsbeurzen en mandaten voor postdoctorale onderzoekers, heeft het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen (FWO-Vlaanderen) een kader van 200 vast benoemde onderzoekers. Het gaat hier om uitstekende onderzoekers die in bijna alle gevallen ook een deeltijdse onderwijsopdracht hebben in een Vlaamse universiteit. Dit kader is parallel met het kader van het zelfstandig academisch personeel (ZAP) verbonden aan de Vlaamse universiteiten. Om tot een geïntegreerd personeelsbeleid te komen, voelden de universiteiten de noodzaak aan de vaste FWO-onderzoekers te integreren in het ZAP-kader.

In onderwijsdecreet X werd de mogelijkheid gecreëerd om de vastbenoemde onderzoekers bij het FWO-Vlaanderen te benoemen in het ZAP-kader. Deze operatie bleek technisch ingewikkelder dan oorspronkelijk ingeschat. Eind mei 1999 gaf de Vlaamse regering aan de Vlaamse Interuniversitaire Raad de opdracht tegen 15 september 1999 de modaliteiten uit te werken met betrekking tot de overheveling van onderzoekers die bij het FWO-Vlaanderen vast benoemd zijn, naar het ZAP-kader. Gelet op de complexiteit van het probleem zal de VLIR pas tegen 1 december 1999 een concreet voorstel kunnen voorleggen.

Bovendien voorzag het onderwijsdecreet X dat de overgang per 1 januari 2000 diende te gebeuren, zonder dat een einddatum werd vastgelegd.

Ondermeer na overleg tussen de minister van Onderwijs en Vorming en het Bureau van de VLIR werd geopteerd de overgang van vast benoemde onderzoekers bij het FWO-Vlaanderen naar het ZAP-kader van de Vlaamse universiteiten te laten ingaan op een vaste datum. Gelet op het personeelsbeleid van de Vlaamse universiteiten werd geopteerd deze overheveling te doen op 1 oktober 2000 (artikel 5).

Om deze overheveling financieel mogelijk te maken, wordt voorzien het bedrag van de totale kostprijs van de vast benoemde onderzoekers bij het FWO-Vlaanderen over te hevelen naar de universiteiten en te voegen bij het Bijzonder Onderzoeksfonds.

Parallel hiermee wordt het Besluit op het Bijzonder Onderzoeksfonds (BOF) herzien, waarbij ondermeer de verplichte bijdrage van 20% uit de werkingstoelagen aan het BOF wordt opgeheven. Dit schept financiële ruimte om de bijkomende loonlast van de nieuwe ZAP-leden te dragen. Echter is dit bedrag niet voldoende. Daarom wordt de mogelijkheid voorzien om uit het BOF een beperkt bijkomende bedrag te gebruiken om de wedden van deze ZAP-leden te dragen en dit met ingang van 1 oktober 2000 (artikel 2).

Aangezien het ZAP-kader van de universiteiten wordt uitgebreid met het kader aan vaste FWO-onderzoekers, dient vanaf het begrotingsjaar 2001 bij de berekening van de normen die decretaal zijn voorzien, hiermee rekening te worden gehouden (artikelen 3 en 4). Zo worden de middelen overgedragen uit het BOF mee in rekening genomen bij de bepaling van de normen inzake de totale personeelskost waaraan de universiteiten moeten voldoen.

Artikelen 3 en 5

1. ivm de structurele verhoging van de basisfinanciering :

Ingevolge de structurele verhoging van de basisfinanciering van de universiteiten vanaf het begrotingsjaar 2000 dient het basisbedrag WAO 1995 op nieuw decretaal vastgelegd te worden.

De bijkomende financiering wordt over de verschillende universiteiten verdeeld op basis van een combinatie van volgende drie verdelingsmechanismen :

1. de verdeling gebeurt lineair overeenkomstig het aandeel van de universiteiten in de globale werkingsuitkering 1991 ;
2. de verdeling gebeurt proportioneel met hun verschil ten opzichte van de gemiddelde kostprijs per onderwijsbelastingseenheid (in navolging van de aanpassingen in onderwijsdecreet IX) ;
3. de verdeling gebeurt overeenkomstig het aandeel in de globale toename van het aantal onderwijsbelastingseenheden in de periode 1/2/94 – 1/2/99.

In de toegepaste combinatie weegt het eerste mechanisme door voor 50%. De twee volgende mechanismen wegen elk door voor 25 %.

Als gevolg van de bijkomende financiering wordt het basisbedrag van de werkingstoelage van de verschillende universiteiten aldus structureel verhoogd met (basisbedragen – prijsniveau 1995) :

KUL : 48,1 mio BEF ;
 VUB : 15,8 mio BEF ;
 UG : 70,9 mio BEF ;
 KUB : 0,7 mio BEF ;
 LUC : 1,9 mio BEF ;
 UA : 19,3 mio BEF ; (UFSIA 5,1 mio BEF ;
 UIA 7,7 mio BEF ;
 RUCA 6,5 mio BEF ;)

2. ivm de structurele verhoging van de investeringskredieten :

Ingevolge de structurele verhoging van de investeringskredieten van de universiteiten vanaf het begrotingsjaar 2000 dient het basisbedrag 1994 van de investeringskredieten van de universiteiten op nieuw decretaal vastgelegd te worden.

De verdeling gebeurt door een lineaire verhoging van het basisbedrag overeenkomstig het aandeel van de universiteiten in de globale investeringstoelage 1994.

Als gevolg van de bijkomende financiering wordt het basisbedrag van de investeringstoelage van de verschillende universiteiten aldus structureel verhoogd met (basisbedragen prijsniveau 1994) :

KUB : 1,4 mio BEF ;
 KUL : 81,5 mio BEF ;
 VUB : 25,6 mio BEF ;
 UG : 49,0 mio BEF ;
 LUC : 4,9 mio BEF ;

UA : 22,0 mio BEF ; (UFSIA : 6,0 mio BEF,
 UIA : 9,8 mio BEF,
 RUCA : 6,2 mio BEF)

Artikel 4

Ingevolge de desindexering naar aanleiding van de begrotingscontrole 1999 dienden de basisbedragen 1999 noodzakelijk voor de uitgaven voortvloeiend uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen, die waren vastgelegd in het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 opnieuw vastgesteld te worden. Aangezien er geen programmadecreet werd opgemaakt bij de aanpassing van de begroting 1999 werden deze nieuwe basisbedragen opgenomen in het decreet op de aanpassing van de begroting 1999.

Aangezien deze bedragen als basis dienen voor de verdere berekening van de wettelijke werkgeversbijdragen voor de universiteiten en gelden voor meerdere jaren, dienen deze bedragen opnieuw te worden opgenomen in het programmadecreet 2000.

Artikel 9

Het hogescholendecreet van 13 juli 1994 installeerde met ingang van 1 januari 1996 een gesloten financieringssysteem voor de hogescholen. Dit systeem maakt de budgetten voor het hogescholenonderwijs perfect beheersbaar, want enkel het globaal bedrag wordt nog geïndexeerd. In principe speelt het studentenaantal geen rol meer.

Via studies (Vlhora, meerjarenraming) is inmiddels aangetoond dat de financiële repercussies van de TBS55+ en de vergrijzing zeer groot zijn in een gesloten financieringssysteem, alleszins als men ze relateert naar eenzelfde tewerkstellingsgraad.

De extra kostprijs van de TBS55+ overgangsregeling kost op 15 jaar 5,7 miljard, t.t.z. 380,0 miljoen per jaar, als we ervan uitgaan dat de tewerkstelling constant blijft met 1998. In deze berekening zijn de ontslagen van 1995-1996 niet verrekend ; anders ligt het bedrag hoger. Dit bedrag houdt echter geen rekening met het feit dat per 3 uitstappers een nieuw personeelslid kan worden aangeworven en dat het effect op de tewerkstelling dus maar 280,0 miljoen is (2/3 van 380,0 miljoen). Bovendien gaan ze op 60 jaar met pensioen, wat macro-economisch

gezien ook in het voordeel van de enveloppes speelt. Niettemin kost de TBS-overgangsregeling de hogescholen een pak geld. Bovendien kunnen hogescholen de aanvragen eigenlijk niet weigeren, want dan betalen zij enkel voor de andere hogescholen. Ruw geschat ramen wij de extra kostprijs op ongeveer 250,0 miljoen.

Gelet op bovenstaande elementen is een structurele verhoging van de hogescholenenveloppe met 159,0 miljoen dus zeker te verantwoorden.

Vermits de verhoging structureel is, is een aanpassing van het startbedrag van de enveloppe, zoals vermeld in artikel 178, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap noodzakelijk.

Artikel 10

In dit artikel wordt de kwantiteit aan machtigingen voor de hogescholen vastgelegd. Het gaat om de bedragen vermeld in Onderwijsdecreet X, verhoogd met de extra-machtigingen voor infrastructuur in het onderwijs. Voor het geheel van het onderwijs gaat het om 475 mio die wordt toegevoegd aan de bestaande 382 mio.

Aan de onderlinge verhoudingen tussen de Vlaamse Autonome Hogescholen, de gesubsidieerde officiële hogescholen en de gesubsidieerde vrije hogescholen wordt niets gewijzigd.

De indexeringsfactor voor investeringen is eveneens ingeschreven.

Voor de investeringen zal trouwens een globaal onderzoek gebeuren naar de behoeften, en dit zowel voor het leerplichtonderwijs, de hogescholen en de universiteiten. Dit zal trouwens nauw samenhangen met de herziening van OD VI

Artikel 11

Dit artikel stond met een identieke formulering reeds ingeschreven in OD X. Het biedt de mogelijkheid om de nodige infrastructuurwerken uit te voeren, alsook de financiering van leningen aangaan voor dit soort werken.

Artikel 12

De vergadering van algemene directeurs van de gesubsidieerde hogescholen maakt een huishoudelijk reglement op waarin de criteria voor de verdeling van de investeringsmiddelen zijn opgesomd. In het decreetsartikel is uitdrukkelijk opgenomen dat de middelen die in het verleden zijn toegekend geweest in het criteriumstelsel worden opgenomen. Dit stemt trouwens overeen met de filosofie van het onderwijsdecreet X. Hogescholen die dringende en kant en klare dossiers hadden, hebben in een aantal gevallen de beschikking gekregen over de vastleggingsmachtiging. Om alle hogescholen in voldoende mate aan bod te laten komen, is het belangrijk dat de elementen uit het verleden in voldoende mate worden verwerkt.

Zoals opgenomen in het uitgavendecreet bij de begroting 2000 is het de bedoeling dat de vastleggingsmachtiging over de jaren heen overdraagbaar is.

Na toepassing van het criteriumstelsel vastgelegd door het college van directeurs zal elke gesubsidieerde hogeschool weten waarover zij beschikt voor investeringen.

Door het werken met de techniek van machtigingen die overdraagbaar zijn over de jaren heen ontstaat een quasi identieke situatie als bij OD X. Het enige verschil is dat de geldmiddelen pas ter beschikking worden gesteld na voorlegging van een concreet dossier.

Artikel 13

De sociale voorzieningen zijn kredieten om elke jongere met de nodige capaciteiten in staat te stellen om, ongeacht zijn afkomst, financiële mogelijkheden of sociaal-cultureel milieu, hoger onderwijs te volgen.

De universiteitsstudenten ontvangen nu gemiddeld meer dan 9.000 BEF. Sinds de hogescholenherstructurering is het bedrag per hogeschoolstudent gestegen van nul tot 4.500 BEF.

Op termijn moet men op basis van een grondige analyse van de globale studiekosten en de bijdrage daarin door de student zelf, een geïntegreerd stelsel van ondersteuning van de student realiseren, dat de integratie inhoudt van de sociale voorzieningen en de studietoelagen. Dit is niet haalbaar op korte termijn. Teneinde de democratische toegang

tot het hoger onderwijs te optimaliseren, is het op korte termijn aangewezen om de kloof in de sociale voorzieningen tussen universiteits- en hogeschoolstudenten te dichten.

Om deze reden wordt het krediet per student voor het begrotingsjaar 2000 verhoogd tot 5000 BEF per financierbare student.

Vermits de verhoging structureel is, is een aanpassing van artikel 209, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap noodzakelijk.

Artikelen 14 tot 15

Geen verantwoording ingediend.

Artikelen 16 tot 20

Bij de goedkeuring van het hogescholendecreet werd in 1994 in de onderwijscommissie afgesproken dat het hoger kunstonderwijs van de derde graad (enkel aangeboden in Antwerpen) als hoger instituut zou blijven verder bestaan en getuigschriften van lauraat van het hoger instituut voor schone kunsten zou uitreiken. Het HISK voor beeldende kunst in Antwerpen zette de praktijk van de vroegere derde graad verder. Het HISK voor muziek nam de naam Orpheusinstituut aan en startte pas een jaar later.

Sinds 1994 werd het HISK Antwerpen gefinancierd, sinds september 1995 het Orpheusinstituut. Ondertussen werd decretaal (decreet betreffende het onderwijs VII) beslist dat de beide instituten een VZW-structuur moesten aannemen. Dit impliceerde dat het HISK werd losgekoppeld van Hogeschool Antwerpen.

Bij het decreet betreffende het onderwijs IX werd vanaf 1998 een projectenpot georganiseerd, waarbij de toelagen van de beide hogere instituten gecombineerd werden met de toelage aan de VZW PARTS, die werd overgeheveld van de begroting cultuur. Dit gecumuleerde krediet diende voor de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs. Deze projecten werden beoordeeld door een commissie van hoofdzakelijk mensen uit de kunstwereld.

Vanaf 1998 werd de automatische lijn van de financiering van de hogere instituten doorbroken en dienden ook zij geëvalueerd te worden.

Bij de indiening van de begrotingsvoorstellen 2000 wordt evenwel geopteerd voor een compromis tussen deze beide beleidslijnen. Er wordt met name voor geopteerd om de bijzondere projecten en de hogere instituten elk op een aparte basisallocatie te financieren, resp. BA 3301 en 3303 binnen PR. 33.10. Het is de bedoeling om op termijn (dus bij een later decretaal initiatief) de jaarlijkse subsidiëring van de instituten te wijzigen in een meerjaren-subsidiëring. Hieraan zal een interne kwaliteitszorg worden gekoppeld en een evaluatie gebaseerd op het jaarverslag en het raadplegen van externe, internationale instanties.

De projecten hebben een eigen dynamiek ontwikkeld. Het zou spijtig zijn deze te negeren. De aanvragen voor de projecten stijgen ieder jaar in aantal. Ook de kwaliteit van de projecten stijgt.

Momenteel hebben enkel Muziek en Beeldende Kunst een hoger instituut. Dans is er zich via PARTS één aan het verwerven. Dramatische Kunst en Audiovisuele Kunst hebben echter geen vergelijkbare posthogeschoolvorming. Het huidige voorstel laat toe om op termijn ook voor deze opleidingen een hoger instituut te financieren. Hierbij wordt voorzien in een gradatie in de financiering.

Dit alles vergt een decretale aanpassing. Hoofdstuk IIbis van Titel VII van het hogescholendecreet dient te worden aangepast. Dit hoofdstuk moet enkel gelden voor de projecten en alle bepalingen m.b.t. de hogere instituten dienen in een nieuw hoofdstuk IIter te worden ondergebracht. De doelstellingen van de beide initiatieven verschillen immers danig van elkaar.

Artikel 21

De Vlaamse regering gaf op 8 juni 1999 haar goedkeuring aan een besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichting "muziek, woord en dans" en het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 houdende organisatie van het deeltijds kunstonderwijs, studierichting "beeldende kunst" en het besluit van 7 juli 1993 tot de vaststelling van het inschrijvingsgeld in het deeltijds kunstonderwijs..

De minister van Financiën en begroting verleende haar begrotingsakkoord op voorwaarde dat de inschrijvingsgelden voor de volwassenen verhoogd worden vanaf 01.09.2000 en dat deze meeropbrengsten gestort worden in een daartoe nog op te richten begrotingsfonds (PR 31.10 BA 16.90 op de middelenbegroting 2000). De gelden uit het fonds zullen aangewend worden om de meeruitgaven inzake salarissen en salarissubsidies ten gevolge van het bovenvermeld besluit te compenseren (PR 34.10 – BA 11.90, 43.90 en 44.90 op de uitgavenbegroting 2000)

In het programmadecreet bij de budgetcontrole 1997 werd een artikel ingeschreven waardoor de inschrijvingsgelden van het deeltijds kunstonderwijs jaarlijks vanaf 01.09.1997 door de Vlaamse Regering aangepast worden aan de evolutie van de index der consumptieprijzen. De basisindex is deze van de maand september 1993. De nieuwe index is deze van de maand april van het schooljaar dat voorafgaat aan het schooljaar waarin de nieuwe inschrijvingsgelden van toepassing zijn. Het aldus bekomen bedrag wordt afgerond naar het hogere honderdtal.

Artikel 22

Het bedrag van de basissubsidie van de Vlaamse Gemeenschap aan het IOB vermeld in artikel 15 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening dient voor het begrotingsjaar 1999 in overeenstemming te worden gebracht met de beslissing van het Vlaamse Parlement uitgedrukt via de goedkeuring van de aangepaste begroting 1999. Het is de bedoeling dat het IOB zijn werking intensifieert door de samenwerking met andere universiteiten. Deze intensivering vergt een structurele groei van de middelen. Daarom heeft het Vlaams Parlement via de goedkeuring van de aangepaste begroting het budget van het IOB (39,1 mio) beslist structureel te verhogen met een bedrag van 12,5 mio.

Artikel 23

Via artikel III.38 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X worden aan artikel 169bis van het decreet van 12 juni 1991 betreffende

de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, dat betrekking heeft op de subsidiëring van het Instituut voor Tropische Geneeskunde (ITG), drie paragrafen toegevoegd in verband met de subsidiëring van de universitaire steunpunten, de projecten van internationale samenwerking op het vlak van het universitair onderwijs en de projecten van innovatie in het hoger onderwijs.

Op hetzelfde tijdstip keurde het Vlaams Parlement het decreet betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening goed. Dit decreet heeft betrekking op onder andere het ITG. Aangezien dit decreet de nieuwe subsidiëringvoorwaarden voor het ITG vastlegt, werden artikel 169bis van het universiteitendecreet en het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993 houdende de voorwaarden tot financiering door de Vlaamse Gemeenschap van het ITG opgeheven.

Omdat tezelfdertijd drie paragrafen werden toegevoegd aan het artikel 169bis via artikel III.38 van onderwijsdecreet X, worden deze aanvullingen ook geschrapt.

Via het programmadecreet 2000 wordt de schrapping van deze paragrafen ongedaan gemaakt.

Artikel 24 en 25

Het Tivoli-akkoord voorzag enerzijds in een andere wijze van herverdeling van de vrijgekomen loonmassa van het MVD-personeel in het gemeenschapsonderwijs en anderzijds in een verhoging van het werkingsbudget voor het basisonderwijs met 3,103 miljard frank gespreid over de begrotingsjaren 1998 –2006. In 2000 echter wordt het budget nogmaals verhoogd met 399 miljoen. Dit betekent dat de totale verhoging van het werkingsbudget 3,502 miljard frank zal bedragen.

Dit betekent dat de Vlaamse overheid in 2000 een totale inspanning levert van 792 miljoen voor het werkingsbudget van het basisonderwijs.

De extra – middelen zijn een tegemoetkoming in de kosten van het schoolzwemmen en de administratieve en beleidsondersteuning van de directies.

– Schoolzwemmen.

Leren zwemmen is in het basisonderwijs een eindterm, dus een onderdeel van het verplichte onderwijsprogramma. De kosten ervan moeten – zoals voor de andere vakken – gedragen worden door het schoolbestuur. Voor de ouders moet het principeel kosteloos zijn. (Toegang tot het zwembad).

De toekenning van deze middelen zit vervat in het regeerakkoord, waar expliciet gesteld wordt : "De kosten van het realiseren van de eindtermen worden gedragen door de basisschool. De realisatie daarvan vergt wel een toename van de daartoe geëigende werkingsmiddelen van de scholen."

– Administratieve en beleidsondersteuning van de directies.

De werkdruk voor directies in de basisscholen is zeer hoog. Om hieraan tegemoet te komen dienen de middelen voor beleids- en administratieve ondersteuning verhoogd te worden.

Deze verhoging van de middelen zit expliciet vervat in het regeerakkoord, waar gesteld wordt dat : "De werkingsmiddelen van het basisonderwijs worden progressief verhoogd met het oog op uitbreiding van beleids- of administratieve ondersteuning".

De verdeling van de middelen over de scholen heen blijft identiek aan de bepalingen van het Polder – Tivoli – akkoord.

Artikel 26

Vanaf 01.01.2000 wordt er overeenkomstig het nieuw bijzonder decreet een onderscheid gemaakt tussen grote infrastructuurwerken (centrale niveau) en de kleine infrastructuurwerken (scholengroepen).

De scholengroepen weten aan de hand van de criteria vastgelegd door de Raad over welke vastleggingmachtiging zij jaarlijks beschikken

Vermits er verder wordt gewerkt met de techniek van de machtiging en een investeringsdotatie is het belangrijk dat op één plaats de registratie zou gebeuren van de vastleggingen van de werken die de scholengroepen wensen uit te voeren binnen het aan hen toegekende onderdeel van de machtiging. Inhoudelijk gebeuren alle werkzaamheden door de scholengroepen.

Elke scholengroep kan aan de hand van de dossiers de evolutie van de betalingen bepalen. Aan de hand hiervan kan de verdeling van de betalingskredieten per scholengroep worden opgemaakt.

HOOFDSTUK III

Jeugdwerkbeleid

Artikel 27

Bij de bespreking van het ontwerp van decreet houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid in de Commissie voor Cultuur en Sport werd door een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers aandacht gevraagd voor de rol van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. In het ontwerp was namelijk geen aandacht besteed aan de specifiek Brusselse situatie (Vlaams Parlement, zitting 1997-1998, stuk 747 – nr. 3), waar bij de laatste staatshervormingen de Vlaamse Gemeenschapscommissie een aantal taken werd toegewezen die analoog zijn aan bepaalde taken voor de provinciebesturen. De minister verklaarde hierop dat de VGC uitsluitend buiten dit decreet werd gehouden omdat zij reeds gesubsidieerd werd op basis van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de VGC inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid. Hij verklaarde zich daarbij evenwel bereid om bij de evaluatie van dit decreet rekening te houden met de nieuwe opdrachten van de VGC (instaan voor de ondersteuning van het regionale jeugdwerk te Brussel).

Op 18 december 1997 werd door het Vlaamse parlement een resolutie goedgekeurd betreffende een vernieuwd beleid inzake maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren in het kader van het decreet van 9 juni 1993 houdende de subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid. In deze resolutie werd onder anderen bepaald dat de 5% van het beschikbare krediet die wordt voorbehouden voor de uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, zou moeten worden verhoogd tot 6%.

Regeerakkoord : het voorstel sluit aan bij het belang dat gehecht wordt aan Brussel en aan het voornemen om een aangepast stedelijk jeugdbeleid te voeren.

HOOFDSTUK IV

Schade aan het wegdek
wegens gewichtsoverschrijding

Artikel 28 tot 34

I. Algemene toelichting

De wijziging van het hoofdstuk XIV (schade aan het wegdek door gewichtsovertreding) van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 gebeurt in hoofdzaak om drie redenen :

- depenalisering van de gewichtsoverschrijding bij uitzonderlijk transport
- operationalisering van de onmiddellijke inning
- het aangeven van een definitieve bestemming van de geconsigneerde bedragen.
- Depenalisering van het uitzonderlijk transport

Het decreet van 19 december 1998 had als ongewild gevolg dat een uitzonderlijk transport met gewichtsoverschrijding -hetgeen vaak inherent is aan dit type vervoer- strikt genomen niet meer kon worden vergund overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer. De huidige wijziging maakt dit ongewild effect ongedaan.

- Operationalisering van de onmiddellijke inning

Het decreet van 19 december 1998 voorziet een administratieve geldboete die onmiddellijk kan worden geïnd. Het systeem van de onmiddellijke inning was echter te weinig uitgewerkt –voornamelijk m.b.t. inbreuken door buitenlandse bestuurders- om concreet te kunnen worden toegepast. Aangezien een aantal maatregelen om het systeem operationeel te maken te ingrijpend waren om via een uitvoeringsbesluit te worden geregeld (b.v. het beslag op buitenlandse voertuigen), dienden ze decretaal te worden ingevoerd.

Bij de operationalisering van de onmiddellijk inning werd rekening gehouden met twee principes : enerzijds een maximale garantie voor het Vlaamse Gewest om de administratie geldboete daadwerkelijk te kunnen innen en anderzijds een maximale bescherming van de rechten van verdediging van

de geverbaliseerde of de burgerlijk aansprakelijke partij.

Bij het uitwerken van de bepalingen kon rekening worden gehouden met de wet van 1 augustus 1960 betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding, die eveneens maatregelen bevat m.b.t. het beslag op buitenlandse voertuigen.

- Het aangeven van een definitieve bestemming van de geconsigneerde bedragen

De solidariteitsbijdrage die de rechter uitspreekt bij gerechtelijke veroordeling komt toe aan het Vlaams Infrastructuurfonds. Het is duidelijk dat ook de geconsigneerde administratieve geldboete uiteindelijk voor dit fonds is bestemd. Dit was echter decretaal niet voorzien, hetgeen nu wordt verduidelijkt.

II. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 28 – 34

Dit artikel depenaliseert de gewichtsoverschrijdingen bij uitzonderlijk vervoer (zie boven). Aangezien gewichtsoverschrijdingen bij uitzonderlijk vervoer evenzeer schade aan het wegdek kunnen veroorzaken, kan een voorafgaandelijke vergoeding worden opgelegd. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van deze vergoeding. Onder "modaliteiten" wordt ook de hoogte van de vergoeding begrepen.

Er moet in dit verband worden opgemerkt dat artikel 48.4 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer reeds voorzien in de verplichting voor de houder van een vergunning voor uitzonderlijk vervoer om de schade en de kosten te betalen die uit het uitzonderlijk vervoer kunnen voortvloeien.

Aangezien de gewesten evenwel, op grond van artikel 6, § 1, X, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de openbare werken en het vervoer betreft, bevoegd zijn inzake "de wegen en hun aanhorigheden", moet het voornoemde artikel 48.4 – volgens een bevoegdheidsconforme interpretatie – zo gelezen worden dat de erin bedoelde schade en kosten geen betrekking hebben op de openbare weg, de kunstwerken, en de aanhorigheden ervan.

Het is de bedoeling dat de administratieve geldboete kan worden gemoduleerd volgens het overbelastingspercentage en dat ze niet steeds gelijk is aan de absolute minimumgeldboete, zijnde 100 fr. De voorliggende wijziging sluit hieromtrent elke interpretatiemogelijkheid uit.

Aangezien de mogelijkheid tot het opleggen van een administratieve geldboete vervalt wanneer het parket meedeelt te zullen optreden, kon er desgevallend onzekerheid bestaan over het lot van een administratieve geldboete die reeds onmiddellijk was geïnd. De voorliggende wijziging maakt duidelijk dat de onmiddellijk geïnde (lees : geconsigneerde) som bij optreden van het parket teruggegeven wordt.

Deze wijziging preciseert dat de administratieve geldboete enkel met instemming van de geverbaliseerde onmiddellijk kan worden geïnd (uit artikel 16 zal blijken dat dit niet het geval is bij buitenlandse overtredders).

Tenslotte werden de gevolgen van een uitspraak ten gronde of een administratief beroep uit deze paragraaf gelicht om ze verder in detail te kunnen behandelen (rekening houdend met een differentiatie Belgische/buitenlandse overtredders en de mogelijkheid tot verjaring of verval van de strafvordering).

De eerste paragraaf van artikel 60 werd herschreven om duidelijk te maken dat dit artikel enkel de situatie behandelt van de overtredder of de werkgever die een woonplaats of een vaste verblijfplaats in België heeft. Wanneer de bestuurder-overtredder voor eigen rekening rijdt, volstaat het dat hij een woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft ; hij rijdt hij in de hoedanigheid van werknemer, dan is de woonplaats of vaste verblijfplaats van de werkgever doorslaggevend, ongeacht de nationaliteit, woon- of verblijfplaats van de bestuurder.

Om praktisch-organisatorische redenen wordt van de aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting een voorafgaande bevestiging gevraagd.

Eveneens om praktische redenen, hier ten bate van de geverbaliseerde, wordt vertegenwoordiging op de hoorzitting toegelaten.

Deze wijziging dekt de situatie waarin de betrokkene zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting heeft bevestigd, maar niet opdaagt.

Het moet immers duidelijk zijn dat de zaak in dit geval zonder hoorzitting kan worden behandeld.

Noch de aard van de inbreuken, noch de hoogte van de administratieve geldboetes verantwoorden het belasten van de Vlaamse regering met het beroep. De Beroepsinstantie wordt bijgevolg de Vlaamse minister bevoegd voor de openbare werken.

Noch de aard van de inbreuken, noch de hoogte van de administratieve geldboetes verantwoorden de belasting van de minister met het persoonlijk bijwonen van de hoorzitting. Een delegatiemogelijkheid is bijgevolg voorzien. Deze delegatie waarborgt voldoende rechten van verdediging van de betrokkene. In dit kader kan trouwens worden verwezen naar de behandeling van het beroep tegen de afvalstoffenheffing (art. 47 quinquies van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen).

De mogelijkheid om een vergoeding voor dossierkosten op te leggen, was reeds voorzien in het decreet van 19 december 998 ; Deze wijziging maakt van de betaling van de dossierkosten een ontvangelijkheidsvereiste.

Deze wijziging houdt in dat buitenlandse betrokkenen geen vertaling kunnen vragen van de processtukken, geen stukken kunnen indienen in een andere taal dan het Nederlands en geen debatten kunnen voeren in hun eigen taal. Een tot in het uiterste doorgedreven waarborg van de rechten van de verdediging d.m.v. vertalingen is praktisch onwerkbaar en brengt te hoge kosten met zich mee. Deze kosten kunnen nooit opwegen tegen de mogelijke baten van de procedure.

Deze wijziging vestigt het principe van de verplichte onmiddellijke inning bij buitenlandse betrokkenen van de administratieve geldboete en de bedragen ter dekking van de eventuele gerechtelijke procedure en haar gevolgen. Er wordt tevens een mogelijkheid tot inhouding en beslag van het overladen voertuig ingevoerd. Zonder verplichte onmiddellijke inning met mogelijkheid tot inhouding en beslag van het voertuig zouden buitenlandse betrokkenen in de praktijk immers nagenoeg altijd aan de betaling van de administratieve geldboete of de solidariteitsbijdrage ontsnappen. Gezien het intensieve gebruik van het Vlaamse wegennet voor buitenlands vrachtvervoer (invoer of transit) zou hun praktische ongrijpbaarheid een onevenredig nadeel berokkenen aan het Belgisch vrachtvervoer

en zou aan het Vlaams Infrastructuurfonds een belangrijke bron van inkomsten ontzegd worden. Tegenover deze gemiste inkomsten staat nochtans een reële beschadiging van het wegdek. De voorgestelde beslagprocedure wijkt af van de beslagprocedure voorzien in het Gerechtelijk Wetboek. Deze afwijking is echter gewettigd aangezien de voorwaarden voor een beroep op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen werden vervuld :

1. De noodzaak blijkt uit het gegeven dat de buitenlandse overtreders met toepassing van de gerechtelijke beslagprocedure in de praktijk zouden ontsnappen aan de betaling van de administratieve geldboete of de solidariteitsbijdrage ;
2. De mogelijkheid tot een gedifferentieerde regeling blijkt uit analoge federale regelingen (bv. Artikel 11 ter, § 3 en volgende van de wet van 1 augustus 1960 betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding) ;
3. De afwijkende beslagregeling heeft geen inhoudelijke weerslag op de gerechtelijke beslagprocedure, maar voorziet slechts op een afwijking van deze procedure in een beperkt aantal gevallen.

Om praktische redenen dient de betrokkene woonplaats te kiezen in België, zoniet is het onmogelijk om de voorziene kennisgevingen op de formeel correcte manier tijdig in het buitenland te laten aankomen. Vanuit het gekozen adres in België (Belgische agent, beroepsfederatie, klant...) kunnen de kennisgevingen flexibel aan de betrokken worden meegedeeld per fax, e-mail of desnoods per telefoon.

Wanneer het parket meedeelt niet te zullen optreden, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete toegekend aan het Vlaams Infrastructuurfonds. De overige bedragen (die enkel door buitenlandse betrokkenen moeten worden geconsigneerd) worden vrijgegeven. Het is immers de bedoeling dat de overtreder ofwel slechts de administratieve geldboete, ofwel slechts de gerechtelijk opgelegde solidariteitsbijdrage aan het Vlaamse Gewest verschuldigd kan zijn. Het Vlaamse Gewest kan bijgevolg steeds voor de schade aan het wegdek worden vergoed terwijl tegelijkertijd een dubbele betaling is uitgesloten.

Aangezien de buitenlandse overtreders de administratieve geldboete verplicht hebben geconsigneerd, wordt hen voor de definitieve toewijzing aan het Vlaams Infrastructuurfonds nog een hoor-

recht een beroepsmogelijkheid gegeven, naar analogie met de bestaande regeling voorzien in artikel 60 van het decreet van 19 december 1998 ; Artikel 60 betreft evenwel slechts het beroep tegen het opleggen van een administratieve geldboete post factum, die enkel aan Belgische betrokkenen kan worden opgelegd. Voor Belgische betrokkenen is een hoorrecht en een beroepsmogelijkheid na onmiddellijk inning niet voorzien aangezien de onmiddellijke inning hier slechts mits instemming mogelijk is.

De termijnen van de proceshandelingen voorafgaand aan de hoorzitting werden verlengd t.o.v. de regeling van artikel 60 om aan de buitenlandse betrokkenen meer tijd te geven voor eventuele vertaling en verplaatsing.

Deze artikelen bepalen de bestemming van de geconsigneerde bedragen of het lot van het in beslag genomen voertuig na een vrijspraak of een al dan niet voorwaardelijke veroordeling.

Bij vrijspraak gebeurt uiteraard een volledige teruggave. Bij veroordeling vervalt de administratieve geldboete. De som die ter dekking van de administratieve geldboete werd geconsigneerd, wordt dan echter gebruikt ter dekking van onder meer de correctionele geldboete en de solidariteitsbijdrage.

HOOFDSTUK V

DAB CATERING

Artikel 35

De oprichting van een DAB Catering op 01/01/2000 laat een soepeler en autonoom beheer van de financiële en personele middelen van de sectie Catering van de afdeling Logistieke Dienstverlening toe. Bovendien wordt een beter inzicht verkregen in de kosten- en opbrengstenstructuur van de sectie, waardoor zowel de managementinformatie als de procesbeheersing op een vlottere wijze kan worden verkregen respectievelijk doorgevoerd

De corresponderende budgetten op het bestaansmiddelenprogramma 99.10, basisallocaties 12.01, 74.01 en 11.03 en de gelden op de intendance – rekening zullen worden overgedragen op de begroting van de DAB. Er werd rekening gehouden met de bemerkingen van de Raad van State.

HOOFDSTUK VI

Successierechten

Artikel 36

Bestendiging van bepaling in de middelenbegroting 1999(art.10). Gelet op de eenjarigheid van de begroting is een opname in het programmadecreet noodzakelijk om de maatregel te bestendigen naar de toekomst toe.

HOOFDSTUK VII

Kustactieplan

Artikel 37

Het oorspronkelijk kustactieplan liep slechts over een periode van drie jaar, met name van 1997 tot en met mei 1999.

De Vlaamse regering wil in de huidige legislatuur een nieuw actieplan bepalen en voorziet vanaf de begroting 2000 de nodige middelen hiertoe. Bijgevolg worden in het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 de nodige aanpassingen aangebracht om dit initiatief mogelijk te maken.

Al de andere bepalingen met betrekking tot het kustactieplan blijven van kracht. Er werd rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State.

HOOFDSTUK VIII

Sociaal Impulsfonds

Artikel 38

In paragraaf 3 van het bedoeld artikel 3 worden zes uitgaven opgesomd waarvan de financiering gebeurt door voorafnemings op de opbrengsten van de heffingen op leegstand en verkrotting (decreet van 22 december 1995, hoofdstuk VIII, afdeling 2).

De aanrekening dient via het variabel krediet 12.90 van het programma 53.2 (Sociaal Impulsfonds) te geschieden, alhoewel vier van de zes uitgaven be-

trekking hebben op het programma 53.1 (Binnenlandse Aangelegenheden)

In zijn advies nr. L.29.506/3 van 6 juli 1999 over een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden en de regels inzake de toekenning van subsidies voor vormingsactiviteiten voor gemeentelijke mandatarissen(uitgave vermeld onder punt 6 van artikel 3, § 3° van het decreet van 14 mei 1996), stelt de Raad van State dat het betreffend decreetartikel een louter begrotingstechnische bepaling is die geen rechtsgrond vormt voor het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering. Bovendien moet er een basisallocatie bestaan waarop de bedoelde uitgave kan worden aangerekend.

Teneinde de budgettaire orthodoxie te herstellen worden zes basisallocaties gecreëerd waarop de betreffende uitgaven kunnen worden aangerekend. Het betreft 5 niet-gesplitste kredieten en één gesplitst krediet, namelijk :

Programma 53.2 Sociaal Impulsfonds

- 12.01 uitgaven voor bekendmaking van werking en acties van het Sociaal Impulsfonds (40 miljoen frank) .
- 45.01 uitgaven verbonden aan de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst "bestendiging armoedebeleid en steunpunt armoede" (2,8 miljoen frank) ;

Programma 53.1 Binnenlandse aangelegenheden

- 12.03 aanvullende werkingskosten voor communicatie, sensibilisering en samenwerking met de lokale besturen, met inbegrip van buitenlandse contracten (4 miljoen frank) ;
- 33.01 subsidies voor participaties in projecten en voor ondersteuning van initiatieven ter verbetering van het binnenlands bestuur (3 miljoen frank) ;
- 43.06 subsidies voor de vorming van lokale mandatarissen (3 miljoen frank) ;
- 43.07 subsidies voor pilootprojecten inzake interlokale samenwerking in Vlaanderen (18 miljoen frank – gesplitst krediet)

De schrapping van § 3 van artikel 3 van het decreet van 14 mei 1996 en de inschrijving van zes basisallocaties op de begroting (5 niet-gesplitste kredieten en één gesplitst krediet), komen alleszins de duidelijkheid en de doorzichtigheid van de begro-

ting ten goede en beantwoorden aan de opmerkingen van de Raad van State.

Budgettaire weerslag

Het schrappen van bedoelde § 3 van artikel 3 heeft tot gevolg dat de ontvangsten van de heffingen op leegstand en verkrotting in de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap worden opgenomen.

Voor 2000 worden die opbrengsten zeer voorzichtig op 100 miljoen frank geschat, wat zeker als een absoluut minimumbedrag moet worden beschouwd, omdat de cel leegstand die ontvangsten voor 2000 op 250 miljoen raamt.

De inschrijving van de zes uitgaven op de basisallocaties van de programma's 53.1 en 53.2 betekent een budgettaire last van in totaal 81,8 miljoen frank. De opbrengsten van de heffingen op leegstand en verkrotting volstaan dus ruimschoots om deze uitgaven te dekken.

Voor de volgende jaren mag zelfs een ruimer overschot worden verwacht.

Gelet op de verhoging en indexering van het Sociaal Impulsfonds vanaf 2000 en de berekening van de dotatie van het Gemeentefonds tegen 100% i.p.v. 75%, lijkt het niet-overboeken van het saldo van de opbrengsten van de heffingen op leegstand en verkrotting naar het Sociaal Impulsfonds niet in tegenspraak met de met de lokale besturen gemaakte afspraken.

Zoals voorzien in artikel 3, § 5 van het decreet van 14 mei 1996 wordt het vastleggingskrediet voor de trekkingsrechten SIF vanaf het jaar 2000 geïndexeerd. Dit houdt in dat het trekkingsrecht van de Vlaamse gemeenten en steden ook jaarlijks aan de indexering onderworpen is.

Volgens de huidige tekst van het decreet is een indexering pas mogelijk in de loop van het begrotingsjaar zelf op basis van het indexcijfer van de maand maart.

Om begrotingstechnische redenen is het evenwel onmogelijk in 1999 reeds een correct bedrag in de begroting in te schrijven op basis van het indexcijfer van het daaropvolgend jaar.

Dit zou dan dienen te geschieden naar aanleiding van de begrotingscontrole. Bovendien geeft een aanpassing van de trekkingsrechten van alle steden en gemeenten aanleiding tot een stormvloed van

administratieve ingrepen : aanpassing van de trekkingsrechten in addenda bij de beleidsovereenkomsten, verhoging van alle vastleggingen,....

Teneinde het correcte trekkingsrecht voor het jaar zelf aan de lokale besturen te kunnen mededelen aan het begin van het begrotingsjaar en om transparant te houden, opteert de administratie om het geïndexeerde trekkingsrecht te berekenen in het jaar dat het begrotingsjaar voorafgaat op basis van het indexcijfer van twee jaar voor de verdeling.

HOOFDSTUK IX

Energie

Artikel 39

§ 1. De richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende de gemeenschappelijke regels voor de interne markt van elektriciteit bevat buiten de realisatie van de interne markt op het vlak van productie, transmissie en de distributie enkele belangrijke regels inzake milieubescherming, openbare dienstverplichting en rationeel energiegebruik.

De bijzondere wet van 8 augustus 1988 gaf Vlaanderen de bevoegdheid om de gewestelijke aspecten van het energiebeleid te regelen. Zo is het Vlaamse Gewest bevoegd voor het rationeel energiegebruik en voor de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk aan 70.000 Volt.

Het voorliggend voorstel om 100 kWh gratis ter beschikking te stellen van de laagspanningsklanten is het resultaat van onderlinge afspraken tussen de minister bevoegd voor Energie Steve Stevaert, de elektriciteitsproducenten en de elektriciteitsverdelers. Onder andere als gevolg van de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, realiseren de elektriciteitsproducenten productiviteitswinsten. De elektriciteitsproducenten hebben zich akkoord verklaard om een gedeelte van deze winsten, ten belope van 2,4 miljard BEF (overeenstemmend met 100 kWh per laagspanningsklant) ter beschikking te stellen voor deze maatregel.

De elektriciteitsverdelers hebben zich akkoord verklaard deze door de elektriciteitsproducenten ter beschikking gestelde bedragen integraal door te

rekenen aan hun klanten voor de uitvoering van deze maatregel.

De kosten voor deze maatregel worden dus volledig gedragen door de elektriciteitsproducenten en hebben geen weerslag op de inkomsten van intercommunales en gemeenten.

Het betreft hier geen wijziging van de energietarieven, zodat het Controlecomité terzake niet bevoegd is.

Voorliggend voorstel om aan de laagspanningsklanten van het distributienet 100 kWh elektriciteit gratis te leveren, kadert in de beleidsdoelstellingen vastgelegd in het regeerakkoord zowel inzake de realisatie van een vrije elektriciteitsmarkt als inzake het REG-beleid.

Een eerste beweegreden die aan de grondslag ligt van het voorstel, is gebaseerd op billijkheidsoverwegingen. De bovenvermelde richtlijn 96/92/EG voorziet de mogelijkheid voor sommige grote verbruikers om nu reeds van de voordelen van een vrije markt met bijhorende lagere prijzen te genieten. Voorliggend voorstel verplicht de distributiebedrijven om ook de laagspanningsklanten in zekere mate te laten genieten van de productiviteitswinsten die gepaard gaan met een meer concurrentiële markt. Zij vormen namelijk de groep die het laatst van de voordelen van de vrijgemaakte markt zal kunnen genieten.

In de tweede plaats is het toegekende voordeel relatief groter voor laagspanningsklanten die reeds rationeel met elektriciteit omgaan. Een gelijkaardig voordeel toegekend op basis van een verlaging van de elektriciteitsprijs zou een zeer negatief effect hebben op rationeel energiegebruik.

De wet van 10 maart 1925, meer bepaald artikel 5, op de elektriciteitsvoorziening biedt het aanknopingspunt om bijzondere bepalingen in te voegen voor het Vlaamse Gewest inzake de elektriciteitsdistributie.

Het decreet van 20 december 1996 houdende maatregelen tot begeleiding van de begroting 1997 voorziet analoge maatregelen voor de gratis levering van 15 m³ water.

§ 2. De concrete toepassingsmodaliteiten (o.a. de manier van compensatie van de elektriciteitsverdelers door de elektriciteitsproducenten) zullen in een werkgroep met de elektriciteitsverdelers en –producenten besproken worden, onder meer re-

kening houdend met de ervaringen met de gratis levering van 15 m³ water.

De gemeentelijke regies, intercommunale verenigingen en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare elektriciteitsdistributie, kunnen in eerste instantie zelf de wijze bepalen waarop zij bedoelde gratis levering praktisch organiseren. De eerste gratis levering van 100 kWh heeft betrekking op het kalenderjaar 2000 en zal in principe verrekend worden bij de eerste eindafrekening na 1/1/2000.

Indien de maatregel toch op significant verschillende wijze wordt toegepast in de verschillende distributiemaatschappijen, kan de Vlaamse regering nadere regels vaststellen.

HOOFDSTUK X

Grondwaterbeheer

Artikel 40

Artikel 28ter

Via het decreet van 20/12/1996 werd de bevoegdheid voor het vestigen, het innen en het invorderen van de grondwaterheffing toegewezen aan de Administratie, Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer. Aangifte van de opgepompte hoeveelheden grondwater moet conform dit decreet vóór 15 maart van het heffingsjaar via een aangifteformulier gebeuren bij de Administratie, Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer.

In het kader van de heffing op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging moet behalve het drinkwaterverbruik, oppervlaktewaterverbruik, ander waterverbruik en afvalwatervolume eveneens de opgepompte hoeveelheid grondwater meegedeeld worden. De bevoegdheid voor het vestigen, innen en invorderen van de afvalwaterheffing werd bij de Vlaamse Milieumaatschappij gelegd (decreet dd. 25/06/1992).

Dit heeft voor gevolg dat de heffingsplichtigen tweemaal dezelfde grondwatervolumes moeten meedelen aan twee verschillende overheidsinstanties. Daartoe dienen zij twee verschillende aangifteformulieren in te vullen.

Met het oog op het verminderen van de administratieve lasten voor de heffingsplichtigen werd gezocht naar een procedure waardoor heffingsplichtige slechts één aangifte hoeft in te dienen die voor beide heffingen gebruikt kan worden.

Anderzijds leidt het samenvoegen van beide heffingen tot een verhoogde administratieve efficiëntie. Momenteel wordt de juistheid van de opgepompte grondwaterhoeveelheden door twee verschillende administraties onderzocht en indien nodig aangepast via de wettelijk opgelegde procedures.

Aangezien de gegevens nodig voor het vestigen van de afvalwaterheffing ruimer zijn en de grondwaterwinninggegevens reeds omvatten, wordt het vestigen, innen en invorderen geïncorporeerd in de werkzaamheden van de Vlaamse Milieumaatschappij. Dientengevolge wordt in analogie met de afvalwaterheffing de heffingsplicht bij de natuurlijke of rechtspersoon gelegd die over de grondwaterwinning beschikt.

In uitvoering van artikel 11 van het decreet van 24/01/1984 wordt de controlebevoegdheid van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer geregeld in § 6.

De overige bepalingen van artikel 28ter worden ongewijzigd overgenomen.

Artikel 28quater

In artikel 28quater worden een aantal bepalingen herschreven. Het betreft een louter tekstuele aanpassing die leidt tot een verhoogde leesbaarheid van de wetgeving en geen invloed heeft op de wijze waarop de heffing berekend wordt. In artikel 28quater, § 2, 2° b. wordt de term 'technische capaciteit' vervangen door de term 'nominale capaciteit', daar deze een vaststaand feit is die via de technische fiche van de pomp gecontroleerd kan worden.

Tenslotte wordt voor de seizoensgebondenactiviteiten de term 'beregeningen' vervangen door 'irrigatie in de lucht' zodat ook de druppelbevloeiing uitdrukkelijk opgenomen wordt in deze bepaling.

Artikel 28quinquies

De bepalingen van artikel 28quinquies, § 1 en § 2 worden integraal overgenomen.

In artikel 28quinquies § 3 wordt de vrijstelling van debietmeting en registratie uitgebreid van "beregening van bouw en weiland" naar alle vormen van "irrigatie voor land- en tuinbouw als hoofdactiviteit".

Artikel 28sexies

De bepalingen van artikel 28sexies worden integraal overgenomen met uitzondering met de noodzakelijke aanpassingen volgend uit de gewijzigde bevoegdheidsverdeling. Het betreft het indienen van de aangifte bij de Vlaamse Milieumaatschappij en het verlenen van medewerking door o.a. de vergunning verlenende overheid aan de Vlaamse Milieumaatschappij

Artikel 28septies

In Artikel 28septies worden de bepalingen van § 1, § 2 en § 3 ongewijzigd overgenomen met uitzondering van het feit dat de Vlaamse Milieumaatschappij aangeduid wordt als bevoegde administratie.

In de toegevoegde paragraaf § 4 wordt voorzien dat vastgestelde overtredingen door de administratie bewezen kunnen worden d.m.v. alle door het gemeene recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.

Tenslotte wordt een § 5 betreffende de juridische waarde van de door de ambtenaren van de VMM opgestelde vaststellingsverslagen, toegevoegd

Artikel 28octies

De bepalingen van artikel 28octies worden integraal overgenomen met uitzondering van het feit dat de heffingsplichtige zijn aangifte bij de Vlaamse Milieumaatschappij moet indienen.

Artikel 28nonies

De bepaling van artikel 28nonies, § 1, § 2, § 3 en § 5 worden integraal overgenomen met uitzondering van het feit dat de Vlaamse Milieumaatschappij aangeduid wordt als bevoegde administratie

Tevens wordt een § 4 toegevoegd teneinde de procedure van ambtshalve grondwaterheffingen af te stemmen op de procedure voor het vestigen van ambtshalve afvalwaterheffingen. Als gevolg van deze afstemming moet bij het bericht van heffing

van ambtswege een vaststellingsverslag van de administratie gevoegd worden.

Artikel 28decies

De bepalingen van artikel 28decies, § 1, § 2, § 3 en § 5 worden integraal overgenomen met uitzondering van het feit dat de Vlaamse Milieumaatschappij aangeduid wordt als bevoegde administratie.

Toevoeging van de term 'en heffingsverhoging' in paragraaf 4 dringt zich op daar in de bestaande reglementering geen onderscheid wordt gemaakt tussen heffingsverhogingen en administratieve boeten welke 2 verschillende begrippen zijn. In de toelichting bij artikel 28 undecies wordt nader ingegaan op het verschil tussen beide begrippen.

In § 6 en § 7 wordt de term 'op straffe van nietigheid' geschrapt waardoor de vormvereisten inzake het kohier en het heffingsbiljet in overeenstemming met de regeling uit het WIB gebracht wordt.

Het huidige artikel 28decies, § 6 en § 7 bepalen dat zowel het kohier als het heffingsbiljet een aantal vermeldingen dient te bevatten op straffe van nietigheid, hetgeen een zeer beperkte interpretatiemogelijkheid toelaat. Deze overdreven sanctie dient uit de heffingsreglementering te verdwijnen. Indien bijvoorbeeld een element van de naam van het bedrijf niet vermeld wordt mag dit geen nietigheid veroorzaken indien er geen twijfel mogelijk is over de juiste identiteit van de heffingsplichtige. Gezien het WIB dergelijke strenge voorwaarde niet voorziet is de rechtspraak in dit kader soepeler : bij betwisting wordt nagegaan of verwarring al dan niet mogelijk was en of de belastingplichtige in zijn belangen is geschaad.

Artikel 28undecies

In de huidige wetgeving wordt het begrip "heffingsverhoging" (proportionele verhoging van de heffing met een bepaald percentage) verward met de term "administratieve geldboete" (niet-proportionele geldboeten). De heffingsverhoging viesteert enkel het niet aangegeven deel en is een sanctie die opgelegd wordt wegens het niet nakomen van de aangifteplicht. De boete kan daarentegen worden opgelegd bij iedere overtreding op een verplichting opgelegd door de heffingsreglementering.

In artikel 28undecies werd enkel de mogelijkheid om administratieve geldboeten op te leggen voor-

zien, terwijl dit artikel hoofdzakelijk een systeem van heffingsverhogingen beoogde.

De wetgever heeft zich geïnspireerd op artikel 444 en 445 WIB : bij de overname van deze bepalingen werd een gedeelte van de tekst geschrapt : het begrip "belastingverhoging" werd in het grondwaterheffing-wetgeving niet voorzien. Voorgestelde wijziging heeft tot doel de verwarring weg te nemen.

In de nieuwe tekst van artikel 28undecies, § 1 en § 4 wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen beide begrippen. Teneinde een gelijke behandeling van de heffingsplichtigen te waarborgen wordt in § 2 en § 3 de schaal van de heffingsverhogingen vastgelegd. Dit brengt mee dat de taxatieambtenaar geen beoordelingsvrijheid heeft bij het bepalen van de heffingsverhoging. Eenmaal de overtreding vastligt, dient de overeenkomstig bepaalde sanctie te worden opgelegd.

In tegenstelling tot de heffingsverhoging beschikt de ambtenaar over een discretionaire bevoegdheid bij het opleggen van boeten d.w.z. dat hij een zekere appreciatiebevoegdheid heeft. Het is mogelijk een geldboete op te leggen op inbreuken die geen aanleiding kunnen geven tot heffingsverhoging bijv. het niet beantwoorden van een vraag om inlichtingen, het verzet door een belastingplichtige tegen het ontvangen van een ambtenaar.

Artikel 28duodecies

In artikel 28duodecies, § 1 wordt het woord heffingsverhoging ingevoegd. Bedoeling hiervan is dat deze eveneens het voorwerp kan uitmaken van een bezwaarschrift.

Bezwaarschriften moeten in overeenstemming met de afvalwaterheffing ingediend worden bij de adjunct leidend ambtenaar van de maatschappij. De directeur generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde doet uitspraak over de bezwaarschriften. Op deze manier ontstaat één loket voor zowel de grondwaterheffing als de afvalwaterheffing terwijl een duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen de ambtenaren die de heffing vaststellen en zij die over de bezwaarschriften beslissen.

In het decreet van 24/01/1984 wordt verwezen naar de regels inzake de vestiging en invordering van het Wetboek Inkomstenbelastingen.

De in het decreet van 14/01/1984 voorziene geschillenregeling is niet meer in overeenstemming met de gewijzigde federale procedure.

Omwille van de discrepantie tussen beide procedures is een nieuwe geschillenregeling vereist die terug aansluit bij de federale wetgeving.

De federale geschillenprocedure wordt opgesplitst in een administratieve fase bij de gewestelijke directeur en een jurisdictionele fase bij de Rechtbank van Eerste Aanleg. De bezwaartermijn bedraagt 3 maanden. Er is geen maximumtermijn opgelegd waarbinnen de directeur zich over een bezwaarschrift moet uitspreken. Indien de directeur geen beslissing neemt binnen de zes maanden (of negen maanden bij een ambtshalve aanslag) kan de belastingplichtige een rechtsvordering inleiden waardoor de directeur zijn bevoegdheid verliest om uitspraak te doen. Zolang de belastingplichtige echter geen procedure ingang zet, kan de directeur nog wel een beslissing nemen.

De huidige bezwaartermijn in de heffingsreglementering (2 maanden) wijkt af van deze van de federale regeling. Het parallellisme met het WIB kan slechts behouden worden indien de geschillenbeslechting zoveel mogelijk afgestemd wordt op de federale procedure. Vandaar dat de bezwaartermijn verlengd wordt tot 3 maanden. Er wordt verduidelijkt dat het om een vervaltermijn gaat. Als vertrekpunt van de bezwaartermijn gelden thans 2 data : de datum van verzending van het heffingsbiljet en de datum van de kennisgeving van het heffingsbiljet. De 2^{de} datum is slechts van toepassing wanneer de heffing geheel of gedeeltelijk ingevorderd wordt op de goederen van een niet in het kohier opgenomen echtgenoot. Naar analogie van het WIB en om tegemoet te komen aan de rechtspraak van het Arbitragehof wordt in artikel 28 duodecies § 1 in dergelijk geval aan de echtgenoot de mogelijkheid gegeven bezwaar in te dienen. Onder de nieuwe federale regeling wordt aan de niet in het kohier opgenomen echtgenoot de mogelijkheid gegeven bezwaar in te dienen van zodra de belastingschuld op zijn goederen wordt ingevorderd. Dit recht werd ingevoerd voor de feitelijk gescheiden echtgenoot doordat de inkomstenbelasting in principe verhaalbaar is op het vermogen van de andere echtgenoot en de belasting van deze echtgenoten afzonderlijk gevestigd wordt. Het recht van bezwaar dient eveneens gewaarborgd te zijn voor de samenwonende echtgenoot op wiens vermogen de heffing, gevestigd op naam van de andere echtgenoot, wordt ingevorderd.

In de nieuwe federale regeling heeft de beslissing over het bezwaar geen jurisdictioneel karakter meer. Om die reden wordt uitdrukkelijk voorzien dat de directeur-generaal als administratieve overheid optreedt.

In de huidige wet beschikte de directeur generaal over een termijn van 12 maanden om zich uit te spreken over de bezwaren eventueel te verlengen met een termijn van zes maanden. Na het verstrijken van deze beslissingstermijn werd het bezwaar geacht te zijn ingewilligd. Dit leidt tot praktische problemen wanneer de heffing slechts gedeeltelijk wordt betwist. In dergelijke gevallen is het onduidelijk tot beloop van welk bedrag de heffingsplichtige een ontheffing moet krijgen.

Om het decreet van 24/01/1984 op dit vlak in overeenstemming te brengen met de federale procedureregeling wordt thans geen maximumtermijn meer opgelegd.

Artikel 28terdecies

De bepalingen van artikel 28terdecies wordt integraal overgenomen met uitzondering van het feit dat de bevoegdheid aan de Vlaamse Milieumaatschappij toegewezen wordt.

Artikel 28quaterdecies

In artikel 28 undecies wordt een eigen reglementering voorzien voor het opleggen van administratieve sancties. Vermits de wet een eigen regeling bevat en het in de bedoeling ligt om in het uitvoeringsbesluit van de WIB afwijkende bepalingen te voorzien worden de woorden "administratieve geldboeten" in artikel 28 quaterdecies § 1 geschrapt.

In § 1 wordt het woord "geschillen" toegevoegd. Op die manier wordt verduidelijkt dat de federale geschillenprocedure van toepassing is.

In § 2 wordt het woord "heffingsverhoging" toegevoegd.

Daarnaast wordt deze paragraaf in overeenstemming gebracht met artikel 410 en 414 § 2 van het Wetboek Inkomstenbelastingen.

Door de verwijzing naar deze artikels wordt verduidelijkt dat enkel het onbetwistbaar verschuldigd gedeelte kan worden ingevorderd en dat de nalatigheidsintresten op het betwiste gedeelte worden opgeschort wanneer binnen de 6 maanden na ont-

vangst van het bezwaarschrift geen beslissing is genomen over het bezwaarschrift.

HOOFDSTUK XI

Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD)

Artikel 42

Saldo op de thesaurierekening 91.10.86.25

Op thesaurierekening 91.10.86.25 werden in uitvoering van artikel 46 van het programmadecreet van 1991 (zie bijlage 6) de saldi op 31 december 1990 overgenomen van de volgende begrotingsfondsen van de vroegere afdeling II :

- sectie 35, artikel 60.02.35 A, met als libellé "Gebouwenfonds voor de scholen van de Gemeenschap en rechtsoptvolger of instelling ermede belast(verplichtingen aangegaan voor 1 januari 1989)" ;
- sectie 35, artikel 60.65.35 A, met als libellé "Fonds voor provinciale en gemeentelijke schoolgebouwen en rechtsoptvolger of instelling ermede belast(verplichtingen aangegaan voor 1 januari 1989)".

De cijfermatige evolutie van de vroegere begrotingsfondsen en van de thesaurierekening 86.25 vanaf 1989 tot heden :

- Tot 1989 werden de begrotingsfondsen voor de schoolgebouwen gespijsd door dotaties vanuit de begroting gemeenschappelijk onderwijs (voor 1989 nationale begroting, in 1989 begroting van de Vlaamse gemeenschap).De doorstorting van deze middelen verliep via een postrekening bij de Nationale Bank :
- de dotaties werden op de rekening van de Nationale Bank gestort. De laatste stortingen gebeurden in 1989 vanuit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap waarin volgende kredieten waren voorzien :

1.648 mio onder titel II, sector 63,sectie 54,artikel 61.10 voor het gebouwenfonds van de rijksscholen ;

500,8 mio onder titel II, sector 63,sectie 54, artikel 61.07 voor het gebouwenfonds van de provinciale en gemeentescholen ;

- naast de dotaties werden op de rekening bij de Nationale Bank ook ontvangsten 1gestort uit de verkoop van schoolgebouwen ofgronden ;
- naarmate er uitgaven moesten gedaan worden vroegen de rekenplichtigen van de gebouwenfondsen de vrijmaking van een deel van de gelden die zich op de rekening bij de Nationale Bank bevonden ;
- de nationale Bank stortte de gevraagde middelen door op de ontvangstrekening van de Nationale Thesaurie ;
- de nationale Thesaurie rekende de ontvangen bedragen aan op de passende begrotingsfondsen. Voor 1989 waren dit de fondsen ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder titel IV(afzonderlijke sectie),sector 63, sectie I,artikel 60.02A (voor de gemeenschapsscholen) en artikel 60.65A (voor de provinciale en gemeentescholen) :

De reden voor deze nogal omslachtige werkwijze via een rekening bij de Nationale Bank is ons niet precies bekend ; ze zou teruggaan op afspraken die gemaakt werden bij de invoering van de schoolpactwet.

- Vanaf 1990 werden geen dotaties meer voorzien voor de begrotingsfondsen voor schoolgebouwen. De opdracht van deze fondsen werd inmiddels overgenomen door de ARGO.

De begrotingsfondsen bleven evenwel bestaan voor uitgaven inzake verbintenissen van 1989 en vroeger. Door een wijziging in de begrotingsstructuur vanaf 1990 veranderde hun codering in respectievelijk afdeling II, sectie 35, artikel 60.02.35 A en afdeling II, sectie 35, artikel 60.65.35 A.

De werkwijze van opvragen van gelden van de bij de Nationale Bank gehouden rekening bleef in 1990 in essentie dezelfde als in 1989, behalve dat de doorstorting ervan niet meer gebeurde naar de ontvangstenrekening van de Nationale Thesaurie maar naar de centrale ontvangstenrekening van de Vlaamse Gemeenschap.

- Ingevolge een wijziging in de wetgeving op de rijkscomptabiliteit en de afschaffing hierdoor van de begrotingsfondsen werd overeenkomstig artikel 46 van het programmadecreet van 1991 het saldo van de gebouwenfondsen op 31 de-

cember 1990 overgeboekt naar de thesaurierekening 86.25. Het saldo bedroeg 50 mio fr. en was integraal afkomstig van het fonds voor de gemeenschapsscholen ; het fonds voor de provinciale en gemeentescholen vertoonde een nul-saldo.

- In 1991 werd het saldo op de rekening van de Nationale Bank ten bedrage van 264.589.813 fr. overgeschreven naar de rekening van de ontvangstenrekenplichtige van het departement Onderwijs. Het werd door de rekenplichtige als ontvangst geboekt op de thesaurierekening 86.25.
- De aldus beschikbare middelen op de thesaurierekening 91.10.86.25 zijn sedert 1991 aangewend voor betalingen m.b.t. van voor 1989 daterende geschildossiers inzake schoolgebouwen.

Momenteel zijn deze middelen zo goed als uitgeput ; er rest enkel nog een bedrag van 1.926.075 fr.

HOOFDSTUK XII

Vlaams Gemeentefonds

Artikelen 43

Gemeentefonds

Met een dotatie van ruim 43 miljard is het Gemeentefonds ongetwijfeld de belangrijkste financieringsbron vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de gemeenten. Het fonds evolueert elk jaar op basis van het indexcijfer de consumptieprijzen, verhoogd met één vierde van het netto – rentepeil. Aandelen worden bij wijze van voorschot telkens doorgestort op het einde van de eerste maand van elk trimester. Onmiddellijk na afloop van het jaar gebeurt de eindafrekening.

Deze regeling, die bij decreet van 31 juli 1990 werd vastgesteld, is dan ook een voorbeeld voor goede bestuursverhoudingen. Wel wordt via het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994, voor de verschillende subsidiestromen van het Vlaamse gewest waarbij de inflatie een parameter is voor de evolutie, het indexcijfer slechts doorgerekend a rato van 75 %.

Nu de Vlaamse begroting in evenwicht is, kan in het kader van het pact redelijkerwijze afgesproken worden deze maatregel stop te zetten.

Het afschaffen van de 75 % regel heeft voor het begrotingsjaar 2000 een meeruitgave van 133,1 miljoen frank tot gevolg.

Deze meeruitgave is recurrent.

Provinciefonds

De afschaffing van de 75 % regel voor het provinciefonds heeft voor 2000 een meeruitgave van 12,7 miljoen frank tot gevolg.

Deze meeruitgave is eveneens recurrent.

De in artikel 55 ontworpen bepaling wordt behouden. De Vlaamse regering wenst inderdaad de tot en met het jaar 1999 aangehouden beperking tot 75% van de inflatieparameter in het evolutiemechanisme van het Vlaams Gemeentefonds op te heffen. De decreetgever heeft deze beperking bij decreet van 6 juli 1994 ingesteld voor het geheel van de subsidies die aan de evolutie van de levensduurte werden gekoppeld. In de decreten tot vaststelling van de algemene uitgavenbegrotingen die tot en met het jaar 1999 zijn aangenomen, heeft de decreetgever de dotatie van het Vlaams gemeentefonds vastgesteld met toepassing van artikel 15 par 2 . Deze bepaling houdt in dat voor alle werkingsmiddelen aan natuurlijke personen en rechtspersonen toegekend, de indexering beperkt werd tot 75%. Bij par 1 werd voor deze indexering het gewone indexcijfer der consumptieprijzen vervangen door de gezondheidsindex. Het tweede lid van par 1 bepaalt dat deze vervanging door de gezondheidsindex niet van toepassing is voor het Vlaams Gemeentefonds. Het Vlaamse Gemeentefonds blijft dan ook gekoppeld aan de gewone prijsindex.

Het Vlaams Provinciefonds is daarentegen gekoppeld aan de gezondheidsindex.

Artikel 44

In de artikelen 55 en 56 van het voornoemde programmadecreet werd het decreet van 31 juli 1990 tot de instelling van het Vlaams Gemeentefonds, gewijzigd. Er werd als het ware een vierde "compartiment" toegevoegd aan het Gemeentefonds, bestaande uit de netto-opbrengst van de Vlaamse heffing op de leegstand (hoofdstuk VIII, afdeling 2 van het decreet van 22 december 1995 houdende

bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996), en dat na aftrek van een aantal andere uitgaven, opgesomd in artikel 21, § 3, 1° tot 6° van het programmadecreet van 19 december 1998.

Dat vierde compartiment is enkel bestemd voor de gemeenten die op hun verzoek belast werden waren met het beheer van de inventaris met betrekking tot de heffing op de leegstand en moet worden verdeeld in verhouding tot de gekende opbrengst voor die gemeenten.

De toevoeging van dit vierde compartiment werd door de Vlaamse regering verantwoord als een compensatie voor het feit dat de jaarlijkse indexatie van de dotatie aan het Gemeentefonds slechts a rato van 75 % werd uitgevoerd (regel ingesteld bij decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot de begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994).

Indien voor de dotatie aan het Gemeentefonds in 2000 de 75%-regeling niet wordt behouden en derhalve de indexatie volledig wordt doorgevoerd, is geen compensatie meer nodig en kunnen de voornoemde artikelen 24 en 25 integraal worden opgeheven.

Er moet bovendien worden opgemerkt dat de in 1999 getroffen compensatieregeling voor het Gemeentefonds eigenlijk in strijd is met het door dit fonds beoogde doel, namelijk een algemene financieringsbron te zijn voor de gemeenten. Het kan in principe niet dat de bedragen die de gemeenten ontvangen rechtstreeks gekoppeld worden aan welbepaalde uitgaven. Er werd rekening gehouden met de bemerkingen van de Raad van State.

HOOFDSTUK XIII

DAB Grondfonds

Artikel 45

Artikel 144 van het decreet RO stelt dat de middelen waarover de DAB beschikt zijn : ... "alle ontvangsten uit de toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (vroegere planschadefonds) ... Deze middelen moeten aangewend worden voor de uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 " ...

Artikel 168 stelt dat "artikel 24 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 (oprichting planschadefonds) wordt opgeheven".

Indien de bovenstaande bepaling niet wordt opgenomen in het programmadecreet, is er geen overdracht mogelijk van vastleggingen en rechten uit het verleden op basisallocatie 34.90. Het betreft een vrij aanzienlijk aantal dossiers (o.a. planschadedossiers), die momenteel hangend zijn voor de rechtbanken.

HOOFDSTUK XIV

Geestelijke gezondheidszorg

Artikel 46

In artikel 36 van het decreet van 18 mei 1999 wordt het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 inzake erkenning en betoelaging van de centra voor geestelijke gezondheidszorg opgeheven per 1 januari 2000.

Dit betekent dat de bepalingen voor het indienen van een erkenningsdossier en de erkenningsprocedure slechts op die datum van toepassing worden. Hierdoor zijn erkenningen van de nieuwe fusiecentra op 1 januari 2000 niet realiseerbaar.

De centra raken zo op 1 januari 2000 in een rechts-onzekere positie : de oude erkenningen vervallen, de nieuwe erkenningen zijn nog onbestaande.

Een overgangsperiode tussen de oude en de nieuwe reglementering is onontbeerlijk. Met het inschrijven van de bovenstaande bepaling wordt hieraan tegemoetgekomen. Er wordt duidelijk omschreven dat de oude besluiten van toepassing zijn, tot op het ogenblik dat een centrum erkend is volgens de nieuwe normen. De datum van erkenning kan per centrum verschillen, maar op 1 oktober 2000 moeten alle centra voldoen aan de normen van het cgg-decreet.

Artikel 47

Artikel 37 van het decreet Geestelijke Gezondheidszorg bepaalt dat de centra voor Geestelijke Gezondheidszorg, die overeenkomstig artikel 22

worden erkend vanaf 1 januari 2000, hun beleidsplan indienen vóór 1 april 2000, d.w.z. binnen een termijn van 3 maand na de erkenning.

Aangezien het decreet Geestelijke Gezondheidszorg van 18 mei 1999 slechts in werking treedt op 1 januari 2000 en de afhandeling van de verschillende stappen in de erkenningsprocedure tot 9 maand kan duren, is het niet mogelijk de beleidsplannen voor 1 april 2000 te vragen. In de geest van het artikel 37 van het decreet van 18 mei 1999 is het dus wenselijk de periode voor indiening van het beleidsplan te bepalen op 3 maanden na de betekening van de erkenning.

Artikel 48

In artikel 7, § 1 tweede lid van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen wordt bepaald dat de Vlaamse regering binnen de drie jaar na de inwerkingtreding van het decreet op 1 januari 1997, in overleg met de betrokken sectoren de door haar vastgestelde erkenningsnormen en procedureregels voor erkenning en intrekking van erkenning van welzijnsvoorzieningen in overeenstemming zal brengen met de bepalingen van het decreet. Op datum van 31/12/1999, drie jaar na de inwerkingtreding van het decreet, zal voor bepaalde sectoren het sectoraal overleg nog niet afgerond zijn. In nog andere sectoren, zoals bijvoorbeeld de sector ouderenvoorzieningen, reikt de fundamentele herziening van de regelgeving verder dan een aanpassing aan de bepalingen van het decreet. Deze sectoren hebben meer tijd nodig, wil men doelmatig en doeltreffend de aanpassing van de regelgeving doorvoeren.

Artikel 49

Volgens de huidige tekst van artikel 24 van het decreet van 30 maart 1999 dient de zorgverzekering operationeel te zijn op 1 januari 2000.

Waar voornoemd decreet een kaderdecreet is, dienen evenwel tal van bepalingen te worden uitgevoerd opdat de zorgverzekering operationeel zou zijn.

Inmiddels werden reeds ontwerpbesluiten met betrekking tot de organisatie, het beheer en de werking van het Vlaams Zorgfonds en met betrekking tot de organisatie, het beheer, de werking en de er-

kenning van de zorgkassen aan de Raad van State voor advies voorgelegd, maar dit advies werd vooralsnog niet verstrekt.

Daarnaast dienen nog meerdere aangelegenheden nader te worden geregeld, zodat de regels inzake de aansluiting bij een zorgkas, de bepaling van de vereiste (minimale) zorgbehoefvendheid en van een meetinstrument om die zorgbehoefvendheid vast te stellen, de regels betreffende de vaststelling en de inning van de bijdragen, de nadere voorwaarden en de procedure voor tenlasteneming, de regels betreffende het uitreiken en innen van zorgcheques, de regels betreffende de machtiging van indicatiestellers, de erkenning van voorzieningen en de registratie van mantelzorgers de regels inzake de subsidiëring van de zorgkassen, enz.

Sommige van die aangelegenheden (o.a. de hoogte en de inning van de bijdragen, het bepalen van de vereiste graad van zorgbehoefvendheid) vragen nog principiële beleidskeuzes.

Daarnaast dienen nog enkele eerder technisch-reglementaire kwesties m.b.t. de organisatie van de zorgverzekering te worden uitgeklaard, zoals het fiscaal statuut van de uitkeringen en de bijdragen, de toepasselijkheid van het Europees Gemeenschapsrecht op de zorgverzekering, enz. Deze aangelegenheden vergen wellicht een meer doorgedreven onderzoek door experts.

Uit het bovenstaande kan worden opgemaakt dat op 1 januari 2000 onmogelijk alle besluiten kunnen genomen zijn die voor de operationalisering noodzakelijk zijn.

Bovendien is het onmogelijk om tegen die datum het Vlaams Zorgfonds en een eigen Vlaamse Zorgkas operationeel te maken, laat staan Zorgkassen te erkennen.

Vandaar wordt voorgesteld om de bepalingen van het decreet van 30 maart 1999, die nog niet in werking zijn getreden, in werking te laten treden op een door de Vlaamse regering te bepalen datum. De voorgestelde formulering laat toe dat die bepalingen eventueel afzonderlijk in werking worden gesteld.

De Vlaamse regering zal uiteraard alles in het werk stellen om die bepalingen zo snel mogelijk in werking te laten treden.

HOOFDSTUK XV

Monumenten en landschappen

Artikel 50

Een klein gedeelte van de werkzaamheden waarvoor een onderhoudspremie werd aangevraagd, werd uitgevoerd vóór de toezegging van deze premie. De eigenaar handelde evenwel te goeder trouw en in het belang van het monument.

De campagne "wie is er bang voor rood, geel en blauw ?" van de Koning Boudewijnstichting had dit monument als laureaat geselecteerd. Dit hield in dat de gevelschilderwerken dienden voltooid te zijn vóór de Open Monumentendag in september 1997. Om die schilderwerken goed te kunnen uitvoeren, diende het dak van het waardevolle traptorentje eerst te worden hersteld.

Het niet uitbetalen van onderhoudspremie zou een bestraffing zijn voor een eigenaar die zeer erg begaan is met de monumentenzorg. Het is dan ook billijk dat deze onderhoudspremie volledig wordt uitbetaald.

De maatregel past in het regeerakkoord van juli 1999 dat pleit voor een klantvriendelijk optreden van de Vlaamse overheid.

Artikel 51

De aanvraag voor het verkrijgen van een restauratiepremie van het gebouw, gelegen Wollemarkt 53 te Brugge, gebeurde op 8 november 1994.

Deze aanvraag van een particulier werd door de administratie ontvankelijk verklaard. Het betrof hier vooral de restauratie van de kaaimuur aan de Reie. De premie werd pas toegekend bij besluit van 20 juni 1996. Het reglementair besluit voorziet dat op voorhand slechts 1/5 van de werken mag worden uitgevoerd.

Gelet op de hoogdringendheid (het instorten van de kaaimuur), was de aannemer op voorhand begonnen met het uitvoeren van werken. Aangezien de stad Brugge bij reiniging van de Reien het waterpeil laat zakken, heeft de eigenaar daarvan gebruik gemaakt om de werken onder de normale waterlijn integraal en onmiddellijk uit te voeren. Indien hij zulks niet had gedaan, was voor de restauratiewerkzaamheden achteraf een aparte af-

damming nodig geweest, wat voor alle betrokken partijen belangrijke bijkomende uitgaven zou hebben veroorzaakt. Door de vermelde gang van zaken werd het toegelaten 1/5 der werkzaamheden, dat vóór de toekenning van de premie mocht worden uitgevoerd, overschreden.

Gelet op de vermelde motivering is het billijk dat de premie volledig wordt uitbetaald.

Deze maatregel past in het regeerakkoord van juli 1999 dat pleit voor een klantvriendelijk optreden van de Vlaamse overheid.

Artikel 52

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996, regelt de toekenning van restauratiepremies en vervangt de regeling vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993.

In dit laatste besluit was geen regeling opgenomen voor de toekenning van bijkomende premies voor bijkomende werkzaamheden. Deze regeling werd wel opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996.

Door een aantal openbare besturen werden restauratiewerkzaamheden opgestart met een restauratiepremie toegekend vóór 15 oktober 1996. Een aantal van deze besturen vroeg en verkreeg een bijkomende restauratiepremie voor de werkzaamheden opgestart vóór 15 oktober 1996, maar voltooid na deze datum. Als grondslag voor de bijkomende premie golden de vermelde besluiten van 1995 en 1996.

Deze besluiten vermelden evenwel dat, met betrekking tot premies die werden vastgelegd vóór de inwerkingtreding van deze besluiten de vroegere regelgeving van kracht blijft. Om deze reden kan het Rekenhof de saldi van de bijkomend toegekende premies niet uit betalen.

Aangezien de premies door de Vlaamse regering werden toegekend, de kredieten zijn vastgelegd en de werkzaamheden uitgevoerd, is het noodzakelijk een wettelijke regeling te treffen voor de betalingen. De door de Vlaamse regering aangegane verbintenissen moeten immers worden nagekomen.

Het betreft de hierna volgende restauratiepremies :

AALTER, Kasteel van Poeke, bijkomende werkzaamheden (938.905,- BEF) ;

LANAKEN, St. Petronellakerk te Rekem, bijkomende werkzaamheden (394.199,- BEF) ;

ROTSELAAR, St. Jan de Doperkerk te Werchter, bijkomende werkzaamheden (569.070,- BEF) ;

TURNHOUT, St. Theobalduskapel, bijkomende werkzaamheden (246.550,- BEF) ;

STEKENE, H. Kruiskerk – gevels, bijkomende werkzaamheden (1.172.557,- BEF) ;

GENT, St. Annakerk – fase 1 – deel fase 1, bijkomende werkzaamheden (654.138,- BEF) ;

HERK DE STAD, Rijkswachtkazerne – lot 1, bijkomende werkzaamheden (202.302,- BEF) ;

HERK DE STAD, Rijkswachtkazerne – lot 2, bijkomende werkzaamheden (60.894,- BEF) ;

WERVIK, St. Medarduskerk – dakwerken, bijkomende werkzaamheden (1.157.124,- BEF) ;

Vermits een besluit van de Vlaamse regering geen terugwerkende kracht kan hebben, is het noodzakelijk de bovenvermelde regeling bij decreet vast te stellen. Eens deze regeling is vastgesteld, is het probleem definitief opgelost zodat zich geen nieuwe dergelijke gevallen meer kunnen voordoen.

Deze maatregel past in het regeerakkoord van juli 1999 dat pleit voor een klantvriendelijk optreden van de Vlaamse overheid. Er werd rekening gehouden met de bemerkingen van de Raad van State.

Artikel 53

Bij Koninklijk Besluit van 1 april 1998 is de Vlaamse Gemeenschap voor de helft eigenaar geworden van het Gravensteen te Gent. In het verleden, toen niet de Vlaamse Gemeenschap maar de Belgische Staat voor de helft eigenaar was, heeft de gedeelde eigendom van dit monument tot grote moeilijkheden geleid, die voor gevolg hebben dat het gebouw zich thans in slechte staat bevindt. Indien niet spoedig een oplossing wordt gevonden, zal het Gravensteen in het Keizer Kareljaar 2000 voor een groot deel moeten worden gesloten. Thans heeft de stad Gent laten weten dat ze bereid is het aandeel van de eigendom van het Vlaams Gewest over te

nemen. Hierdoor zou de tussenkomst van het Vlaams Gewest voor de restauratiewerkzaamheden van 80% naar 60% kunnen verminderen. Het ligt voor de hand dat een duidelijke en eenvoudige eigendomsstructuur noodzakelijk is voor een efficiënt beheer van dit gebouw.

Om deze reden wordt voorgesteld de eigendom van het Vlaams Gewest onmiddellijk en kosteloos over te dragen aan de stad Gent. Deze maatregel past in het regeerakkoord van juli 1999 dat pleit voor subsidiariteit. Het is immers duidelijk dat de stad Gent voor de instandhouding van het Gravenkasteel te Gent het meest functionele niveau is.

Artikel 54

Bij Koninklijk Besluit van 16 maart 1999 (BS 4 augustus 1999) heeft de Staat aan het Vlaams gewest de eigendom overgedragen van de als monument beschermde Maagdentoren te Zichem – Scherpenheuvel en van een windmolen te Sijsele – Damme.

Bij akte van 29 april 1999 schonk architect Renaat Braem zijn woning te Deurne (Antwerpen) aan het Vlaams Gewest.

Met het oog op de instandhouding, restauratie en ontsluiting van monumenten, heeft de Vlaamse regering de Stichting Vlaams Erfgoed opgericht. Deze stichting heeft in het verleden reeds met gunstig resultaat het fort Napoleon (Oostende) en de gebouwen van de voormalige abdij van Herkenrode (Hasselt), beide eigendom van het Vlaams Gewest, in erfpacht genomen. Thans wordt voorgesteld om ook de Maagdentoren, de windmolen van Hoeke, en de woning van Renaat Braem in erfpacht te geven aan deze stichting.

Aangezien deze monumenten niet van aard zijn om een commerciële bestemming te kunnen verkrijgen, wordt een symbolisch canon van 1000 BEF per jaar vastgesteld.

HOOFDSTUK XVI

Sociaal-cultureel werk

Artikelen 55

Artikel 22 van het dienstendecreet regelt de wijze van handelen ingeval van ontoereikend krediet. In

dat geval wordt het tekort gedragen door de erkende organisaties, die een subsidiëring genieten boven de decretale erkenningsdrempel van vier basisfuncties. Het decreet van 19 december 1997 (artikel 28, 1°) wijzigde de overgangperiode van drie jaar, die het dienstendecreet van 19 april 1995 voorzag voor alle organisaties ten einde zich in orde te stellen met de bepalingen van het decreet, in een periode van zes jaar (=een verlenging met drie jaar). Tijdens die periode beschikken de nog niet erkende organisaties (een vijftigtal) over de decretale waarborg van een minimale subsidie. Deze waarborg bestaat niet (meer) voor de organisaties die van de overgangperiode gebruik maakten om zich te conformeren aan de decretale regels met betrekking tot de werking als dienst en die intussen met vrucht de erkenningsprocedure doorliepen. Ingevolge het ontoereikend krediet voor het werkjaar 1998 worden een aantal van deze erkende diensten gesanctioneerd via de toepassing van het bovenvermelde artikel 22 terwijl een groot aantal organisaties zich nog steeds in die overgangperiode bevinden en dus niet voldoen aan de normen van het dienstendecreet. Om aan die anomalie in de regelgeving te remediëren wordt met ingang van 2000, het laatste jaar van de overgangperiode, de last van eventueel ontoereikend krediet op de schouders gelegd van die organisaties die nog steeds in de overgangperiode zijn en dus nog geen diensten zijn krachtens het dienstendecreet.

HOOFDSTUK XVII

Dienst voor de Scheepvaart

Artikel 56

Na controle van het Rekenhof in 1998 werd een aantal vergoedingen en toelagen als onterecht betaald bevonden.

Eenzijds heeft de Raad van Bestuur van de Dienst voor de Scheepvaart in afwachting dat een besluit van het Rekenhof zou worden goedgekeurd, beslissingen getroffen met financiële weerslag (b.v. ver-

goedingen voor de organisatie van pleziervaart op zondag).

Anderzijds zijn er volgens het Rekenhof een aantal administratieve interpretatiefouten gemaakt waartegen de Dienst voor de Scheepvaart uitvoerig heeft geargumenteed maar waar het Rekenhof op zijn standpunt blijft (b.v. ingenieurspremie, vergoedingen voor de leden van de Raad van Bestuur).

De Dienst voor de Scheepvaart heeft in zijn instellingsspecifiek besluit deze problemen opgelost zodat er per 1 januari 1999 daarvoor een wettelijke basis is.

7.5. Toelagen en presentiegelden.

Vanaf 1 juli 1990 tot 31 december 1998 werd volgens het Rekenhof een totaal van 9.190.754 BEF teveel betaald.

Volgens de interpretatie van de Dienst voor de Scheepvaart hebben de leden van de Raad van Bestuur ook recht op een forfaitaire toelage.

Deze forfaitaire toelage werd ook voor 1990 aan de leden van de Raad uitbetaald.

7.5 De Dienst voor de Scheepvaart is van oordeel dat voor de berekening van de productiviteitspremie de toelage voor hogere functie in rekening dient te worden gebracht. Dit is 25.683 BEF op jaarbasis.

7.5. Vergoeding pleziervaart

Na goedkeuring van de Raad van Bestuur werd in totaal 2.660.000 BEF betaald in de periode 1991-1998 om de personeelsleden die de kunstwerken op zondag bedienen, te vergoeden.

7.5. Volgens het Rekenhof mag voor het berekenen van het uurloon voor de toelage voor gevaarlijk, ongezond en hinderlijk werk de haard- of standplaatstoelage niet in rekening worden genomen. Verschil : 30.360 BEF (134 personen).

- 5 De heren Ludo Vanmeer en Romain Ceunen kregen werkelijke prestaties uitbetaald in de vroegere rang 12, hoofd van dienst. Volgens het Rekenhof werd aan beide personeelsleden samen 716.183 BEF teveel betaald.

- 7.5. De heer Willy Vandeurzen kreeg de schaal A212 omdat de Dienst voor de Scheepvaart van oordeel is dat de opgebouwde ervaring op kabinetsniveau en bij de VDAB dient beschouwd te worden als gelijkgestelde prestaties.

Op jaarbasis bedraagt het verschil 161.340 BEF.

Betrokkene is in dienst sedert 1 juni 1996.

- 7.5. Schoonmaakpersoneel

De deeltijdse prestaties van het schoonmaakpersoneel van 1 januari 1995 tot 31 december 1998 mogen volgens het Rekenhof slecht pro rata worden gevaloriseerd. Dit is ondertussen rechtgezet. Het totale bedrag voor 8 personeelsleden beloopt 990.378 BEF.

HOOFSTUK XVIII

Havens

Artikel 57

Het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens werd in het B.S. van 8 april 1999 gepubliceerd en trad in werking de 10^{de} dag na bekendmaking, m.a.w. 18 april 1999 ;

Door het in werking treden van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens verloor de gewestsubsidieëring aan de havens haar juridische basis.

In overleg met de verschillende actoren wordt er gewerkt aan een nieuw subsidiebesluit conform het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehaven.

Het is noodzakelijk dat in afwachting van het nieuwe besluit de vroegere regeling tijdelijk van toepassing gemaakt wordt, om nog subsidies te kunnen toekennen aan havenbesturen.

Deze bepaling is beperkt in tijd tot 31 december 2000 om onbeperkt gebruik van deze overgangsbepaling uit te sluiten. Ze wordt bovendien retroactief ingevoerd om de rechtszekerheid van het subsidiebeleid te verzekeren.

HOOFDSTUK XIX

Vlaamse Sportfederaties

Artikel 58

Op 13 april 1999 werd een decreet goedgekeurd betreffende de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties.

Tot op de dag van vandaag zijn de uitvoeringsbesluiten nog niet gekend.

Vermoedelijk zal een ontwerp van uitvoeringsbesluiten op 15 oktober 1999 door het Bloso voorgelegd worden.

Deze uitvoeringsbesluiten dienen op voorstel van de bevoegde minister aan de Vlaamse regering te worden voorgelegd na advies van de Vlaamse Sportraad, de Raad van State, de Inspectie van Financiën en de begrotingsminister.

Dit heeft voor gevolg dat deze uitvoeringsbesluiten waarschijnlijk niet vóór half december definitief zullen goedgekeurd zijn.

Tevens dient naar aanleiding van dit decreet de bevoegde minister te beslissen over het te voeren sporttakkenbeleid (= welke sporttakken door de overheid moeten gesubsidieerd worden) waarbij als gevolg daarvan ook een aantal sportfederaties niet langer gesubsidieerd zullen worden.

Het getuigt niet van behoorlijk bestuur dat sportfederaties die al jaren gesubsidieerd worden en die personeel tewerkstellen, zo laattijdig geïnformeerd worden over de volledige draagwijdte van een decreet.

In het decreet zijn enkel beperkte overgangsmaatregelen ingeschreven voor de sportfederaties die niet langer gesubsidieerd worden wegens het sporttakkenbeleid. Via de uitvoeringsbesluiten kunnen dus geen andere overgangsmaatregelen ingeschreven worden. Deze decreetbepaling maakt het mogelijk dat bij wijze van bijkomende overgangsmaatregel voor een beperkte periode van maximaal 1

jaar toch nog subsidies kunnen worden verstrekt, evenwel pas nadat alle overgangsmaatregelen van het decreet van 13 april 1999 zijn uitgeput. Er werd rekening gehouden met de bemerkingen van de Raad van State.

HOOFDSTUK XX

Inwerkingtreding

Artikel 59

Dit artikel behoeft geen commentaar.

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is er mee belast in naam van de Vlaamse regering bij het Vlaamse Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewest en gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING 1

Universiteiten

Artikel 2

Artikel 128, vierde lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, toegevoegd bij artikel III.31 van het decreet van 18 mei 1999, treedt in werking op 1 oktober 2000.

Artikel 3

Aan artikel 130, § 6 van hetzelfde decreet gewijzigd bij decreet van 18 mei 1999, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 2000 bedraagt het basisbedrag (WAO 1995) uitgedrukt in miljoenen franken :

1° voor de Katholieke Universiteit Leuven :	7004,3
2° voor de Vrije Universiteit Brussel :	2346,4
3° voor de Universiteit Antwerpen :	
a) Universitair Centrum Antwerpen :	758,0
b) Universitaire Instelling Antwerpen :	959,7
c) Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen :	770,0
4° voor het Limburgs Universitair Centrum :	626,0
5° voor de Katholieke Universiteit Brussel :	179,4
6° voor de Universiteit Gent :	4917,1
	"

Artikel 4

In artikel 136, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, wordt het bedrag "326,7" vervangen door het bedrag "326,5" en wordt het bedrag "119,7" vervangen door het bedrag "119,6".

Artikel 5

Aan artikel 140, § 4 van hetzelfde decreet, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 2000 wordt het basisbedrag 1994 van de investeringskredieten van de universiteiten vastgesteld als volgt, uitgedrukt in miljoenen franken :

1° voor de Katholieke Universiteit Leuven :	321,0
2° voor de Vrije Universiteit Brussel :	100,8
3° voor de Universiteit Antwerpen :	
a) Universitair Centrum Antwerpen :	24,5
b) Universitaire Instelling Antwerpen :	38,7
c) Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen :	23,8
4° voor het Limburgs Universitair Centrum :	19,3
5° voor de Katholieke Universiteit Brussel :	5,5
6° voor de Universiteit Gent :	193,1
	"

Artikel 6

Artikel 159, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet, bij artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999, treedt in werking op 1 januari 2001.

Artikel 7

In artikel 160, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd door het artikel III.36 van het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "begrotingsjaar 2000" vervangen door "begrotingsjaar 2001".

Artikel 8

In artikel 181 bis, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd door artikel III.42 van het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "per 1 januari 2000" vervangen door "op 1 oktober 2000".

AFDELING 2

Hogescholen

Artikel 9

In artikel 178, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de woorden "1999 gelijk aan 19.378,4 miljoen frank" worden vervangen door de woorden "2000 gelijk aan 19.777,8 miljoen frank" ;
- 2° de woorden "in 1999 met 100 miljoen" worden geschrapt.

Artikel 10

In artikel 196, van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De investeringsmiddelen bedragen voor het begrotingsjaar 2000 :

- 1° voor de Vlaamse Autonome Hogescholen : 281,1 miljoen BEF ;
- 2° voor de gesubsidieerde officiële hogescholen : 79,4 miljoen BEF ;
- 3° voor de gesubsidieerde vrije hogescholen : 496,5 miljoen BEF.

Vanaf het begrotingsjaar 2001 worden deze bedragen aangepast met de voor het begrotingsdecreet gehanteerde aanpassingsfactor voor de investeringssubsidies."

Artikel 11

Artikel 197 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 197

Deze investeringsmiddelen dragen uitsluitend bij tot de dekking van de uitgaven voor de aankoop van gebouwen, voor de gehele of gedeeltelijke nieuwbouw of verbouwing, voor de voorafgaande afbraakwerken, voor de omgevingswerken, voor de eerste uitrusting, voor de aankoop van gronden, voor de aankoop van didactische en wetenschappelijke apparatuur bestemd voor het onderwijs, voor de onroerende investeringen m.b.t. de sociale voorzieningen en tot dekking van de kapitaal- en intrestlasten voortvloeiend uit leningen ten behoeve van de investeringsuitgaven."

Artikel 12

In artikel 206 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. De in § 1 bedoelde middelen worden voor de gesubsidieerde hogescholen beheerd door de DIGO, bedoeld in hoofdstuk II, afdeling 2, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, overeenkomstig de beslissingen van het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen omtrent de verdeling en de besteding van de machtigingen.

Het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen stelt bij gewone meerderheid van het totaal aantal uitgebrachte stemmen een huishoudelijk reglement op en legt dit ter bekrachtiging voor aan de Vlaamse regering. Dit huishoudelijk reglement bepaalt eveneens de criteria tot verdeling van de investeringsmiddelen, hierbij rekening houdend met de in het verleden toegekende middelen.

2° Er wordt § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. De commissaris-coördinator oefent toezicht uit op de beslissingen, bedoeld in § 2, van het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen."

Artikel 13

In artikel 209, § 1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het bedrag "4500" wordt vervangen door "5000" ;

2° het jaartal "2000" wordt vervangen door "2001" ;

3° het jaartal "1999" wordt vervangen door "2000" ;

4° "I99" wordt vervangen door "I00".

Artikel 14

Artikel 346 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 15

Hoofdstuk VI " Investeringskredieten voor de hogescholen " van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X wordt opgeheven.

AFDELING 3

Projecten Hoger Kunstonderwijs – Hogere Instituten voor Schone Kunsten

Artikel 16

Artikel 340ter, § 1 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 340ter

§ 1. De Vlaamse regering draagt jaarlijks bij in de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 35,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2000. Dit bedrag wordt vanaf 2001 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (L_n/L_{00}) + 0,2 \times (C_n/C_{00}) ;$$

waarbij :

- 1° L_n/L_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2000 ;
- 2° C_n/C_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2000."

Artikel 17

In de artikelen 340ter, § 2 en 340quater van hetzelfde decreet worden de woorden "of instituut" geschrapt.

Artikel 18

Artikel 340sexies van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 19

In titel VII van hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk 2ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK 2ter

Hoger instituten voor schone kunsten

Artikel 340sexies

Voor de organisatie van posthogeschoolvormingen inzake de opleidingen van de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramatische kunst kunnen hogere instituten voor schone kunsten worden opgericht die de posthogeschoolvorming bekrachtigen met de titel van "Laureaat van het Hoger Instituut voor Kunst". Deze laureaatsvorming heeft tot doel aan afgestudeerden uit de betrokken sectoren en aan jonge kunstenaars de mogelijkheid te bieden hun artistiek talent verder te ontplooiën.

Om voor subsidiëring in aanmerking te komen, moeten de hogere instituten voor kunst voldoen aan volgende voorwaarden :

- 1° zij ze worden beheerd door een vereniging zonder winstgevend doel, hierna vzw genoemd, die met betrekking tot posthogeschoolvorming optreedt als overkoepelende instantie voor alle hogescholen die in de betrokken sector de opleiding organiseren ;
- 2° zij ze onderwerpen zich aan de controle van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen op de wijze zoals bepaald in titel IV, hoofdstuk V van dit decreet ;
- 3° zij ze dienen een begroting in, voeren een volledige boekhouding, leggen een jaarrekening voor op de wijze zoals bepaald door de Vlaamse regering ;
- 4° zij ze leggen ieder jaar een concrete omschrijving van de doelstellingen en een meerjarenraming voor aan de in artikel 340quinquies bedoelde commissie ;
- 5° zij ze dienen vóór 31 mei bij dezelfde commissie een jaarverslag in. Het jaarverslag bevat ten minste een overzicht van de doelmatige aanwending van de overheidsbijdrage.

Artikel 340septies

De Vlaamse regering kan bijdragen in de financiering van de organisatie van de laureaatsvorming, in de vorm van een jaarlijkse toelage.

Het totale bedrag van de toelage wordt vastgesteld op 55,0 miljoen frank. Dit bedrag wordt vanaf 2001 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (L_n/L_{00}) + 0,2 \times (C_n/C_{00})$$

waarbij :

- 1° L_n/L_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2000 ;
- 2° C_n/C_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2000.

Artikel 340octies

De hogere instituten voor schone kunsten kunnen akkoorden afsluiten met hogescholen, met universiteiten en met andere openbare en privé-instellingen. De overeenkomst vermeldt ten minste de voorwaarden van samenwerking en de financiële vergoeding die in voorkomend geval voor de dienstverlening zal worden betaald.

Zij Ze kunnen alleen personeel bij arbeidsovereenkomst aanwerven. Bij een overeenkomst die gesloten is tussen een hoger instituut en een hogeschool kan een personeelslid van een hogeschool met zijn instemming belast worden met een opdracht. Het personeelslid blijft juridisch en administratief behoren tot zijn hogeschool en bevindt zich gedurende deze opdracht in de administratieve stand dienstactiviteit. De overeenkomst bepaalt de termijn van de opdracht en de financiële vergoeding die door het hoger instituut aan de hogeschool waartoe het personeelslid behoort, wordt betaald."

Artikel 20

De artikelen 16 tot en met 19 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1999.

AFDELING 4

Fonds Inschrijvingsgelden – Deeltijds Kunstonderwijs

Artikel 21

§ 1. Er wordt een fonds "Inschrijvingsgelden – Deeltijds Kunstonderwijs" opgericht.

§ 2. Het Fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§ 3. Aan het Fonds wordt een deel van de inschrijvingsgelden van het Deeltijds Kunstonderwijs toegewezen zoals bepaald door de Vlaamse regering.

De inschrijvingsgelden van het Deeltijds Kunstonderwijs worden vastgelegd krachtens artikel 2, § 2 en 3, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 1993 tot vaststelling van het inschrijvingsgeld in het deeltijds kunstonderwijs.

§ 4. De middelen van het Fonds moeten aangewend worden voor uitgaven met betrekking tot de betaling van salarissen en salarissubsidies in het Deeltijds Kunstonderwijs.

§ 5. De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

§ 6. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het Fonds.

AFDELING 5

Sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijk dienstverlening

Artikel 22

In artikel 15, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening wordt het bedrag "39,1" vervangen door het bedrag "51,6".

Artikel 23

In artikel 16, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden "artikel 169bis" vervangen door de woorden "artikel 169bis § 1, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X".

AFDELING 6

Basisonderwijs

Artikel 24

Artikel 82bis, § 1, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 82bis

§ 1. Het globale werkingsbudget van het gefinancierd en het gesubsidieerd basisonderwijs wordt gefaseerd verhoogd met 3,502 miljard frank als volgt :

Begrotingsjaar	Verhoging van het krediet in mio frank
1998	215
1999	1672
2000	2464
2001	2627
2002	2811
2003	2987
2004	3152
2005	3322
2006	3502

"

Artikel 25

In artikel 82bis, § 2, van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"§ 2. Vanaf het begrotingsjaar 2007 wordt het bedrag van 3,502 miljard frank vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënten A3 en A4, als volgt berekend :"

AFDELING 7

Gemeenschapsonderwijs

Artikel 26

Bij het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs gebeurt de registratie van de vastleggingen van de kleine infrastructuurwerken en wordt, op voorstel van de scholengroepen, de bepaling gedaan van de verdeling van de investeringsdotatie per scholengroep.

HOOFDSTUK III

Jeugdwerkbeleid

Artikel 27

In artikel 6, § 2, van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, gewijzigd bij de decreten van 22 november 1995, 20 december 1995 en 20 december 1998, worden de woorden "5 procent van het krediet" vervangen door de woorden "6 procent van het krediet".

HOOFDSTUK IV

Schade aan het wegdek wegens gewichtsoverschrijding

Artikel 28

Aan artikel 56 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 worden een tweede en derde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

"De houders van een vergunning voor uitzonderlijk vervoer, bedoeld in artikel 48 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer vallen niet onder deze verbodsbepaling mits voorafgaande betaling van een forfaitaire bijdrage aan het fonds, genoemd in artikel 58, § 1. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden van deze bijdragen.

Deze forfaitaire bijdrage mag niet meer bedragen dan de minimum geldboete bij overbelasting met meer dan 20%, bepaald in artikel 57 ;"

Artikel 29

In artikel 59, § 2, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "is gelijk aan de minimum geldboete" en de woorden "zoals bepaald in artikel 57", de woorden "overeenkomstig het overbelastingspercentage" ingevoegd.

Artikel 30

In artikel 59, § 3, derde lid van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "meedeelt te vervolgen" en de woorden ", vervalt de mogelijkheid", de woorden "en de administratieve geldboete niet onmiddellijk is geïnd" ingevoegd.

Artikel 31

In artikel 59, § 6, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt :

"De in § 1 en § 4 bedoelde bevoegde personen kunnen de administratieve geldboete onmiddellijk innen met instemming van de overtreder. Deze sommen worden in consignatie gegeven. De nadere regels inzake onmiddellijke inning en de consignatie van de administratieve geldboete worden vastgesteld door de Vlaamse regering ;

2° het tweede lid wordt opgeheven."

Artikel 32

In artikel 60 van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Als de overtreder of zijn werkgever een woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, de administratieve geldboete niet onmiddellijk werd geïnd en het opleggen van deze geldboete overeenkomstig het bepaalde in het vorige artikel mogelijk is, geeft de aangewezen ambtenaar de overtreder of de werkgever hiervan kennis door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs".

Artikel 33

In artikel 60, § 2, van hetzelfde decreet wordt tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid ingevoegd :

"Binnen 15 dagen na de verzending van de kennisgeving, bedoeld in vorig lid, bevestigt de overtreder of zijn werkgever zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. Deze bevestiging wordt gericht aan het adres vermeld in de kennisgeving. Bij gebrek aan tijdige bevestiging wordt de overtreder of zijn werkgever geacht te verzaken aan zijn recht om gehoord te worden".

Artikel 34

In artikel 60, § 2 , tweede lid van hetzelfde decreet wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "dertig" en worden tussen de woorden "mag zich laten bijstaan" en de woorden "door een raadsman", de woorden "of vertegenwoordigen" ingevoegd.

Artikel 35

In artikel 60, § 2, derde lid van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "na de hoorzitting" en de woorden "neemt de aangewezen ambtenaar", de woorden "ongeacht of de overtreder, de werkgever of een vertegenwoordigd raadsman deze al dan niet hebben bijgewoond," ingevoegd.

Artikel 36

In artikel 60, § 2, van hetzelfde decreet wordt het vierde lid opgeheven.

Artikel 37

In artikel 60, § 3, van hetzelfde decreet, worden in het eerste en derde lid de woorden "Vlaamse regering" vervangen door de woorden "Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken".

Artikel 38

In artikel 60, § 3, tweede lid van hetzelfde decreet worden de woorden "Vlaamse regering" vervangen door de woorden "Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig het vierde lid van deze paragraaf".

Artikel 39

Aan artikel 60, § 3, derde lid van hetzelfde decreet wordt het volgende woord toegevoegd : "stilzwijgend".

Artikel 40

Aan artikel 60, § 3, vierde lid van hetzelfde decreet worden volgende zinnen toegevoegd :

"De Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken, kan een of meerdere ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de werkgever of de raadsman zullen horen. Ze hebben een hogere rang dan de in ter uitvoering van artikel 59, § 1 aangewezen ambtenaren".

Artikel 41

In artikel 60, § 3, vijfde lid van hetzelfde decreet wordt tussen de eerste en de tweede zin de volgende zin ingevoegd :

"In dat geval is het beroep slechts ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald".

Artikel 42

In artikel 60 van hetzelfde decreet wordt een § 3 bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3 bis. De volledige procedure, zowel in eerste aanleg als in beroep, verloopt in het Nederlands".

Artikel 43

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 60bis

§ 1. Als de overtreder of zijn werkgever geen woonplaats of vaste verblijfplaats heeft in België, wordt de administratieve geldboete verplicht onmiddellijk geïnd. Met betrekking tot de toepassing van artikel 60 ter, § 2 en volgende de kiest de overtreder of diens werkgever woonplaats in België. Bij gebrek aan woonplaatskeuze binnen de 60 dagen vanaf de vaststelling van de inbreuk verzaakt de overtreder of diens werkgever aan de hoorzitting en de beroepsmogelijkheid bepaald in artikel 60 ter, § 2 en volgende.

Bovendien moet door de overtreder een som in consignatie worden gegeven, bestemd om de eventuele geldboete, de forfaitaire bijdrage bedoeld in artikel 58 § 1, de gerechtskosten en de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden te dekken. Het bedrag van deze som evenals de nadere regels inzake inning en consignatie worden bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Het door de overtreder bestuurde voertuig wordt op zijn kosten en risico ingehouden tot de sommen bepaald in § 1 in consignatie gegeven zijn en het bewijs geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig betaald zijn.

Als de bovengenoemde sommen binnen een termijn van zesennegentig uren te rekenen vanaf de vaststelling van de overtreding niet in consignatie gegeven zijn, mag de inbeslagneming van het voertuig bevolen worden door het openbaar ministerie.

Een bericht van inbeslagneming wordt binnen twee werkdagen naar de overtreder of zijn werkgever en de eigenaar van het voertuig gestuurd.

Het risico en de kosten voor het voertuig blijven tijdens de duur van het beslag ten laste van de overtreder of diens werkgever.

Het beslag wordt opgeheven nadat het bewijs geleverd werd dat de sommen, bepaald in § 1, in consignatie gegeven zijn en de eventuele bewaringskosten van het voertuig werden betaald".

Artikel 44

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60 ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 60 ter

§ 1. Als het openbaar ministerie beslist geen vervolging in te stellen of als de strafvordering vervallen of verjaard is, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete vrijgegeven ten bate van het fonds, genoemd in artikel 58, § 1. Als de overtreder of zijn werkgever geen woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, wordt de som bepaald in artikel 60 bis, § 1, derde lid teruggegeven.

§ 2. Als evenwel de overtreder of diens werkgever overeenkomstig artikel 60 bis, § 1, tweede lid, een woonplaats heeft gekozen in België, beslist de aangewezen ambtenaar over de vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete ten bate van het fonds, genoemd in artikel 58, § 1, na de overtreder of diens werkgever te hebben gehoord.

Dag, uur en plaats van de hoorzitting worden per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs ter kennis gebracht aan de overtreder of diens werkgever, op de gekozen woonplaats in België.

De hoorzitting mag op zijn vroegst 60 dagen na de verzending van de kennisgeving, bepaald in vorig lid plaatsvinden. De kennisgeving vermeldt tenslotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage ten minste 20 dagen voor de zitting. De overtreder of diens werkgever kan op de hoorzitting een nota indienen. Hij mag zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman. Van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

Binnen 30 dagen na de verzending van de kennisgeving, bepaald in het tweede lid, bevestigt de overtreder of diens werkgever zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. Deze bevestiging wordt gericht aan het adres vermeld in de kennisgeving. Bij gebrek aan tijdige bevestiging wordt de overtreder of diens werkgever geacht te verzaken aan zijn recht om gehoord te worden.

Na de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, de werkgever of een vertegenwoordigende raadsman deze al dan niet hebben bijgewoond, neemt de aangewezen ambtenaar de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De aangewezen ambtenaar deelt zijn beslissing mee aan de overtreder of diens werkgever binnen dertig dagen na de datum van de hoorzitting bij per aangetekende brief tegen ontvangstbewijs gericht aan de gekozen woonplaats in België, zoniet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§ 3. Binnen zestig dagen na de verzending van de beslissing van de aangewezen ambtenaar, kan de overtreder of de werkgever bij per aangetekende brief tegen ontvangstbewijs in beroep gaan bij de Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken. Het beroep schorst de bestreden beslissing.

Binnen dertig dagen na het instellen van het beroep, deelt de Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken, of de ambtenaar aangewezen, overeenkomstig het vierde lid, aan de overtreder of diens werkgever, plaats en uur mee waarop een hoorzitting zal plaatsvinden waarop de overtreder of diens werkgever zal worden gehoord.

De Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken, deelt zijn beslissing per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs mee aan de overtreder of diens werkgever op de gekozen woonplaats in België, binnen 90 dagen na de datum van de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, zijn werkgever of een vertegenwoordigende raadsman deze al dan niet hebben bijgewoond, zoniet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

De procedure, bepaald in § 2, derde en vierde lid is van overeenkomstige toepassing op de hoorzitting in het kader van het beroep. De Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken, kan een of meerdere ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de werkgever of de raadsman zullen horen. Ze hebben een hogere rang dan de ter uitvoering van artikel 59, § 1, aangewezen ambtenaren.

§ 4. De volledige procedure, zowel in eerste aanleg als in beroep, verloopt in het Nederlands.

De Vlaamse regering kan een vergoeding voor dossierkosten vaststellen voor de beroepsprocedure. In dat geval is het beroep slechts ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald. Deze vergoeding zal steeds aan de overtreder of zijn werkgever worden terugbetaald als de administratieve boete komt te vervallen na het instellen van het beroep.

§ 5. Als de administratieve geldboete definitief wordt opgelegd, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete vrijgegeven ten bate van het fonds, genoemd in artikel 58, § 1.

Als het voertuig in beslag genomen werd, wordt de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen GELAST met de verkoop van het voertuig als de administratieve geldboete en de bewaringskosten niet betaald werden binnen 60 dagen na het verstrijken van de beroepstermijn, bepaald in § 3, eerste lid, als geen beroep werd ingediend, of binnen de 60 dagen na de verzending van de betekening, bepaald in § 3, derde lid, als beroep werd ingediend. Na aftrek van de administratieve geldboete en bewaringskosten wordt het eventuele overschot van de opbrengst terugbetaald.

§ 6. Als de administratieve geldboete al dan niet stilzwijgend vervalt, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete of het in beslag genomen voertuig teruggegeven aan de overtreder of diens werkgever."

Artikel 45

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 60quater

Leidt de strafvervolgung tot een veroordeling van de betrokkene :

- 1° dan wordt de geconsigneerde administratieve geldboete en in voorkomend geval de som, bedoeld in artikel 60bis, § 1, derde lid, toegerekend op de verschuldigde gerechtskosten, op de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, op de uitgesproken geldboete en op de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58 § 1 ; het eventuele overschot wordt terugbetaald ;
- 2° dan wordt, als het voertuig in beslag genomen werd, bij het vonnis bevolen dat de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen het voertuig moet verkopen als de geldboete, de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58 § 1, de gerechtskosten en de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden niet betaald werden en het bewijs niet is geleverd dat de bewaringskosten niet zijn betaald binnen een termijn van veertig dagen vanaf de uitspraak van het vonnis ; deze beslissing is uitvoerbaar niettegenstaande elk rechtsmiddel.

De opbrengst van de verkoop wordt toegerekend op de verschuldigde gerechtskosten, op de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, op de uitgesproken geldboete, op de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1, en op de eventuele bewaringskosten van het voertuig. Het eventuele overschot wordt terugbetaald.

Artikel 46

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 60quinquies

§ 1. In geval van vrijspraak wordt de geconsigneerde administratieve geldboete en in voorkomend geval de som, bedoeld in artikel 60 bis, § 1, derde lid, of het in beslag genomen voertuig teruggegeven. De eventuele bewaringskosten vallen ten laste van de Staat.

§ 2. In geval van voorwaardelijke veroordeling wordt de geconsigneerde administratieve geldboete en in voorkomend geval de som, bedoeld in artikel 60 bis, § 1, derde lid, toegerekend op de gerechtskosten, de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1. Het eventuele overschot wordt terugbetaald.

Als het voertuig in beslag genomen werd, wordt bij het vonnis bevolen dat de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen het voertuig moet verkopen als de gerechtskosten, de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1, niet betaald zijn en het bewijs niet geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig betaald zijn binnen een termijn van veertig dagen vanaf de uitspraak. Deze beslissing is uitvoerbaar niettegenstaande elk rechtsmiddel. De opbrengst van de verkoop wordt toegerekend op de verschuldigde gerechtskosten, op de bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, op de forfaitaire bijdrage bedoeld in artikel 58, § 1, en op de eventuele bewaringskosten van het voertuig. Het eventuele overschot wordt terugbetaald."

HOOFDSTUK V

DAB Catering

Artikel 47

Er wordt een dienst met afzonderlijk beheer opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende de coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit, met als naam "Catering", die belast wordt met de creatie en de organisatie van een integraal en kwaliteitsvol cateringaanbod binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De tegoeden, financiële schulden en vorderingen van de intendance-rekening "Restaurants-cafetaria's" worden overgedragen aan de dienst met afzonderlijk beheer.

HOOFDSTUK VI

Successierechten

Artikel 48

De rechten, berekend overeenkomstig artikel 60bis van het Wetboek der Successierechten, worden vermindert tot nul.

Het behoud van deze vermindering is aan dezelfde voorwaarden onderwerpen als omschreven in artikel 60bis en volgend inzake het behoud van de vermindering tot 3%.

HOOFDSTUK VII

Kustactieplan

Artikel 49

Artikel 63 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 wordt in plaats van § 4, dat nu § 5 wordt, een § 4 toegevoegd, dat luidt als volgt :

"§ 4. Binnen de perken van de goedgekeurde kredieten kan de Vlaamse regering ten laste van de begrotingen van de jaren 2000 tot en met 2004 onder dezelfde voorwaarden projecten toevoegen aan de lijst opgenomen in § 1."

HOOFDSTUK VIII

Sociaal Impulsfonds

Artikel 50

In artikel 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij de decreten van 10 december 1996, 19 december 1997 en 19 december 1998, wordt § 3 opgeheven.

Artikel 51

In artikel 3 van hetzelfde decreet wordt § 2, tweede luik lid vervangen door :

"Het evolutiepercentage is gelijk aan de procentuele verhouding, berekend tot op een honderdste van de eenheid, tussen het indexcijfer der consumptieprijzen van de maand maart van het tweede jaar dat het jaar van de verdeling voorafgaat, en het indexcijfer van de maand maart van het daaropvolgende jaar, zoals die werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Het berekende vastleggingskrediet wordt afgerond op het hogere honderdduizendtal."

HOOFDSTUK IX

Energie

Artikel 52

In de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening wordt een artikel 5bis ingevoegd dat luidt als volgt :

" Artikel 5bis

Bijzondere bepalingen voor het Vlaams Gewest inzake de elektriciteitsdistributie

§ 1. De gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor de openbare elektriciteitsdistributie zijn ertoe gehouden jaarlijks aan de laagspanningsklanten die op hun distributienetten aangesloten zijn, met ingang van 1 januari 2000, een hoeveelheid elektriciteit gratis te leveren gelijk aan 100 kWh voor verbruik tijdens de dag.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen over de gratis levering van elektriciteit aan laagspanningsklanten."

HOOFDSTUK X

Grondwaterbeheer

Artikel 53

In het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt hoofdstuk IVbis vervangen door wat volgt :

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 28ter

§ 1. Aan een heffing op de winning van grondwater is elke natuurlijke of rechtspersoon die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest één of meer van de volgende grondwaterwinningen heeft geëxploiteerd, onderworpen :

- 1° grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening ;
- 2° grondwaterwinningen van ten minste 30.000 m³ per jaar ;
- 3° grondwaterwinningen van 500 tot minder dan 30.000 m³ per jaar.

§ 2. In afwijking van § 1 is geen heffing op de winning van grondwater verschuldigd voor de exploitatie van de volgende grondwaterwinningen :

- 1° een grondwaterwinning waaruit het water uitsluitend met een handpomp wordt opgepompt ;
- 2° een grondwaterwinning waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt ;
- 3° een grondwaterwinning voor het uitvoeren van proefpompingen die minder dan drie maanden in gebruik is ;
- 4° bronbemalingen die technisch nodig zijn voor :
 - a) ofwel, de verwezenlijking van bouwkundige verwerkingen ;
 - b) ofwel, de aanleg van openbare nutsvoorzieningen ;
- 5° draineringen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van bouw- en weiland mogelijk te maken of te houden ;
- 6° bronbemalingen die noodzakelijk zijn voor de exploitatie van tunnels voor openbare wegen en/of openbaar vervoer of voor de waterbeheersing van mijnverzakkingsgebieden ;
- 7° bronbemalingen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van gebouwen of bedrijfsterreinen mogelijk te maken of houden, op voorwaarde dat :
 - a) deze noodzakelijkheid is gestaafd door een hydrologisch attest opgesteld door een milieudeskundige die overeenkomstig titel II van het Vlarem is erkend in de discipline grondwater ;

b) het hydrologisch attest, bepaald in a) vóór 15 maart van elk heffingsjaar bij de adjunct-leidend-ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar is ingediend. De Vlaamse regering kan regels vaststellen met betrekking tot de minimale inhoud en de vorm van bedoeld hydrografisch attest.

8° grondwaterwinningen die gebruikt worden voor koude-warmtepompen, op voorwaarde dat het grondwater na doorstroming van de koude-warmtepomp integraal terug in dezelfde watervoerende laag wordt ingebracht ;

9° grondwaterwinningen in het kader van bodemsaneringswerken, waarvoor een conformiteitsattest werd afgeleverd overeenkomstig het decreet 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering.

§ 3. Voor de toepassing van dit decreet wordt elke natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaams Gewest heeft beschikt over een grondwaterwinning met uitzondering van de grondwaterwinning, bedoeld in § 2, onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn inzake de in het eerste lid bedoelde exploitatie.

§ 4. Het heffingsjaar is het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de in § 1 bedoelde exploitatie heeft plaatsgehad.

§ 5. De Vlaamse Milieumaatschappij, hierna genoemd de Maatschappij, is belast met de vestiging, de inning en de invordering van de heffing op de winning van grondwater, hierna genoemd de heffing. De maatschappij is tevens belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake heffingen.

De daartoe bevoegde ambtenaren worden voorzien van een legitimatiebewijs getekend door de leidend ambtenaar van de maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar.

§ 6. De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer is eveneens bevoegd voor de controle op de bepalingen opgenomen in artikel 28quinquies, § 1, betreffende de debietsmeting en registratie.

De daartoe bevoegde ambtenaren worden voorzien van een legitimatiebewijs getekend door de leidend ambtenaar van de administratie Milieu- Natuur-, Land- en Waterbeheer.

AFDELING 2

Vaststelling heffingen

Artikel 28quater

§ 1. Het bedrag van de heffing bedoeld in artikel 28ter wordt vastgesteld als volgt :

1° voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening ;

3 frank per m³ grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt en die tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt kan worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik ;

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

a) voor de schijf van 500 tot en met 30.000m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 2 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

- b) voor de schijf van 30.001 tot en met 100.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;
- c) voor de schijf van 100.001 tot en met 250.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3,5 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;
- d) voor de schijf van 250.001 tot en met 500.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;
- e) voor de schijf van 500.001 tot en met 1.000.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4,5 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;
- f) voor de schijf van meer dan 1.000.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 5 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

In het eerste lid, ten tweede en in § 3 is CSE een sociaal-economische correctiefactor die vanaf heffingsjaar 1998 de waarde die is aangegeven in de bijlage gevoegd bij dit decreet in relatie tot de hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend.

§ 2. Als de hoeveelheid grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt niet bekend is, wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan :

1° als de grondwaterwinning met toepassing van onderhavig decreet is vergund :

- a) als in de vergunning een hoeveelheid op jaarbasis is vermeld : deze hoeveelheid ;
- b) als in de vergunning enkel een hoeveelheid op dagbasis is vermeld : deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd :
 - met het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest in het geval van seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur ;
 - met 220 in de andere gevallen ;

2° als de grondwaterwinning niet met toepassing van onderhavig decreet is vergund of in de vergunning geen toegelaten hoeveelheid is vermeld :

- a) als de activiteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend aanleiding geeft tot een lozing van afvalwaters en de totale waterbalans bekend is :

de in het desbetreffende jaar geloosde hoeveelheid afvalwater in voorkomend geval :

- verminderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd opgenomen :
 - uit oppervlaktewater, voorzover dit werd aangegeven in het kader van de wetgeving inzake het capteren van oppervlaktewater vastgesteld bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 ;
 - via het openbare watervoorzieningsnet ;
 - uit het opgevangen hemelwater ;

- vermeerderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd verbruikt ;
- door verdamping ;
- in voeding, producten of grondstoffen ;

b) in de andere gevallen :

de som van de nominale capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m³ per uur, vermenigvuldigd met T ; daarbij is :

- voor seizoensgebonden irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit ; T = 200
- voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur ; T = 10 x het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik geweest is ;
- in de overige gevallen ; T = 2.000.

§ 3. De heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 5.000 x CSE frank ; evenwel zonder dat dit bedrag lager kan zijn dan 1.500 frank vanaf het heffingsjaar 1998.

Artikel 28quinquies

§ 1. Elke grondwaterwinning en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28ter aan een heffing is onderworpen, moet uiterlijk op 1 juli 1997 zijn uitgerust met een debietsmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater. Deze debietsmeting en registratie dienen te gebeuren overeenkomstig een code van goede praktijk. De regering kan nadere voorwaarden bepalen waaraan bedoelde debietsmeting en registratie moeten voldoen.

§ 2. Wanneer de in § 1 bedoelde registratie technisch niet uitvoerbaar is, kan de regering de heffingsplichtige vrijstellen van voormelde registratieverplichting. In dat geval bepaalt zij de alternatieve wijze waarop de hoeveelheden worden bepaald.

§ 3. De in het eerste lid opgelegde verplichtingen tot het voorzien van een debietsmeting en registratie geldt niet voor grondwaterwinningen waarvan het opgepompte grondwater wordt aangewend voor de irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit.

AFDELING 3

Vestiging en invordering van de heffing

Artikel 28sexies

§ 1. De in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige is verplicht vóór 15 maart van elk heffingsjaar een aangifte bij de Maatschappij in te dienen met de nodige gegevens voor de vaststelling van de heffing op de winning van grondwater.

Als de heffingsplichtige overleden is of failliet verklaard is, rust de verplichting tot aangifte in het eerste geval op zijn erfgenamen of legatarissen en in het tweede geval op zijn curator.

§ 2. De aangifte wordt gedaan volgens de bepalingen vastgesteld door de Vlaamse regering.

§ 3. De stukken, opgaven en inlichtingen die samen met de aangifte worden ingediend, vormen een integreerend deel ervan.

De bij de aangifte gevoegde stukken moeten worden genummerd, gedagtekend en ondertekend. Afschriften moeten eensluidend met het oorspronkelijke stuk worden verklaard.

§ 4. De gemeentelijk regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, de vergunningverlenende overheden en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer verlenen hun medewerking en verstrekken aan de Maatschappij op eenvoudig verzoek alle gegevens en inlichtingen die nodig zijn voor de vestiging en de inning van de heffing.

Artikel 28septies

§ 1. De ambtenaren van de Maatschappij belast met een controle of een onderzoek in verband met de toepassing van de heffing zijn van rechtswege gemachtigd zowel bij de heffingsplichtige als bij derden :

- 1° alle inlichtingen in te winnen, op te zoeken en in te zamelen die kunnen leiden tot de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige ; de heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde inlichtingen beschikt, is verplicht deze inlichtingen te verstrekken op ieder verzoek van deze ambtenaren ;
- 2° alle boeken, stukken en registers op te vragen die kunnen leiden tot de juiste heffing van de heffingsplichtige. De heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde boeken, stukken of registers beschikt is verplicht deze voor te leggen op ieder verzoek van deze ambtenaren. De ambtenaren kunnen de boeken, stukken en registers meenemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

§ 2. Elke inlichting, elk stuk, proces-verbaal of akte, ontdekt of verkregen door de in § 1 bedoelde ambtenaar in het uitoefenen van zijn functie, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een bestuursdienst van de Staat, met inbegrip van de parketten en griffies van de hoven en rechtbanken, de administraties van de Gemeenschappen en Gewesten, de provincies en de gemeenten, alsmede de organismen en de openbare instellingen, kan door het Vlaamse Gewest worden ingeroepen voor het opsporen van elke ingevolge dit decreet verschuldigde heffing.

§ 3. Heffingsplichtigen zijn gehouden, aan de ambtenaren bedoeld in § 1 tijdens de uren dat er een werkzaamheid wordt uitgeoefend, vrije toegang te verlenen tot hun bedrijfslokale, zoals fabrieken, werkhuizen en magazijnen, bergplaatsen, garages en grondwaterwinningen alsmede de als fabriek, werkplaats of opslagplaats gebruikte terreinen en ruimtes, om aan die ambtenaren de mogelijkheid te verschaffen inlichtingen en bescheiden te verzamelen en vaststellingen te doen die kunnen leiden tot een juiste heffing.

§ 4. Overtredingen van de bepalingen van dit hoofdstuk of van de ter uitvoering ervan gegeven regelen, alsmede feiten die de verschuldigdheid van de heffing, heffingsverhoging of van een administratieve boete aantonen of ertoe bijdragen die aan te tonen, kunnen door de ambtenaren van de Maatschappij bewezen worden volgens alle gemeenrechtelijk toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.

§ 5. De vaststellingsverslagen opgesteld door de ambtenaren van de Maatschappij leveren het bewijs op van de gedane vaststellingen zolang het tegendeel niet is bewezen.

Artikel 28octies

§ 1. Als de Maatschappij meent de aangifte te moeten rechtzetten die door de heffingsplichtige is ingediend binnen de in artikel 28sexies, § 1, bepaalde termijn en die voldoet aan de vormvereisten, brengt zij hem de rechtzetting die zij voorstelt per aangetekend schrijven ter kennis, met vermelding van de redenen die dit naar haar oordeel rechtvaardigen. Het bericht van rechtzetting vermeldt de bepalingen die de heffingsplichtige moet naleven om het te beantwoorden.

§ 2. De heffingsplichtige kan zijn eventuele opmerkingen schriftelijk inbrengen binnen een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van rechtzetting. Deze termijn kan wegens wettige redenen worden verlengd.

De heffing mag niet voor het verstrijken van die, eventueel verlengde, termijn worden gevestigd, behalve als de rechten van de gewestelijke thesaurie wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn in gevaar verkeren of als de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van de rechtzetting.

Artikel 28 novies

§ 1. De Maatschappij kan overgaan tot een heffing van ambtswege op grond van de gegevens waarover ze beschikt, in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft :

- 1° ofwel de aangifte in te dienen binnen de in artikel 28sexies, § 1, bepaalde termijn ;
- 2° ofwel de vormgebreken waarmee de aangifte is aangetast, aan te passen binnen de termijn die de Maatschappij hem hiervoor toekent ;
- 3° ofwel in overeenstemming met artikel 28septies van het decreet de gevraagde inlichtingen te verstrekken of de bescheiden voor te leggen binnen de vastgestelde termijn ;
- 4° ofwel zich te schikken naar de wettelijke voorgeschreven verplichtingen inzake het houden, het uitreiken, het bewaren of het ter inzage voorleggen van boeken, stukken of registers ; de Maatschappij kan inzonderheid ook tot een heffing van ambtswege overgaan als de berekeningselementen van de heffing niet of onjuist werden ingeschreven in de boeken, stukken of registers.

§ 2. Voor de heffing van ambtswege wordt gevestigd, brengt de Maatschappij een bericht van heffing van ambtswege per aangetekend schrijven ter kennis aan de heffingsplichtige. Dit bericht vermeldt de redenen waarom de Maatschappij van die procedure gebruik maakt, de periode waarop de heffing van ambtswege zal slaan, de gegevens waarop de heffing van ambtswege zal steunen, en de wijze waarop deze gegevens zijn vastgesteld. Het bericht van heffing van ambtswege vermeldt de modaliteiten die de heffingsplichtige moet eerbiedigen om het te beantwoorden.

§ 3. Aan de heffingsplichtige wordt een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van heffing van ambtswege toegestaan om zijn eventuele schriftelijke opmerkingen in te brengen.

De heffing van ambtswege mag niet voor het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn worden gevestigd, behalve als de rechten van de gewestelijke thesaurie in gevaar verkeren wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn of als de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van heffing van ambtswege.

§ 4. De Maatschappij voegt bij elk bericht van heffing van ambtswege een vaststellingsverslag, bedoeld bij artikel 28septies, § 5. Het vaststellingsverslag kan door de ambtenaar die het bericht van aanslag van ambtswege ondertekent, worden medegedeeld door middel van een voor éénsluitend verklaard afschrift van het origineel.

§ 5. Als een heffing van ambtswege is gevestigd, behoort het aan de heffingsplichtige het bewijs te leveren van het juiste bedrag van de verschuldigde heffing.

Artikel 28decies

§ 1. De heffing, vastgesteld overeenkomstig artikel 28quater wordt gevestigd uiterlijk op 30 juni van het jaar dat volgt op het heffingsjaar.

§ 2. In afwijking van § 1, kan een heffing of een aanvullende heffing worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het heffingsjaar, in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft tijdig een geldige aangifte in te dienen waartoe hij verplicht is overeenkomstig artikel 28sexies, § 1, of als de verschuldigde heffing hoger is dan de heffing die gesteund is op de gegevens vermeld in de aangifte.

§ 3. Meerdere heffingen betreffende eenzelfde heffingsjaar kunnen lastens een zelfde heffingsplichtige worden gevestigd.

§ 4. De heffingen, evenals de administratieve geldboeten en de heffingsverhogingen, verschuldigd overeenkomstig dit hoofdstuk worden opgenomen in kohieren die worden medegedeeld aan de met de inning en invordering belaste ambtenaren.

§ 5. De kohieren worden uitvoerbaar verklaard door de leidend ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar. Ze worden, op straffe van verval, binnen de in § 1 en § 2 bepaalde termijn uitvoerbaar verklaard.

§ 6. De kohieren vermelden :

- 1° de naam en het adres van de heffingsplichtigen ;
- 2° de verwijzing naar dit decreet ;
- 3° het bedrag van de heffing en het heffingsjaar waarop zij ze betrekking heeft ;
- 4° het artikelnummer ;
- 5° de datum van uitvoerbaarverklaring ;
- 6° de handtekening van de in § 5 bedoelde ambtenaar.

§ 7. De heffingsplichtige op wiens naam de heffing is ingekohierd ontvangt zonder kosten een heffingsbiljet.

De verzending van het heffingsbiljet geschiedt, op straffe van verval, per post binnen twee maanden te rekenen van de datum van de uitvoerbaarverklaring van het kohier.

Het heffingsbiljet bevat :

- 1° de datum van verzending van het heffingsbiljet ;
- 2° de gegevens bedoeld in § 6, 1° tot 5° ;
- 3° de betalingstermijn ;
- 4° de termijn waarin een bezwaarschrift kan worden ingediend, de benaming en het juiste adres van de instantie die bevoegd is om ze te ontvangen.

Artikel 28undecies

§ 1. Bij niet-aangifte of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte, bedoeld in artikel 28sexies, § 1, wordt de heffing vermeerderd met een heffingsverhoging. Deze heffingsverhoging wordt procentueel berekend op het verschil tussen de heffing zoals berekend op basis van de elementen van de aangifte en de door de Maatschappij of rechtbank aangehouden heffing of bij ontstentenis van aangifte, de door de Maatschappij of rechtbank aangehouden heffing.

De daartoe bevoegde ambtenaren worden aangewezen door de leidend ambtenaar van de maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar.

§ 2. Het percentage van de heffingsverhoging bij niet aangifte, bedoeld in artikel 28sexies, § 1, wordt als volgt vastgelegd :

- 1° als de niet-aangifte is te wijten is aan omstandigheden onafhankelijk van de wil van de heffingsplichtige : geen verhoging ;
- 2° als de aangifte niet binnen de termijn wordt ingediend, maar de heffingsplichtige wel tijdig antwoordt op het bericht van ambtshalve heffing : verhoging van 10 % ;
- 3° als heffingsplichtige t niet of niet tijdig antwoord op het bericht van ambtshalve heffing : verhoging van 50 %.

§ 3. Het percentage van de heffingsverhoging bij onvolledige of onjuiste aangifte vermeld in artikel 28sexies § 1, wordt als volgt bepaald :

- 1° als de onvolledige of onjuiste aangifte is te wijten is aan omstandigheden onafhankelijk van de wil van de heffingsplichtige : geen verhoging ;
- 2° als de heffingsplichtige tijdig reageert op het bericht van rechtzetting van de administratie : verhoging van 10 % op het gedeelte bepaald in artikel 28undecies, § 1 ;
- 3° als de heffingsplichtige niet of niet tijdig reageert op het bericht van rechtzetting : verhoging van 50 % op het gedeelte bepaald in artikel 28undecies, § 1 ;
- 4° als uit de reactie van de heffingsplichtige blijkt dat de in de aangifte opgegeven gegevens juist zijn : geen verhoging.

§ 4. De ambtenaren bedoeld in § 1, tweede lid, kunnen een geldboete van 2.000 tot 50.000 frank opleggen voor elke andere overtreding van hoofdstuk IVbis van dit decreet evenals van de ter uitvoering ervan genomen besluiten.

Artikel 28duodecies

§ 1. De persoon op wiens naam de heffing is ingekohierd, alsmede zijn echtgenoot op wiens goederen het heffingsbiljet wordt ingevorderd, kan tegen de gevestigde heffing, verhogingen en boeten een bezwaarschrift indienen bij de adjunct-leidend ambtenaar van de Maatschappij. In dit bezwaarschrift kan tevens om uitstel of spreading van betaling van de heffing en vrijstelling of vermindering van de eventueel opgelegde administratieve geldboete of heffingsverhoging worden verzocht.

Het bezwaarschrift moet schriftelijk worden gedaan, gemotiveerd zijn, en moet op straffe van verval worden verzonden naar of overhandigd aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar of zijn gedelegeerde, binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van verzending van het heffingsbiljet of vanaf de kennisgeving van het heffingsbiljet.

§ 2. De directeur-generaal van de administratie Milieu- Natuur- Land en Waterbeheer of de door hem gedelegeerde ambtenaar doet als administratieve overheid uitspraak over het bezwaarschrift. De ambtenaar kan de betwiste heffing noch de opgelegde administratieve geldboete noch de opgelegde heffingsverhoging vermeerderen. De beslissing van de ambtenaar wordt met redenen omkleed en aan de indiener van het bezwaarschrift ter kennis gegeven per aangetekend schrijven. De beslissing vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan worden opgekomen.

§ 3. Als een aanslag nietig verklaard is door de in § 2 bedoelde ambtenaar omdat hij niet gevestigd is overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, kan de Maatschappij, zelfs als de termijnen bedoeld in artikel 28decies, § 1 en § 2 al verstreken zijn, op naam van dezelfde heffingsplichtige, op grond van dezelfde heffingselementen of op een gedeelte ervan, een nieuwe aanslag vestigen binnen drie maanden vanaf de datum waarop de beslissing van de in § 2 bedoelde ambtenaar niet meer voor de rechter kan worden gebracht.

§ 4. Als tegen een beslissing van de in § 2 bedoelde ambtenaar beroep is aangetekend en het gerecht de aanslag geheel of ten dele nietig verklaart om een andere reden dan verjaring, kan de Maatschappij zelfs buiten de termijnen gesteld in artikel 28decies, § 1 en § 2, een subsidiaire aanslag op naam van dezelfde heffingsplichtige en op grond van alle of een deel van dezelfde heffingselementen als de oorspronkelijke aanslag, ter beoordeling voorleggen aan het gerecht, dat uitspraak doet over dat verzoek.

De subsidiaire aanslag is slechts invorderbaar of terugbetaalbaar ter uitvoering van de beslissing van het gerecht.

De subsidiaire aanslag wordt aan het gerecht onderworpen door een aan de heffingsplichtige betekend verzoekschrift. Het verzoekschrift wordt betekend met dagvaarding om te verschijnen als het een met de heffingsplichtige gelijkgestelde betreft.

Voor de toepassing van deze paragraaf worden met dezelfde heffingsplichtige gelijkgesteld :

1° de erfgenamen van de heffingsplichtige

2° de vennootschap, de vereniging of gemeenschap waarvan het hoofd of de directeur oorspronkelijk werd aangeslagen en wederkerig.

Artikel 28ter decies

§ 1. De adjunct leidend ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar is tevens bevoegd om in bijzondere gevallen onder door hem bepaalde voorwaarden, vrijstelling te verlenen voor al de nalatigheidsinteressen of een deel ervan.

Artikel 28quater decies

§ 1. In zover dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken zijn de regels betreffende de vestiging, de invordering, de geschillen, de verwijl- en moratoire interessen, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek, de verjaring alsmede de vestiging inzake rijksinkomstenbelastingen mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen en administratieve geldboeten.

§ 2. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 28duodecies en artikel 410 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 schort het indienen van een bezwaarschrift of een vordering in rechte de verplichting tot betaling van de heffing en de eventueel verschuldigde administratieve geldboete of heffingsverhoging

niet op. Onverminderd de toepassing van artikel 414 § 2 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen schort het indienen van een bezwaarschrift evenmin het lopen van de nalatigheidsintresten op.

§ 3. De wettelijke hypotheek kan gevestigd worden op al de in het Vlaamse Gewest gelegen en daarvoor vatbare goederen die toebehoren aan de persoon op wiens naam de aanslag is ingekohierd. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de leidend ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar.

**BIJLAGE BIJ HET DECREET VAN 24 JANUARI 1984
HOUDENDE MAATREGELEN INZAKE HET GRONDWATERBEHEER**

Nummering	Aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctiefactor CSE Heffingsjaar 1998
1	Aardappelmeelfabrieken	0.20
2	Aardappelverwerking tot voorgebakken frieten	0.27
3	Aardewerk, asbestcement-, glas-, kalksteen-, asbest-, cement- en betonfabriek	0.23
4	Autorevisiewerkplaatsen, werkplaatsen voor tram en spoor, garages, spuitereien	0.13
5	Bierbrouwerijen	0.27
6	Brood- en koekfabrieken en niet elders genoemde voedingsmiddelen	0.23
7	Cacao-, chocolade-, suikerwerk-, honingfabrieken	0.27
8	Chemische industrieën	0.30
9	Destilleerderijen	0.27
10	Destructiebedrijven	0.23
11	Dorserijen van erwten en capucijners	0.20
12	Electriciteitscentrales	0.27
13	Emaillerderijen	0.23
14	Fruitconservenfabrieken (incl. jamfabrieken)	0.10
15	Galvaniseerfabrieken	0.20
16	Gasfabrieken	0.20
17	Gist- en spiritusfabrieken	0.10
18	Grafische en andere papierverwerkende en kartonverwerkende bedrijven	0.20
19	Groenteconserven bedrijven	0.13
20	Groentewasserijen	0.20
21	Horeca	0.23
22	Huiden en vellen, leerlooierijen en pelsbedrijven	0.17
23	Ijzerbeitserij	0.20
24	Kaarsfabrieken en wasblekerijen	0.20
25	Keramische industrie	0.10
26	Laboratoria	0.27
27	Lak- en verffabrieken	0.27

Nummering	Aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctiefactor CSE Heffingsjaar 1998
28	Land- en tuinbouwbedrijven a) pluimveebedrijven b) varkenshouderijen c) rundveebedrijven d) veehouderijen niet in sub a, b en c begrepen e) overige bedrijven	0.10
29	Lijmfabrieken	0.27
30	Limonadefabrieken en bottelarijen	0.27
31	Margarine vet- en spijsoliefabrieken	0.17
32	Metaalindustrie (mechanisch bewerken, verzinken en non-ferro beitsen)	0.20
33	Metallurgische industrie	0.17
34	Mouterijen	0.23
35	Papierindustrie	0.23
36	Parfum- en cosmeticafabrieken	0.10
37	Pindabrandderijen	0.20
38	Plastiekverwerkende nijverheid	0.23
39	Pluimveeslachterijen	0.13
40	Poets- en smeermiddelen fabrieken	0.13
41	Slachthuizen (excl. vleeswarenverwerking) andere dan sub 39	0.13
42	Stijfsel- en zetmeelfabrieken	0.20
43	Strokkartonfabrieken	0.20
44	Suikerfabrieken en suikerbietenrasperijen	0.30
45	Textielfabrieken : a) spinnerij b) weverij c) textielveredeling d) wolwasserij	0.13
46	Vatenwasserijen	0.20
47	Visconservenfabrieken	0.10
48	Vismeelfabrieken	0.20
49	Vleeswarenbedrijven	0.13
50	Vulcaniseerinrichting, gummiwaren, kabel- en kunstleerfabrieken	0.23
51	Wasserijen, met uitzondering van wassalons : a) natwasserijen b) chemische wasserijen en droogkuis	0.20
52	Zeepfabrieken	0.23
53	Zuivelindustrie	0.10
54	Zwembadinrichtingen	0.20
55	Niet hoger vermelde bedrijfsactiviteiten	0.20

HOOFDSTUK XI

Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD)

Artikel 54

Het nog beschikbare saldo op de thesaurierekening 91.10.86.25 zal op 31 december 1999 worden overgedragen aan het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD).

HOOFDSTUK XII

Vlaams Gemeentefonds

Artikel 55

Aan artikel 15, § 2, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding en aanpassing van de begroting 1994, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 2000 is het eerste lid niet meer van toepassing op het Vlaams Gemeentefonds zoals opgericht door het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie aan sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest, en eveneens niet meer van toepassing op het Vlaams Provinciefonds zoals opgericht door het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds."

Artikel 56

Artikelen 24 en 25 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 worden opgeheven.

HOOFDSTUK XIII

DAB Grondfonds

Artikel 57

Alle schulden, vorderingen en tegoeden van het Fonds voor de Planschade, bedoeld in artikel 24 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden overgedragen en toegevoegd aan de DAB Grondfonds, bedoeld in artikel 144 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening".

HOOFDSTUK XIV

Welzijn

AFDELING 1

Geestelijke Gezondheidszorg

Artikel 58

In afwijking van artikel 36 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg, blijven de erkenningen van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, genomen in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 inzake de erkenning en de subsidiëring van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, van kracht tot 30 september 2000.

Artikel 59

In artikel 37 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De centra voor geestelijke gezondheidszorg die overeenkomstig artikel 22 worden erkend vanaf 1 januari 2000 dienen hun beleidsplan, bedoeld in artikel 25, drie maanden na de ondertekening van hun erkenning in bij de administratie Gezondheidszorg."

AFDELING 2

Kwaliteitszorg

Artikel 60

In artikel 7, § 1, van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen, wordt tussen het tweede en het derde lid het volgende lid ingevoegd :

"De Vlaamse regering kan uitzonderlijk de in het vorige tweede lid vermelde termijn met maximaal twee jaar verlengen voor de sectoren waarvoor bij het verstrijken van die termijn het sectorale overleg nog niet is afgerond of waarvoor een fundamentele herziening van de regelgeving die verder reikt dan een aanpassing aan de bepalingen van dit decreet, zich opdringt."

Artikel 61

Artikel 24 van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 24

De artikelen 1, 2, 11, 12, 13, eerste lid, 1° en 4°, 14, 15, 18 en 21 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1999. Voor elk van de overige bepalingen van dit decreet stelt de Vlaamse regering de datum van inwerkingtreding vast".

HOOFDSTUK XV

Monumenten en landschappen

Artikel 62

De bij besluit van het afdelingshoofd toegekende onderhoudspremie van 21 mei 1997 van 413.400 BEF voor het beschermd monument gelegen in de Jan Botermanstraat 4 te in Gent, wordt volledig uitbetaald.

Artikel 63

De bij ministerieel besluit toegekende restauratiepremie van 20 juni 1996 van 437.255,- BEF voor de restauratie van het gebouw gelegen in de Wollestraat 53 in Brugge (beschermd monument) wordt volledig uitbetaald.

Artikel 64

Artikel 7, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten, heeft uitwerking met ingang van 8 januari 1993.

Artikel 65

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om het eigendomsaandeel van het Vlaamse Gewest in de onroerende goederen die het Gravensteen vormen en gekadastreerd zijn onder Gent 1^{ste} afdeling, sectie A, nrs. 327G/327H/372B/330B/330C/332B/338A/339A/342B/368A/383B

kosteloos over te dragen aan de Stad Gent.

De in het eerste lid vermelde goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met de actieve en passieve erfdienstbaarheden, zichtbare en verborgen gebreken, de bijzondere lasten en verplichtingen verbonden aan hun verwerving, de lasten van het verleden evenals de gebeurlijk aan derden toegestane rechten en op uitdrukkelijke voorwaarde van behoud van hun culturele historische bestemming.

Artikel 66

In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen en van toepassing verklaard op het Vlaamse gewest bij het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1990, kan de Vlaamse regering de volgende goederen onderhands vererpachten aan de Stichting Vlaams Erfgoed voor een jaarlijks canon van 1000 BEF :

1° de Maagdentoren te in Zichem – Scherpenheuvel ;

2° de windmolen van Hoeke (Sijsele – Damme) ;

3° de woning van architect Renaat Braem (Deurne – Antwerpen)

HOOFDSTUK XVI

Sociaal-cultureel werk

Artikel 67

Aan artikel 22 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 2. Tijdens de overgangsperiode, bedoeld in artikel 30 van voormeld decreet, wordt bij ontoereikend krediet een gelijkmatige vermindering toegepast op de subsidie van de organisaties die van de overgangsperiode gebruik maken om zich te conformeren aan de bepalingen van het decreet."

Artikel 68

In artikel 30 van hetzelfde decreet wordt § 4 vervangen door wat volgt :

"§ 4. Onder verwijzing naar artikel 22 § 2 van voormeld decreet ontvangen, gedurende deze overgangsperiode, de in § 1 en 2 bedoelde organisaties een subsidie waarvan het bedrag gelijk is aan het subsidiebedrag waarop zij ze overeenkomstig de reglementering van artikel 29 voor het werkingsjaar 1994 recht hebben of waarvoor zij ad nominatim ingeschreven zijn in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1994."

HOOFDSTUK XVII

Dienst voor de Scheepvaart

Artikel 69

De Dienst voor de Scheepvaart wordt ertoe gemachtigd af te zien van de terugvorderingen van de salarissen, vergoedingen en toelagen die de Dienst voor de Scheepvaart tot en met 31 december 1998 heeft betaald aan zijn personeel en zijn beheerders en die het Rekenhof bij een extensieve controle als ten onrechte betaald heeft gevonden.

HOOFDSTUK XVIII

Havens

Artikel 70

De inwerkingtreding van artikel 36 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens wordt met terugwerkende kracht tot 18 april 1999 uitgesteld voor wat betreft artikel 39 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993.

Artikel 36 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens treedt in werking op 1 januari 2001.

HOOFDSTUK XIX

Vlaamse sportfederaties

Artikel 71

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd om in het jaar 2000 bij wijze van overgangsmaatregel subsidies te verstrekken aan sportfederaties die in 1999 erkend en gesubsidieerd werden op basis van het decreet van 2 maart 1977 betreffende de erkenning en subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen en die door de inwerkingtreding van het decreet van 13 april 1999 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties niet langer voor subsidiëring in aanmerking komen, na toepassing van alle overgangsmaatregelen die voorzien zijn in het decreet van 13 april 1999.

De maximale subsidie voor het jaar 2000 wordt bepaald op basis van de in 1999 in dienst zijnde en gesubsidieerde personeelsleden. Deze personeelssubsidie wordt berekend op basis van de modaliteiten van het decreet van 13 april 1999.

HOOFDSTUK XX

Inwerkingtreding

Artikel 72

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2000, behoudens andersluidende bepalingen in dit decreet.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering en
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering en
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

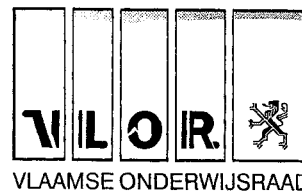
De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

uw brief van
uw kenmerk
ons kenmerk
vragen naar
bijlagen

AR/RHE/COR/003
R. Herpelinck



De heer P. Dewael
Vlaams minister president
Martelaarsplein 19
1000 Brussel

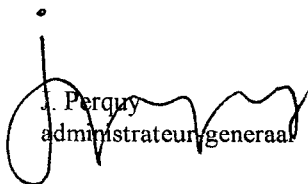
datum 1999-10-26
betreft voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000

Mijnheer de minister-president

Wij ontvingen op 19 oktober 1999 een vraag om advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000. Hierbij delen wij u mee dat de Vlaamse Onderwijsraad afziet van de mogelijkheid om aan de Vlaamse regering advies uit te brengen over het genoemde voorontwerp. Telefonisch werd ons meegedeeld dat het advies zo snel mogelijk moest worden uitgebracht zodat het voorontwerp op de regeringsraad van 29 oktober kan worden besproken na advies vanwege de Raad van State. Het is niet mogelijk om binnen de gestelde termijn een uitgebalanceerd advies uit te brengen.

Wij sturen u wel als bijlage twee reacties die we ontvingen van respectievelijk het VSKO en het Gemeenschapsonderwijs.

Met vriendelijke groeten


J. Perquy
administrateur-generaal

L. Van Beneden
voorzitter

VSKO
Guimardstraat 1

1040 BRUSSEL

26 oktober 1999

Opmerkingen bij het begrotingsdecreet

Artikel 8

De extra input in de globale enveloppe van de hogescholen is duidelijk ontoereikend. Hiermee wordt nauwelijks de toename van de kosten van de TBS-55+ gecompenseerd en wordt ondermeer geen rekening gehouden met het stijgend aantal studenten en met de vele bijkomende financiële verplichtingen voor de hogescholen; ontwikkelingen die er gekomen zijn na de implementatie van het nieuwe hogescholendecreet met zijn gesloten enveloppesysteem.

Artikel 9

Hoewel de verhoging van het bedrag voor de sociale voorzieningen per hogeschoolstudent een stap in de goede richting is, blijft dit een onderwaardering van de hogeschoolstudent. Een fasering in het wegnemen van deze discriminatie ten overstaan van de universiteitsstudent is aangewezen.

Artikel 14

Schrapping van de investeringsartikelen uit Onderwijsdecreet X is volstrekt onaanvaardbaar en druist in tegen de beleidsintenties inzake autonomie van hogescholen die een verantwoordelijk investeringsbeleid willen voeren. Essentieel daarbij is dat wordt afgestapt van een project per project benadering en dat een jaarlijkse toevoeging van een objectief vastgesteld investeringsbedrag aan de hogeschoolenveloppe wordt geïntroduceerd.

Artikel 23 en 24

In artikel 23 en 24 van dit voorontwerp wordt bepaald dat de werkmiddelen van het niveau basisonderwijs stijgen. Het VSKO juicht deze stijging toe. Gelet op het feit dat de middelen van het basisonderwijs in het verleden onvoldoende aangepast zijn geweest, is deze stijging meer dan verantwoord. Het VSKO kan echter niet akkoord gaan met de bedoeling van de regering zoals te lezen staat in de memorie van toelichting, nl. dat deze extra-middelen een tegemoetkoming zouden zijn voor het kosteloos maken van schoolzwemmen en de administratieve en beleidsondersteuning van de directies. De in dit decreet voorziene extra-middelen zijn voor het realiseren van deze doelstellingen ontoereikend. Immers uit de bevraging van de kostprijs van het schoolzwemmen in het basisonderwijs blijkt dat deze kostprijs minstens het dubbele bedraagt van het in dit decreet voorziene bedrag aan extra-middelen.

FINANCIËN

Mevrouw Lieve Schuermans
De heer Rudy D'hauwers

UW BERICHT VAN

UW KENMERK

ONS KENMERK

Fin/DF/99.046

VRAGEN NAAR

DOORKIESNUMMER

BRUSSEL

(02) 790 95 83

25-10-199

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000

Geachte heer/mevrouw,

Volgende opmerkingen werden binnen het Gemeenschapsonderwijs met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 geformuleerd:

- In art. 25 dient Gemeenschapsonderwijs met hoofdletter te worden geschreven. Wellicht is volgende formulering iets duidelijker.

“Op het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs gebeurt de registratie van de vastleggingen van de kleine infrastructuurwerken en wordt, op voorstel van de scholengroepen eveneens de verdeling bepaald van de investeringsdotaties per scholengroep.”

Hoort deze bepaling echter niet eerder thuis in de algemene bepalingen van het begrotingsdecreet 2000 waarin reeds sprake is van een vastleggingsmachtiging voor kleine infrastructuurwerken.

In de memorie van toelichting is het wellicht duidelijker dat de laatste paragraaf van art. 25 als volgt wordt aangepast:

“Elke scholengroep kan aan de hand van de realisatiegraad van de dossiers de evolutie van de betalingen bepalen. Aan de hand hiervan kan op het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs de verdeling van de betalingskredieten per scholengroep worden opgemaakt.”

- In artikel 63 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 staat vermeld dat de onderwijs-dotaties rechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap worden gestort aan de scholengroepen.

Het artikel 18 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 voorziet dat de dotatie aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs elk jaar wordt gestort in drie gelijke schijven, respectievelijk

Het Gemeenschapsonderwijs
Jacob de Lalaingstraat 28
1000 Brussel
Tel. (02)790 92 00

in januari, mei en september.

Het lijkt mij logisch dat deze bepaling betreffende de storting in 3 gelijke schijven aan de scholengroepen eveneens ingeschreven worden in het huidig programmadecreet.

Met vriendelijke groet,

Namens de voorzitter,

Dirk Ferlin
Tijdelijk afdelingshoofd
Afdeling Financiën

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN



SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

Brussel, 28 oktober 1999
63MDdp102701

Aan de Heer Patrick DEWAELE
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Martelaarsplein 19

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Minister-president,
Mijnheer de Minister,

Op 20 oktober 1999 hebben wij uw vraag om advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 ontvangen.

Vanuit de SERV wensen wij u volgende bemerkingen voor te leggen :

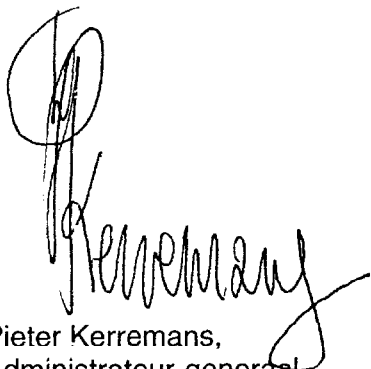
1. Gezien de vaststelling dat de voorgestelde regeling tot gratis levering van 100 kWh aan laagspanningsklanten (art. 51 van het voorontwerp van decreet) het resultaat is van een akkoord tussen de regering en de elektriciteitsproducenten en elektriciteitsverdelers, onthoudt de SERV zich op deze plaats en in deze context van het formuleren van bemerkingen. Tegelijkertijd wil de Raad herinneren aan zijn advies van 20 oktober 1999 over het voorontwerp van decreet inzake de opwekking en de distributie van elektriciteit, meer bepaald wat betreft zijn vraag om zich ten gronde te kunnen uitspreken over het energiebeleid of aspecten ervan.
2. De Raad vraagt dat zou worden nagegaan dat niet alleen grondwaterwinningen in het kader van bodemsaneringswerken waarvoor een conformiteitattest werd afgeleverd zouden worden vrijgesteld van de grondwaterheffing (art. 52 van het voorontwerp van decreet, sub art. 28ter, §2, 9°), maar eveneens de grondwaterwinningen in het kader van vrijwillige bodemsaneringswerken andere dan bedoeld in het bodemsaneringdecreet, mits deze onderworpen worden aan sluitende procedures van toezicht en controle.

/..

../..

3. De Raad stelt vast dat artikel 28 quinquies van het grondwaterdecreet niet in artikel 52 van hoofdstuk IX (Grondwaterbeheer) werd opgenomen. Nochtans wordt op pag. 15 van de memorie van toelichting gesteld dat dit artikel, althans voor wat betreft de derde paragraaf, wordt gewijzigd. De Raad vraagt dan ook dat artikel 28 quinquies, zoals gewijzigd volgens de memorie, zou worden hernomen in de tekst van het ontwerp.

Wij hopen, Mijnheer de Minister-president, Mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.



Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

Met bijzondere hoogachting,



Xavier Verboven,
Voorzitter.

MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN



MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering

Aan dhr. Patrick Dewael
Minister-president van de Vlaamse regering
Martelaarsplein 19

1000 Brussel

Datum: 28 oktober 1999
Uw ref.: K01-I-B2-99-0730
Ref.: 3.04/99/K2/M5/867
Betreft: uw adviesvraag over het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000.

Mijnheer de Minister-president,

We hebben uw in rand vermelde adviesvraag in goede orde ontvangen op 18 oktober jongstleden, en danken U hiervoor. Hierbij wil ik U mededelen dat het Bureau van de Raad besliste om deze adviesvraag pas te behandelen op de raadszitting die gepland was op 4 november eerstkomend.

Aangezien er dus geen advies wordt gegeven binnen de wettelijk voorziene minimumtermijn van 10 werkdagen, wil ik U verzoeken het advies van 4 november te beschouwen als een aanbeveling of advies op eigen initiatief, en in de mate van het mogelijke mee te nemen in de verdere werkzaamheden.

Met de meeste hoogachting,

Prof.dr. R.F. Verheyen
Voorzitter





MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering

De Heer Patrick Dewael
Minister-president van de Vlaamse
regering
Martelaarsplein 19

1000 BRUSSEL

Datum: 8 november 1999
Uw ref.: KO1-I-B299-0730
Ref.: 3.04.02/K2/M3/99/887
Betreft: advies van 4 november 1999 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000

Mijnheer de Minister-president,

In antwoord op uw brief van 15 oktober jl. heb ik de eer U het in rand vermelde advies toe te zenden. Het advies gaat in op bepaalde aspecten van het programmadecreet die met milieu te maken hebben, en was overigens niet unaniem.

Zoals eerder gemeld heb ik geen bijzondere raadszitting kunnen beleggen om tegemoet te komen aan de door U gevraagde adviestermijn.

Desondanks vraag ik U om het advies indien mogelijk in de verdere besluitvorming te betrekken.

Wij hopen U hiermee van dienst te zijn en tekenen inmiddels,

Met de meeste hoogachting,

Jan Verheeke
Wvd. Directeur



Kliniekstraat 25, 4de verdieping, 1070 Brussel

tel: 02-558 01 30 • fax: 02-558 01 31 • e-mail: info.mina-raad@instnat.be



MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering

Advies

van 4 november 1999

over het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen
tot begeleiding van de begroting 2000



Kliniekstraat 25, 4de verdieping, 1070 Brussel

tel: 02-558 01 30 • fax: 02-558 01 31 • e-mail: info.mina-raad@instnat.be

I. Inleiding

De MiNa-Raad ontving de adviesvraag over het voorontwerp van Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000 op datum van maandag 18 oktober 1999.

De Raad brengt zijn advies uit op 4 november 1999. De MiNa-Raad gaat in dit advies enkel in op hoofdstukken die op het eerste zicht voor milieu het meest relevant lijken.

Met de hierna geformuleerde opmerkingen heeft de MiNa-Raad zich gehouden aan de lijn van het Voorontwerp programmadecreet en doet hij dus geen definitieve uitspraken over het algemeen begrotingsbeleid inzake milieu en natuur.

II. Bespreking

Hoofdstuk VIII : Energie

[1] Voorstel. In het programmadecreet wordt voorgesteld de distributiebedrijven te verplichten iedere laagspanningsklant gratis 100 kWh per jaar (voor verbruik tijdens de dag) te leveren. De MiNa-Raad vindt dat de voorgestelde maatregel grotendeels milieu-neutraal is, maar wenst toch het volgende op te merken.

[2] Beweegredenen van het voorstel. In de Memorie van Toelichting worden twee beweegredenen aangehaald die aan de grondslag liggen van het voorstel. De eerste beweegreden is gebaseerd op billijkheidsoverwegingen : daar nu reeds sommige grotere verbruikers kunnen genieten van de voordelen van de geliberaliseerde elektriciteitsmarkt (met bijbehorende lagere prijzen), dienen ook de laagspanningsklanten in zekere mate van deze lagere prijzen te kunnen genieten. Het gratis toekennen van 100 kWh per laagspanningsklant per jaar is dan inderdaad misschien de meest milieu-neutrale manier om die billijkheid te realiseren.

Als tweede beweegreden wordt aangehaald dat het toegekende voordeel relatief groter is voor laagspanningsklanten die reeds rationeel met elektriciteit omgaan. De MiNa-Raad erkent dat het toegekende voordeel relatief groter is voor kleine elektriciteitsverbruikers (het gaat eigenlijk om een daling van de vaste kost). Er moet echter opgemerkt worden dat voor een bedrijf dat rationeel met elektriciteit omgaat, maar toch nog een grote elektriciteitsfactuur dient te betalen, de voorgestelde maatregel bijna geen verschil zal maken. Vandaar dat de MiNa-Raad het noodzakelijk acht dat andere tariefmaatregelen specifiek op het bevorderen van rationeel elektriciteitsgebruik worden toegespitst. Zoals opgenomen in het advies

van 28 september 1999 over het voorontwerp van decreet inzake de opwekking en de distributie van elektriciteit, pleit de MiNa-Raad daartoe voor een planmatige aanpak.

Standpunt van VEV, NCMV, ABVV en Boerenbond bij punt 2

Voormelde partijen hebben geen inhoudelijke opmerkingen omtrent het hoofdstuk VIII Energie zoals opgenomen in het programmadecreet, en sluiten zich derhalve niet aan bij het advies voor wat punt 2 betreft.

[3] **Algemeen.** In het algemeen wensen alle partijen zich ten gronde uit te spreken omtrent het globale energiebeleid of aspecten ervan. De partijen verwijzen hiervoor naar hun advies van 28 september 1999 over het voorontwerp van decreet inzake de opwekking en de distributie van elektriciteit.

Hoofdstuk IX : Grondwaterbeheer

[4] **Ontgoocheland.** Voor het beheer van de beperkte reserves aan grondwater, beschikt het Vlaamse Gewest over een beperkt aantal sturende instrumenten, m.n. de milieuvergunning en de grondwaterheffing. De MiNa-Raad vindt het ontgoocheland dat in dit programmadecreet de aangekondigde en verwachte aanpassingen van de heffingstarieven niet werden doorgevoerd. De Raad moet derhalve vaststellen dat van continuïteit en voorspelbaarheid van het beleid geen sprake is. Uit de Memorie van Toelichting van het Programmadecreet 1997 viel namelijk af te leiden dat gedurende een overgangsperiode van een vijftal jaren de CSE-factor (die gebruikt wordt voor het berekenen van de heffing voor grondwaterwinningen die niet voor openbare drinkwatervoorziening zijn bestemd) fasegewijs zou verhogen tot zijn uiteindelijke waarde¹. Daar dit duidelijk om een aangekondigde beleidsoptie gaat, kan de Vlaamse regering volgens de MiNa-Raad haar standpunt niet inroepen dat de totale druk van de milieuheffingen constant dient gehouden te worden tot het jaar 2000/2001². Indien de heffingen toch worden bevroren, zouden de doelstellingen (tegengaan van verdroging en rationeel watergebruik) gerealiseerd dienen te worden via een aanpassing van de milieuvergunningen. De MiNa-Raad vraagt zich af of dit het meest efficiënte instrument is. De MiNa-Raad dringt erop aan dat deze tekortkoming alsnog wordt rechtgezet in het programmadecreet zelf, of wordt ondervangen in een nog uit te werken nieuwe regeling rond

¹ Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997. Memorie van Toelichting, Afdeling 4 : Grondwater, art. 45 - 48.

² Vlaamse Regeringsverklaring : Een nieuw project voor Vlaanderen, deel IV : Kwaliteit doet leven, Hoofdstuk 1 : Naar een gezond en resultaatgericht milieubeleid.

economische instrumenten in het waterbeleid, dat kadert in een algemene visie op de financiering van het milieubeleid.

Standpunt van VEV, NCMV, ABVV en Boerenbond bij punten 4, 5 en 6

Voormelde partijen hebben geen inhoudelijke bemerkingen omtrent het hoofdstuk IX Grondwaterbeheer zoals opgenomen in het programmadecreet, en sluiten zich derhalve niet aan bij het advies voor wat de punten 4, 5 en 6 betreft.

[5] Evidente aanpassingen. Tegen de tekstuele aanpassingen die veelal te maken hebben met de correctie van materiële fouten, of het verhogen van de leesbaarheid, formuleert de Raad uiteraard geen bezwaren. De MiNa-Raad kan zich ook vinden in de aanduiding van de VMM (in plaats van Aminal) als de bevoegde instantie voor het vestigen, innen en invorderen van de grondwaterheffing, omdat dit een vereenvoudiging van de procedures inhoudt. De MiNa-Raad wenst er de Regering aan te herinneren dat hiertoe twee uitvoeringsbesluiten zullen dienen aangepast te worden, op zo'n manier dat inderdaad met één aangifte wordt volstaan voor zowel grondwaterheffing als afvalwaterheffing. Maar deze maatregelen zullen niet bijdragen tot rationeel gebruik van grondwater.

[6] Geen aandacht voor vroegere adviezen van de MiNa-Raad. Bovendien wenst de MiNa-Raad zijn ontgoocheling uit te drukken m.b.t. het niet tot uitvoering brengen van haar voorstellen geformuleerd n.a.v. het programmadecreet 1997 en 1998³. Ondanks zijn genuanceerde en onderbouwde kritiek is er geen enkele wijziging doorgevoerd, terwijl deze adviezen reeds lang konden verwerkt worden. Daarom herinnert de MiNa-Raad in deze paragraaf nogmaals aan de hoofdlijnen van deze adviezen :

- 1) Er is vanuit milieu-oogpunt geen enkele objectieve reden om kleinschalige (< 500 m³) grondwaterwinningen principieel uit te sluiten van een heffing.
- 2) De invoering van een grondwaterheffing enkel en alleen gebaseerd op de opgepompte hoeveelheid, maakt geen onderscheid tussen de verschillende kwetsbaarheid van grondwaterlagen, het soort gebruik van het grondwater (hoog- of laagwaardige toepassingen), en houdt geen rekening met gebiedsgericht milieubeleid.

³

MINA-RAAD, Advies van 20 oktober 1997 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998, Afl. 1997/11 ; en Advies van 8 oktober 1996 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, Afl. 1996/10.

- 3) De uitgangspunten van de studie die werd gebruikt om de sociale correctiefactor te berekenen, dienen herzien te worden : op basis van de hem bekende gegevens gaat de MiNa-Raad ervan uit dat de correctiefactor enkel gemoduleerd werd op basis van economische draagkracht van de bedrijven, zonder enige relatie tot de milieudoelstellingen en/of kosten voor de overheid.
- 4) Voor het grootste deel van de grondwaterwinningen blijft de grondwaterheffing lager dan de heffing op watervang, wat een verkeerde stimulus kan genereren.
- 5) De MiNa-Raad formuleerde reeds aanzetten tot een heffing op ruwwaterbronnen.
- 6) Het gebruik van een sociaal-economische correctiefactor is niet het meest efficiënte middel om economische distorsies als gevolg van een grondwaterheffing te corrigeren.
- 7) De anomalie waardoor vergunde bemalingen op basis van het vergund verbruik, en niet op basis van een forfaitair berekend verbruik wordt belast, dient weggewerkt.
- 8) De MiNa-Raad meent dat er geen discrepantie mag zijn tussen het minimumbedrag van de heffing (grondwaterheffing of heffing op watervang) en de minimale hoeveelheid waarop de heffing wordt gelegd.

[7] **Enkele technische bemerkingen.** De MiNa-Raad vraagt dat zou worden nagegaan dat niet alleen grondwaterwinningen in het kader van bodemsaneringswerken (waarvoor een conformiteitsattest werd afgeleverd) zouden worden vrijgesteld van de grondwaterheffing (art. 52 van het voorontwerp van decreet, sub art. 28ter, §2, 9°), maar eveneens de grondwaterwinningen in het kader van vrijwillige bodemsaneringswerken andere dan bedoeld in het bodemsaneringsdecreet, mits deze onderworpen worden aan sluitende procedures van toezicht en controle.

Hij stelt verder vast dat artikel 28 quinquies van het grondwaterdecreet niet in artikel 52 van het voorontwerp van decreet werd opgenomen. Nochtans wordt op blz. 15 van de memorie van toelichting gesteld dat dit artikel, althans voor wat betreft de derde paragraaf, wordt gewijzigd. De Raad vraagt dan ook dat artikel 28 quinquies, zoals gewijzigd volgens de memorie, zou worden hernomen in de tekst van het voorontwerp van decreet.

Hoofdstuk XVII : Havens

[8] Subsidieregeling rond haveninfrastructuur. In afwachting van een nieuw subsidiebesluit rond haveninvesteringen op basis van het nieuw havendecreet van 2 maart 1999, voorziet het programmadecreet in een tijdelijke herinvoering van de vroegere regeling. Aan een nieuw subsidiebesluit wordt - volgens de memorie van toelichting - in overleg met de verschillende actoren nog gewerkt. De MiNa-Raad stelt echter vast dat noch de milieubeweging, noch de Raad zelf betrokken is bij deze besprekingen. Nochtans kunnen milieu-effecten van haveninvesteringen zeer aanzienlijk zijn en is het - met het oog op de integratie van het milieubeleid in andere beleidsdomeinen - zinvol de overheidssteun aan haveninvesteringen te koppelen aan het naleven van bepaalde voorwaarden op vlak van milieu of ruimtelijke ordening.

In het algemeen vraagt de MiNa-Raad dat bij planningsbeslissingen inzake havens reeds in een vroege fase ecologische aspecten meegenomen worden. Slechts zo kunnen deze aspecten mee wegen bij het inzetten van instrumenten. Een modulering van de havensubsidies in functie van de milieu- of planologische doelen (bv. hogere subsidiepercentages voor renovatieprojecten in oudere havengebieden, een aftrek van kosten voor natuurcompensatie, ...) is dan een van de mogelijke instrumenten die hieruit kunnen voortvloeien.

Om die reden kan de MiNa-Raad wel instemmen met de voorgestelde tijdelijke herinvoering van de vroegere subsidieregeling, in afwachting van een nieuwe subsidieregeling waarin ecologische aspecten dan wel geïntegreerd moeten kunnen worden. De MiNa-Raad vraagt om bij de uitwerking van deze nieuwe subsidieregeling betrokken te worden.

Standpunt van VEV, NCMV en Boerenbond bij punt 8

Voormelde partijen hebben geen inhoudelijke bemerkingen omtrent het hoofdstuk XVII Havens zoals opgenomen in het programmadecreet.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 26 oktober 1999 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000", heeft op 29 oktober 1999 het volgende advies gegeven :

L. 29.622/1/3

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

"het (...) programmadecreet tal van artikels bevat die onder andere uitvoering zullen geven aan de begroting 2000. Overwegende dat het begrotingsdecreet 2000 voor 31 oktober '99 bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend, zoals gestipuleerd in art. 9 van het koninklijk besluit van 17/7/1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, is het de wens van de Vlaamse Regering het programmadecreet gelijktijdig bij het Vlaams Parlement in te dienen".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. De gemachtigde van de regering heeft meegedeeld dat het voorontwerp van decreet gelijktijdig voor advies is toegestuurd aan de Raad van State, aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben door-gemaakt - nadat m.a.w. omtrent de ontwerpteksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerpteksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, in geval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoren vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijk voorbehoud evenwel dat, indien de raadpleging van de SERV, de MINA-raad of de VLOR aanleiding zou geven tot wijziging

van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

2. Overeenkomstig de artikelen 4, 2°, en 10, § 1, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 tot regeling van de begrotingscontrole, dient de Inspectie van Financiën een gemotiveerd advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet. Volgens de gemachtigde van de regering zou dat advies niet zijn gegeven. De hierna-volgende opmerkingen worden dan ook geformuleerd onder het voorbehoud dat alsnog aan dat vormvereiste wordt voldaan.

3. De in het ontwerp opgenomen bepalingen hebben - zoals in artikel 1 wordt aangegeven - betrekking op zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

4. Het is noodzakelijk om in adviesaanvragen als de voorliggende, die betrekking hebben op omvangrijke ontwerpen waarin uiteenlopende aangelegenheden worden geregeld, verscheidene personen aan te wijzen voor het verstrekken van inlichtingen aan de Raad van State.

Het onderzoek door de Raad van State dreigt immers te worden bemoeilijkt van zodra de in de adviesaanvraag vermelde persoon zich voor het geven van inlichtingen genoodzaakt ziet te verwijzen naar andere kabinetsleden of ambtenaren, die weliswaar nauwer bij het tot stand komen van de ontworpen regeling, of onderdelen ervan, zijn betrokken, maar die niet in de adviesaanvraag worden vermeld. Zulks geldt des te meer wanneer, zoals in casu het geval is, in de adviesaanvraag om spoedbehandeling van de zaak wordt verzocht.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Hoofdstuk II - Onderwijs

Artikel 2

Artikel 128, vierde lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, werd ingevoegd bij artikel III.31 van het decreet van 18 mei 1999.

Met toepassing van artikel III.62 van het laatstgenoemde decreet zou het voormelde artikel III.31 op 1 januari 2000 in werking treden.

Aangezien de bedoeling van artikel 2 van het ontwerp er blijkbaar in bestaat de inwerkingtreding van artikel 128, vierde lid, van het decreet van 12 juni 1991, zoals ingevoegd bij artikel III.31 van het decreet van

18 mei 1999, tot 1 oktober 2000 uit te stellen, ware het meer bevorderlijk voor de rechtszekerheid indien de beoogde inwerkingtreding niet in een autonome bepaling, doch wel in een wijzigingsbepaling van artikel III.62 van het decreet van 18 mei 1999 zou worden geregeld.

Artikel 3

Het is de Raad van State niet duidelijk waarop de woorden "gewijzigd bij decreet van 18 mei 1999", in de inleidende zin van artikel 3 van het ontwerp, precies doelen, aangezien hem geen dergelijk decreet bekend is, dat artikel 130, § 6, van het decreet van 12 juni 1991, zou hebben gewijzigd.

Voorts lijkt de ontworpen bepaling als een vierde lid te moeten worden toegevoegd aan artikel 130, § 6, van het decreet van 12 juni 1991, aangezien de laatstgenoemde bepaling momenteel uit slechts drie leden bestaat.

Artikel 5

De ontworpen bepaling onder artikel 5 sluit beter aan op artikel 140, § 3, van het decreet van 12 juni 1991, dan op artikel 140, § 4, van dat decreet, dat uitsluitend betrekking heeft op het Limburgs Universitair Centrum. Het zou derhalve meer logisch zijn de ontworpen bepaling te concipiëren als een tweede lid van artikel 140, § 3, van het voormelde decreet.

Artikel 6

1. Artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999, dat artikel 159, eerste en tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991, heeft vervangen, is overeenkomstig artikel III.62, 6°, van het eerstgenoemde decreet, reeds op 1 oktober 1999 in werking getreden. In artikel 6 van het ontwerp kan bijgevolg niet worden bepaald dat artikel 159, eerste en tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991, pas op 1 januari 2001 uitwerking zal hebben.

Het door de stellers van het ontwerp nagestreefde oogmerk zou kunnen worden bereikt door artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999 in te trekken en de erin vervatte regeling met ingang van 1 januari 2001 te hernemen. Ter wille van de rechtszekerheid zou dan de verwijzing naar het voormelde artikel III.35, in artikel III.62, 6°, van het decreet van 18 mei 1999, kunnen worden geschrapt.

Een dergelijke handelwijze impliceert wel dat, wanneer de intrekking van artikel III.35 erop zou neerkomen dat wordt afbreuk gedaan aan rechten die zijn verworven op grond van de toepassing die reeds van artikel 159, eerste en tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991, zoals vervangen bij artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999, zou zijn gemaakt, er uitzonderlijke omstandigheden zullen moeten bestaan die een dergelijke handelwijze verantwoorden.

2. Onverminderd de opmerking sub 1, moet in artikel 6 worden geschreven : "... , gewijzigd bij artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999, ...".

Artikel 8

Aangezien het wellicht niet de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om de in artikel 181bis, § 1, van het decreet van 12 juni 1991, beoogde rangschikking van de onderzoekers in vast dienstverband van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen, uitsluitend op 1 oktober 2000 te laten gebeuren, worden de woorden "per 1 januari 2000" beter vervangen door de woorden "vanaf 1 oktober 2000", en niet door de woorden "op 1 oktober 2000", zoals in het ontwerp het geval is.

Artikel 9

1. In de inleidende zin van artikel 9 moet ook het wijzigende decreet van 19 december 1998 worden vermeld.

2. Artikel 9, 1°, moet aanvangen als volgt :

"1° de woorden '1999 gelijk aan 19.396,1 miljoen frank' worden vervangen door ...";.

Artikel 12

1. In het ontworpen artikel 206, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, wordt melding gemaakt van "het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen". Zoals door de gemachtigde van de regering werd bevestigd, betreft het een nieuw op te richten orgaan. De decreetgever zou dan ook minstens een duidelijke omschrijving moeten geven van de taken van dat college en van het statuut van de leden die ervan deel uitmaken. Ook zouden de minimale werkingsregels moeten worden weergegeven, waardoor het bijvoorbeeld zou mogelijk worden uit te maken wie het initiatief tot het bijeenroepen van het college kan nemen.

2. Luidens het ontworpen artikel 206, § 2, tweede lid, worden in het huishoudelijk reglement van het college van algemeen directeurs de criteria bepaald voor de verdeling van de investeringsmiddelen. De enige begrenzing - wat de in aanmerking te nemen criteria betreft - die de decreetgever aanbrengt aan deze ruime delegatie van bevoegdheid aan het college, bestaat erin dat het huishoudelijk reglement moet rekening houden "met de in het verleden toegekende middelen". Ook is er het feit dat het huishoudelijk reglement dient te worden bekrachtigd door de Vlaamse regering. Eén en ander doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat de betrokken delegatie vergaand is en dat het college terzake toch een aantal minimale criteria zou moeten hanteren die door de decreetgever of - bij delegatie - door de Vlaamse regering, zijn bepaald.

3. Luidens het ontworpen artikel 206, § 3, oefent de commissaris-coördinator "toezicht" uit op de beslissingen van het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen. De gemachtigde van de regering verwees, wat het beoogde toezicht betreft, naar de bepalingen van het voormelde decreet van 13 juli 1994, waarin de bevoegdheden van de commissaris-coördinator worden beschreven. De stellers van het ontwerp zullen erover moeten oordelen of het, ter wille van de duidelijkheid, geen aanbeveling verdient om in de ontworpen bepaling uitdrukkelijk te refereren aan het artikel van het decreet van 13 juli 1994, waarin de beoogde toezichtsbevoegdheid nader wordt omschreven.

Artikel 16

In de inleidende zin van artikel 16 van het ontwerp moet worden vermeld dat het te vervangen artikel 340ter, § 1, van het decreet van 13 juli 1994, werd ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998.

Ook in de artikelen 17 en 18 van het ontwerp moet naar het decreet van 14 juli 1998 worden verwezen.

Artikel 21

1. Men schrijve in artikel 21, § 2, van het ontwerp :
"... in de zin van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991;".

2. Aan het in artikel 21 van het ontwerp bedoelde begrotingsfonds wordt "een deel van de inschrijvingsgelden van het deeltijds kunstonderwijs toegewezen zoals bepaald door de Vlaamse regering". Het valt te betwijfelen of een dergelijke bepaling voldoende precies is om te voldoen aan het voorschrift van artikel 45, § 1, eerste lid, van de voormelde gecoördineerde wetten, naar luid waarvan "een organieke wet begrotingsfondsen (kan) oprichten door voor uitgaven, waarvan zij het voorwerp vaststelt, sommige op de Rijksmiddelenbegroting aangerekende ontvangsten te bestemmen".

Artikel 26

1. Door de gemachtigde van de regering werd verduidelijkt dat artikel 26 van het ontwerp een bepaling is met een louter administratief karakter in verband met de registratie en de verdeling van de betalingskredieten. Volgens die uitleg is het dus niet zo dat in artikel 26 in een afwijkende regeling wordt voorzien voor het vaststellen van de criteria voor het verdelen van de middelen voor kleine infrastructuurwerken. Een dergelijke regeling ware trouwens zaak van de bijzondere decreetgever.

De woorden "de verdeling van de investeringsdotatie" in artikel 26, zouden evenwel kunnen doen twijfelen aan de zo-even vermelde, beperkte draagwijdte van het artikel. Daarom zou het aanbeveling verdienen dat op een meer expliciete manier wordt aangegeven dat de bevoegdheid van de scholengroepen beperkt blijft tot de vastlegging van

L. 29.622/1/3

de hun toegewezen middelen, d.w.z. tot het bepalen van de concrete aanwending van de uitgaven waartoe ze zijn gemachtigd, op basis van de door het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs vastgestelde verdelingscriteria.

2. Het vastleggen van de hun toegewezen middelen is volgens de gemachtigde van de regering uitsluitend zaak van de scholengroepen. De stellers van het ontwerp zullen er derhalve moeten over oordelen of de woorden "op voorstel van de scholengroepen", in artikel 26 van het ontwerp, voldoende aansluiten op de aldus omschreven bevoegdheid van de scholengroepen.

Hoofdstuk III - Jeugdwerkbeleid

Artikel 27

Men schrijve "vervangen bij het decreet van 20 december 1996" in plaats van "gewijzigd bij de decreten van 22 november 1995, 20 december 1995 en 20 december 1998".

Hoofdstuk IV - Schade aan het wegdek wegens gewichts-overschrijding

Artikel 28

Luidens het ontworpen artikel 56, tweede lid, van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot

begeleiding van de begroting 1999, vallen de houders van een vergunning voor uitzonderlijk vervoer, bedoeld in artikel 48 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, niet onder het in artikel 56, eerste lid, bedoelde verbod op voorwaarde dat zij vooraf een forfaitaire bijdrage betalen aan het Vlaams Infrastructuurfonds. Zoals wordt bevestigd in de memorie van toelichting is die forfaitaire bijdrage bedoeld als vergoeding voor de schade welke aan het wegdek wordt veroorzaakt door het uitzonderlijk vervoer.

Er moet in dat verband worden opgemerkt dat artikel 84.4 van het voornoemde koninklijk besluit van 1 december 1975 reeds voorziet in de verplichting voor de houder van een vergunning voor uitzonderlijk vervoer om de schade en de kosten te betalen die uit het uitzonderlijk vervoer kunnen voortvloeien.

Aangezien de gewesten evenwel, op grond van artikel 6, § 1, X, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat de openbare werken en het vervoer betreft, bevoegd zijn inzake "de wegen en hun aanhorigheden" (1), moet het voornoemde artikel 48.4 - volgens een bevoegdheidsconforme interpretatie - zo gelezen worden dat de erin bedoelde schade en kosten geen

(1) Die bevoegdheid is in de parlementaire voorbereiding uitgelegd als een "beheersbevoegdheid in de ruime zin" en heeft i.h.b. betrekking op "het beheer en het onderhoud" van de wegen (zie Parl. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516-1, p. 13).

betrekking hebben op de openbare weg, de kunstwerken en de aanhorigheden ervan.

Artikelen 29 tot 31

1. Wijzigingsbepalingen die betrekking hebben op één enkel artikel van de te wijzigen regeling, dienen in één enkel artikel van de wijzigende regeling te worden opgenomen.

Aangezien de artikelen 29, 30 en 31 van het ontwerp beogen wijzigingen aan te brengen in artikel 59 van het decreet van 19 december 1998, moeten ze in één artikel worden samengebracht.

Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 32 tot 42 van het ontwerp, die alle betrekking hebben op artikel 60 van het decreet van 19 december 1998.

2. De wijziging welke artikel 30 van het ontwerp beoogt aan te brengen in artikel 59, § 3, derde lid, van het decreet van 19 december 1998 strekt er volgens de memorie van toelichting toe te verduidelijken wat het lot is van een onmiddellijk geïnde en geconsigneerde administratieve geldboete in de hypothese dat de procureur des Konings beslist te vervolgen. De ontworpen regeling komt hierop neer dat de beslissing van de procureur des Konings om te vervolgen weliswaar de mogelijkheid doet vervallen om een administratieve geldboete op te leggen, maar dat niettemin de onmiddellijk geïnde geldboete geconsigneerd blijft.

De ontworpen wijziging heeft tot gevolg dat er een ongelijkheid wordt gecreëerd ten nadele van degenen die onmiddellijk hebben betaald en ten voordele van degenen die geweigerd hebben vrijwillig te consigneren omdat aan deze laatsten, in het geval dat de procureur des Konings beslist heeft te vervolgen, niet meer een administratieve geldboete kan worden opgelegd, zelfs indien zou blijken dat achteraf de strafvordering is verjaard.

Artikel 37

Dit artikel beoogt in artikel 60, § 3, eerste en derde lid, van het voornoemde decreet van 19 december 1998, de woorden "Vlaamse regering" telkens te vervangen door "Vlaamse minister, bevoegd voor de openbare werken". Ook in het ontworpen artikel 60, § 3, tweede en vierde lid (artikelen 38 en 40 van het ontwerp) en in het ontworpen artikel 60ter, § 3 (artikel 44 van het ontwerp) worden opdrachten aan de minister gegeven in plaats van aan de Vlaamse regering.

Overeenkomstig artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, is het de gewestregering als zodanig die de verordeningen maakt en de besluiten neemt die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn. Uit de artikelen 68, 69 en 87, § 1, van diezelfde bijzondere wet volgt dat de gewestregering zelf haar werkwijze regelt, dat zij, onverminderd de door haar zelf toegestane delegaties, collegiaal beraadslaagt en dat het uitsluitend haar toekomt de organisatie en de werking van haar diensten te regelen.

De voornoemde bepalingen van de bijzondere wet staan eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de verdeling van de bevoegdheden in de schoot van de Vlaamse regering en dat hij met andere woorden aan bepaalde leden van de regering beslissingsbevoegdheid toekent met betrekking tot door hem aangewezen materies.

Artikel 37 moet derhalve uit het ontwerp worden weggelaten.

De ontworpen artikelen 60, § 3, tweede en vierde lid, en 60ter, § 3, moeten worden aangepast in die zin dat aan de Vlaamse regering opdrachten worden gegeven, en niet aan de Vlaamse minister bevoegd voor de openbare werken.

Artikel 39

Luidens het ontworpen artikel 60, § 3, derde lid, vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend, indien de Vlaamse regering geen beslissing heeft genomen binnen drie maanden nadat het beroep werd ingesteld.

Omwille van de rechtszekerheid voor de overtreder of de werkgever, verdient het aanbeveling de ontworpen bepaling derwijze aan te vullen dat ze bepaalt dat de administratieve geldboete vervalt "indien geen beslissing van de Vlaamse regering is ter kennis gebracht van de overtreder of de werkgever binnen de termijn van drie maanden nadat het beroep is ingesteld".

Artikel 42

Het ontworpen artikel 60, § 3bis, bepaalt dat de volledige procedure, zowel in eerste aanleg als in beroep, in het Nederlands verloopt.

Op het vlak van de regeling inzake het gebruik der talen valt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onder de toepassing van de bepalingen van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen i.v.m. de gecentraliseerde (en gedecentraliseerde) diensten van de Vlaamse regering "waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap ... bestrijkt" (artikel 35 van de gewone wet).

Uit artikel 36, § 1, 1°, van de gewone wet van 9 augustus 1980 volgt dat de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap het Nederlands als bestuurstaal gebruiken. Artikel 36, § 2, bepaalt echter dat, m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op die diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Hieruit volgt dat, overeenkomstig de artikelen 12, derde lid, en 25, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die diensten in hun betrekkingen met particulieren het Nederlands of het Frans moeten gebruiken, naargelang de keuze die de particulier zelf gemaakt heeft.

In zoverre de ontworpen bepaling voorschrijft dat particulieren zich in alle gevallen in het Nederlands tot

L. 29.622/1/3

het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moeten wenden, zonder terzake rekening te houden met de afwijkende regeling waarop inwoners van de taalgrens- en de randgemeenten zich kunnen beroepen, is ze strijdig met artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980.

De conclusie is dan ook dat artikel 42 uit het ontwerp moet worden weggelaten. Overeenkomstig artikel 36, §§ 1 en 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 kan (en mag) het bestuur immers geen rekening houden met een verzoek dat gesteld is in een andere taal dan het Nederlands of - in de overeenstemmende hypothese - het Frans.

Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 60ter, § 4, eerste lid (artikel 44 van het ontwerp).

Artikel 43

1. Luidens het ontworpen artikel 60bis, § 1, tweede lid, moet door de overtreder een som in consignatie worden gegeven, bestemd om de eventuele geldboete, de forfaitaire bijdrage bedoeld in artikel 58, § 1, van het decreet van 19 december 1998, de gerechtskosten en de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden te dekken.

Het Vlaamse Gewest is niet bevoegd om te bepalen dat het te consigneren bedrag ook moet strekken tot waarborg voor de betaling van de gerechtskosten en van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

De Vlaamse decreetgever kan in deze aangelegenheid niet normerend optreden. Het vorderen van bedragen tot dekking van de kosten van een gerechtelijke procedure en haar gevolgen, is een aangelegenheid die behoort tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid (1).

2. Het ontworpen artikel 60bis, § 2, voorziet in een specifieke procedure van inhouding en machtiging tot inbeslagneming van het door de overtreder bestuurde voertuig tot wanneer de sommen bepaald in paragraaf 1 van dit artikel in consignatie zijn gegeven en het bewijs geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig zijn betaald.

De in dit artikel bedoelde maatregelen van "inhouding" en "machtiging tot inbeslagneming" zijn geen maatregelen van controle en bewaring. Ze zijn evenmin maatregelen van administratieve politie (beveiligingsmaatregelen) om gevaarlijke voorwerpen uit het verkeer te houden. Ze hebben ook niet tot doel bewijsmateriaal te verzamelen en te bewaren, zoals het geval is met de inbeslagneming voorgeschreven bij de artikelen 35 en volgende van het Wetboek van Strafvordering.

In werkelijkheid zijn de ontworpen maatregelen veeleer een dwangmiddel voor de overheid om de betaling van het te consignerende bedrag te verkrijgen. In dat geval moet in beginsel de beslagprocedure worden gevolgd zoals voorgeschreven in het Gerechtelijk Wetboek.

(1) Deze aangelegenheid behoort niet tot de strafrechtelijke bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten, zoals bepaald in artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

L. 29.622/1/3

Tenzij het Vlaamse Gewest zich kan beroepen op artikel 10 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, moet het onbevoegd worden geacht om in een dergelijke (afwijkende) beslagprocedure te voorzien.

Opdat in casu een beroep kan worden gedaan op artikel 10 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, moet - overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Arbitragehof - worden aangetoond dat de ontworpen bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van een aan het Vlaamse Gewest uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheid, dat de federale aangelegenheid die aldus wordt betreden zich leent tot een gedifferentieerde regeling, en dat de weerslag op die federale aangelegenheid marginaal is.

Deze opmerking geldt mutatis mutandis ook voor het bepaalde in de ontworpen artikelen 60ter, § 5, tweede lid, 60quater, eerste lid, 2°, en 60quinquies, § 2, tweede lid (artikelen 44 tot 46 van het ontwerp).

Artikel 44

1. In fine van het ontworpen artikel 60ter, § 1, schrijve men "artikel 60bis, § 1, tweede lid," in plaats van "artikel 60bis, § 1, derde lid".

Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 60quater, eerste lid, 1° (artikel 45 van het ontwerp) en voor het ontworpen artikel 60quinquies, § 1 (artikel 46 van het ontwerp).

2. In het ontworpen artikel 60ter, § 2, eerste lid, moet worden verwezen naar "artikel 60bis, § 1, eerste lid" in plaats van naar "artikel 60bis, § 1, tweede lid".

Artikel 46

Het ontworpen artikel 60quinquies, § 1, bepaalt onder meer dat de eventuele bewaringskosten ten laste van de Staat vallen. Die bepaling moet worden geschrapt. De Vlaamse decreetgever is niet bevoegd bewaringskosten ten laste van de Belgische Staat te leggen.

Hoofdstuk V - DAB Catering

Artikel 47

De woorden "bedoeld in artikel 140 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende de coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit" moeten worden vervangen door "bedoeld in artikel 140 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991".

Hoofdstuk VI - Successierechten

Artikel 48

Ter wille van de duidelijkheid zou artikel 48 van het ontwerp moeten worden geconcipieerd als een wijzigingsbepaling van artikel 60bis van het Wetboek der Successierechten.

Daarbij moet dan in artikel 60bis, § 1, van dat Wetboek worden bepaald dat, in afwijking van de artikelen 48 en 48² ervan, geen successierecht geheven wordt op de netto-waarde van de activa en de aandelen die in die paragraaf worden beschreven.

Tevens zal dan, waar nodig in artikel 60bis, van het Wetboek, het woord "vermindering" telkens moeten worden vervangen door het woord "vrijstelling".

Hoofdstuk VII - Kustactieplan

Artikel 49

1. In tegenstelling tot wat in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999, ten aanzien van de reeds lopende projecten het geval is, wordt in het ontworpen artikel 63, § 4, niet vermeld wie de rechthebbenden zijn van de in die bepaling bedoelde projecten, noch wat het maximaal bedrag is van de betrokken subsidies.

Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering is nog niet bekend welke projecten met toepassing van het ontworpen artikel 63, § 4, zullen worden gesubsidieerd (1),

(1) Het zou, volgens de gemachtigde van de regering, om nieuwe projecten moeten gaan en niet om de verlenging van projecten die reeds worden opgesomd in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998. Die bedoeling zou duidelijker tot uitdrukking moeten worden gebracht in de tekst van het ontwerp.

en verklaart zulks waarom in de ontworpen bepaling niet reeds de gegevens zijn opgenomen die in artikel 63, § 1, van het decreet worden vermeld. Hoe dan ook moet het bedrag van de beoogde subsidies, overeenkomstig artikel 12, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, kunnen worden afgeleid uit de organieke decretale regeling, dan wel uit een speciale bepaling in de algemene uitgavenbegroting van het overeenkomstige begrotingsjaar.

2. Uit de verwijzing naar "de begrotingen van de jaren 2000 tot en met 2004" lijkt te moeten worden afgeleid dat de ontworpen bepaling een organieke regeling in het leven wil roepen.

Vraag is derhalve of de stellers van het ontwerp niet beter zouden opteren voor het tot stand brengen van een autonome regeling, waarbij niet langer wordt verwezen naar de subsidieregeling die in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998 voor de begrotingsjaren 1997 tot 1999 wordt beschreven.

Zulks zou dan inhouden dat het ontworpen artikel 63, § 4, van het decreet van 19 december 1998 wordt omgewerkt tot een autonome bepaling en dat, in de plaats van de algemene verwijzing naar "dezelfde voorwaarden" als die van artikel 63, van het decreet, die nu in de ontworpen bepaling voorkomt, een omschrijving wordt gegeven van de aan de projecten ten grondslag liggende doelstellingen. Tevens kan dan in die bepaling de bevoegdheid van de Vlaamse regering worden geregeld om de projecten te selecteren op

L. 29.622/1/3

grond van door haar vast te stellen selectiecriteria en kan de Vlaamse regering worden opgedragen de rechthebbenden van de subsidies aan te wijzen en de beschikbare middelen te verdelen op grond van door haar te bepalen criteria.

3. Indien niet wordt ingegaan op de sub 2 gedane suggestie tot het uitwerken van een autonome bepaling, dienen nog de volgende twee opmerkingen te worden gemaakt.

3.1. Het is niet duidelijk of het toevoegen van projecten aan de lijst die is opgenomen in artikel 63, § 1, van het decreet van 19 december 1998, voor de Vlaamse regering daadwerkelijk de bevoegdheid inhoudt om het voormelde artikel 63, § 1, te wijzigen, dan wel of de beoogde toevoeging uitsluitend kan gebeuren door middel van een autonoom besluit van de Vlaamse regering. De eerste hypothese verdient alvast vanuit wetgevingstechnisch oogpunt geen aanbeveling. Hoe dan ook doen de stellers van het ontwerp er goed aan terzake voor een grotere duidelijkheid te zorgen.

3.2. De ontworpen bepaling zou een nieuw artikel 63, § 4, van het decreet van 19 december 1998 worden, terwijl het bestaande artikel 63, § 4, zou worden vernummerd tot artikel 63, § 5. Aangezien evenwel in het bestaande artikel 63, § 4, wordt bepaald dat "dit artikel (...) uitwerking (heeft) met ingang vanaf 1 januari 1997", lijkt het overbodig deze bepaling te handhaven. Het behoud van artikel 63, § 4, kan trouwens tot enige dubbelzinnigheid aanleiding geven, ermee rekening houdend dat de ontworpen bepaling enkel op de begrotingsjaren 2000 en volgende betrekking heeft.

Indien derhalve voor een wijzigingsbepaling van artikel 63 van het decreet van 19 december 1998 wordt geopteerd, kan met een vervanging van artikel 63, § 4, worden volstaan, zonder dat zulks tot een verdere her-nummering van de onderscheiden paragrafen van dat artikel moet aanleiding geven.

Hoofdstuk VIII - Sociaal Impulsfonds

Artikelen 50 en 51

1. De in de memorie van toelichting gegeven verduidelijking bij artikel 50 van het ontwerp, toont de noodzaak aan van een deugdelijke en in de tijd onbeperkte organieke regeling, waarbij de Vlaamse regering zou worden gemachtigd de beoogde aangelegenheid te regelen. Artikel 12, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, en de speciale bepaling van de algemene uitgavenbegroting welke de toepassing van dat artikel impliceert, bieden in beginsel slechts een tot het lopende begrotingsjaar beperkte machtiging voor het tot stand brengen van uitvoeringsbesluiten in de betrokken materie.

2. Als gevolg van de opheffing van artikel 3, § 3, van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, door artikel 50 van het ontwerp, zullen sommige van de interne verwijzingen naar de op te heffen bepaling, die in dat decreet voorkomen, moeten worden aangepast (zo bijvoorbeeld in artikel 3, § 5, van het decreet).

L. 29.622/1/3

3. Aangezien de artikelen 50 en 51 van het ontwerp wijzigingen beogen aan te brengen in eenzelfde artikel van het decreet van 14 mei 1996, dienen die artikelen, overeenkomstig de regelen van de wetgevingstechniek, in één enkele wijzigende bepaling te worden samengevoegd, waarbij eerst de vervanging van artikel 3, § 2, tweede lid, van het decreet, wordt geregeld, en vervolgens de opheffing van artikel 3, § 3, ervan.

Onverminderd deze opmerking, dient in de inleidende zin van artikel 51 van het ontwerp in ieder geval het woord "luik" te worden geschrapt.

Hoofdstuk IX - Energie

Artikel 52

De memorie van toelichting doet ervan blijken dat de kosten die zijn verbonden aan de gratis levering van elektriciteit, zoals bedoeld in artikel 52 van het ontwerp, volledig worden gedragen door de elektriciteitsproducenten. Teneinde omtrent die bedoeling geen onzekerheid te laten bestaan, verdient het aanbeveling zulks uitdrukkelijk in de tekst van het ontworpen artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening te vermelden, temeer daar in deze laatste bepaling blijkbaar enkel sprake is van verplichtingen van de gemeentelijke regies, intercommunales en andere maatschappijen die instaan voor de openbare elektriciteitsdistributie.

Hoofdstuk X - GrondwaterbeheerArtikel 53Algemene opmerking

Artikel 53 van het ontwerp strekt ertoe hoofdstuk IVbis van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer in zijn geheel te vervangen. De formeel volledig nieuwe artikelen 28ter tot 28quater decies verschillen evenwel inhoudelijk slechts op een relatief beperkt aantal punten van de vigerende bepalingen van hoofdstuk IVbis. Naast een aantal taalkundige wijzigingen en herformuleringen (1), zijn de belangrijkste nieuwe bepalingen terug te vinden in de ontworpen artikelen 28ter, §§ 5 en 6, 28septies, §§ 4 en 5, 28novies, § 4, 28undecies, §§ 1, 2 en 3, en 28duodecies, §§ 3 en 4.

Die nieuwe bepalingen hebben inzonderheid betrekking op :

- de overdracht van de bevoegdheid voor het vestigen, het innen en het invorderen van de grondwaterheffing van de

(1) Het is niet altijd duidelijk welke de draagwijdte is van die taalkundige aanpassingen, noch of het om een echte verbetering gaat. Zo worden bijvoorbeeld in artikel 28ter, § 2, 4°, a), de woorden "bouwkundige werken" vervangen door "bouwkundige verwerkingen". In het ontworpen artikel 28quater is sprake van de hoeveelheid grondwater of de waterbalans die "bekend" is, terwijl in de vigerende tekst de term "gekend" wordt gebruikt en in artikel 28novies, § 1, 2°, worden de woorden "de vormgebreken ... te verhelpen" vervangen door "de vormgebreken ... aan te passen".

L. 29.622/1/3

Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer
(AMINAL) naar de Vlaamse Milieumaatschappij;

- het afstemmen van de regels inzake de grondwaterheffing op de regeling betreffende de afvalwaterheffing opgenomen in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- het beter afstemmen van de bezwaarprocedure op de federale regeling inzake de inkomstenbelastingen;
- en het invoeren van een meer doorgedreven onderscheid tussen heffingsverhogingen en andere administratieve geldboeten.

Bijzondere opmerkingen

Inleidende zin van artikel 53

De inleidende zin van artikel 53 dient als volgt te worden geredigeerd :

"De bepalingen (1) van hoofdstuk IVbis van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 1997, worden vervangen als volgt :".

(1) Schrijft men dat "Hoofdstuk IVbis" wordt vervangen, dan moet in de ontworpen tekst ook de vermelding "Hoofdstuk IVbis" en het opschrift van het hoofdstuk worden opgenomen.

Ontworpen artikel 28ter

1. Luidens de ontworpen paragraaf 5 van dit artikel moet "de Vlaamse Milieumaatschappij" in de ontworpen bepalingen "de Maatschappij" worden genoemd en moet in plaats van de woorden "de heffing op de winning van grondwater" de term "de heffing" worden gebruikt.

Er dient met betrekking tot die bepalingen te worden opgemerkt dat reeds in paragraaf 1, inleidende zin, sprake is van "een heffing op de winning van grondwater" en dat de term "de Maatschappij" al voorkomt in paragraaf 2, 7°, b). Het zou dan ook logischer zijn in paragraaf 1, inleidende zin, te schrijven "Aan een heffing op de winning van grondwater, hierna "heffing" te noemen, ..." en in paragraaf 2, 7°, b), de woorden "de Maatschappij" te vervangen door "de Vlaamse Milieumaatschappij, hierna "de Maatschappij" te noemen".

2. In paragraaf 2, 7°, b), in fine, moeten de woorden "hydrografisch attest" worden vervangen door "hydrologisch attest".

Ontworpen artikel 28quater

In paragraaf 1, tweede lid, van dit artikel moet worden geschreven "die vanaf het heffingsjaar 1998 de waarde heeft die is aangegeven ..." in plaats van "die vanaf het heffingsjaar 1998 de waarde die is aangegeven ...".

Ontworpen artikel 28quinquies

In paragraaf 3 van dit artikel dienen de woorden "De in het eerste lid opgelegde verplichtingen" te worden vervangen door "De in § 1 opgelegde verplichtingen".

Ontworpen artikel 28undecies

In paragraaf 3, 2° en 3°, van dit artikel moeten de woorden "bepaald in artikel 28undecies, § 1" telkens worden vervangen door "bepaald in § 1".

Ontworpen artikel 28duodecies

In paragraaf 1, eerste lid, van dit artikel moeten de woorden "op wiens goederen het heffingsbiljet wordt ingevorderd" worden vervangen door "op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd".

Ontworpen artikel 28quater decies

1. In paragraaf 1 van dit artikel wordt tweemaal verwezen naar de regels betreffende de "vestiging" inzake rijksinkomstenbelastingen. De woorden "alsmede de vestiging" dienen te worden weggelaten.

2. Luidens paragraaf 2 schort het indienen van een bezwaarschrift of een vordering in rechte de verplichting tot betaling van de heffing en de eventueel verschuldigde administratieve geldboete of heffingsverhoging niet op "onder voorbehoud van ... artikel 410 van het Wetboek van (de) Inkomstenbelastingen 1992".

Luidens het voornoemde artikel 410 wordt, in geval van bezwaar of van een vordering in rechte, de betwiste aanslag in hoofdsom, opcentiemen en verhogingen, vermeerderd met de daarop betrekking hebbende intresten, beschouwd als zekere en vaststaande schuld in de mate dat hij overeenstemt met het bedrag van de aangegeven inkomsten.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de verwijzing naar artikel 410 van het WIB 1992 ertoe strekt te verduidelijken "dat enkel het onbetwistbaar verschuldigd gedeelte kan worden ingevorderd". Die bedoeling komt onvoldoende tot uiting in de ontworpen bepaling : in plaats van te bepalen dat de verplichting tot betaling niet wordt opgeschort "onder voorbehoud van artikel 410", zou moeten worden bepaald dat het indienen van een bezwaarschrift of het instellen van een vordering in rechte niet verhindert dat de aanslag wordt ingevorderd in zoverre hij als een zekere en vaststaande schuld kan worden beschouwd "onder de voorwaarden bepaald in artikel 410 van het WIB 1992". Overigens zou het de transparantie van de ontworpen bepaling ten goede komen, indien, in plaats van een verwijzing naar het WIB 1992, de regeling waarnaar wordt verwezen met zoveel woorden in de ontworpen bepaling zou worden uitgeschreven.

Ontworpen bijlage

Na het ontworpen artikel 28quater decies wordt ook een "bijlage bij het decreet van 24 januari 1984 ..." in het ontwerp opgenomen, welke kennelijk in de plaats moet komen van de bijlage bedoeld in artikel 28quater, § 1, van dat decreet.

Er moet in dat verband in de eerste plaats worden opgemerkt dat de vervanging van die bijlage het voorwerp moet zijn van een afzonderlijk artikel van het ontwerp.

Vervolgens moet erop worden gewezen dat de nieuwe bijlage slechts op één punt verschilt van de vigerende, namelijk wat de bepaling onder punt 28 betreft. Het in het ontwerp op te nemen wijzigingsartikel zou zich derhalve kunnen beperken tot de vervanging van dat punt 28. Gelet op het bepaalde in het ontworpen artikel 28quater, tweede lid, luidens hetwelk de sociaal-economische correctiefactor CSE geldt "vanaf heffingsjaar 1998" (en niet voor dat heffingsjaar alleen), wordt gesuggereerd in de derde kolom van de bijlage de vermelding "Correctiefactor CSE Heffingsjaar 1998" te vervangen door "Correctiefactor CSE".

Hoofdstuk XII - Vlaams Gemeentefonds

Artikel 55

Artikel 15, § 2, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding en aanpassing van de begroting 1994 bepaalt dat, voor de aanpassing van het

bedrag van de werkingsmiddelen toegekend aan natuurlijke en rechtspersonen op grond van een wettelijke, decretale of reglementaire regeling, "het prijsindexcijfer voorzien in § 1 beperkt (wordt) tot 75 % van dit prijsindexcijfer".

Artikel 55 van het ontwerp strekt ertoe die beperking van de indexering vanaf het begrotingsjaar 2000 op te heffen wat de dotaties betreft van het Vlaams Gemeentefonds en het Vlaams Provinciefonds.

Wat het Vlaams Gemeentefonds betreft, lijkt dit een overbodige bepaling te zijn. Uit artikel 15, § 1, tweede lid, van het decreet van 6 juli 1994 blijkt immers dat het eerste lid van die paragraaf 1 (waarin voorzien wordt in de vervanging van de indexering op basis van de index van de consumptieprijzen door de indexering op basis van het prijsindexcijfer) niet van toepassing is op het Vlaams Gemeentefonds. De beperking van de indexering tot 75 % van het prijsindexcijfer bedoeld in paragraaf 2 van datzelfde artikel 15 is dus evenmin van toepassing (geweest) op het Vlaams Gemeentefonds.

Artikel 56

Dit artikel strekt ertoe de artikelen 24 en 25 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 op te heffen.

De voornoemde artikelen 24 en 25 zijn evenwel geen autonome bepalingen, doch wijzigende bepalingen. Meer bepaald heeft het voornoemde artikel 24 een wijziging aangebracht in artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990

tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest. Het voornoemde artikel 25 heeft wijzigingen aangebracht in artikel 6 van het decreet van 7 november 1990 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds.

Om die wijzigingen ongedaan te maken moeten niet de wijzigende bepalingen (de artikelen 24 en 25 van het decreet van 19 december 1998) worden opgeheven, maar moeten in het gewijzigde artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 en in het gewijzigde artikel 6 van het decreet van 7 november 1990 de bepalingen worden opgeheven of gewijzigd welke daarin werden ingevoegd door de voornoemde artikelen 24 en 25 van het decreet van 19 december 1998. De opheffing van een wijzigingsbepaling heeft immers niet tot gevolg dat de gewijzigde regeling in haar voorheen bestaande, ongewijzigde redactie herleeft. Een dergelijke opheffing heeft gewoon geen gevolgen, behalve als ze aan de inwerkingtreding van de wijzigingsbepaling voorafgaat, wat hier niet het geval is : de wijzigende bepaling is immers "uitgewerkt" zodra de wijziging die ze bevat, is aangebracht in de te wijzigen tekst. De opheffing van een wijzigende bepaling heeft m.a.w. niet tot gevolg dat iets verandert aan de wijzigingen welke ze heeft aangebracht in de te wijzigen bepalingen.

Hoofdstuk XIII - DAB GrondfondsArtikel 57

Artikel 144 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, waaraan wordt gerefereerd in artikel 57 van het ontwerp, treedt pas op 1 mei 2000 in werking. Het laatstgenoemde artikel kan derhalve niet voor die datum in werking treden.

Het zou trouwens meer logisch zijn indien het bepaalde in artikel 57 van het ontwerp zou worden ingevoegd in artikel 144 van het decreet van 18 mei 1999.

Hoofdstuk XIV - WelzijnArtikel 58

Artikel 58 van het ontwerp strekt ertoe de erkenningen van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, verleend met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 inzake de erkenning en de subsidiëring van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, te verlengen tot 30 september 2000.

Aangezien echter de besluiten op grond waarvan de bestaande centra werden erkend, vanaf 1 januari 2000 worden opgeheven krachtens artikel 36 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg, zouden de centra waarvan de erkenning wordt verlengd tot 30 september 2000, zich alsnog in een juridisch onzekere toestand

bevinden wat betreft hun erkenningsvoorwaarden, hun programmatie en hun financiering.

Het verdient dan ook aanbeveling de opheffing van de besluiten bedoeld in artikel 36 van het decreet van 18 mei 1999 uit te stellen tot 1 oktober 2000, in plaats van de bestaande erkenningen bij decreetsbepaling te verlengen tot 30 september 2000.

Het kan daartoe volstaan de inleidende zin van artikel 36 te vervangen als volgt : "Opgeheven worden met ingang van 1 oktober 2000 :"

Artikel 60

De woorden "of waarvoor een fundamentele herziening van de regelgeving die verder reikt dan een aanpassing aan de bepalingen van dit decreet" zijn te vaag en dienen nader te worden gepreciseerd, minstens in de memorie van toelichting.

Artikel 61

De eerste volzin van het ontworpen artikel 24 is enkel een herhaling van de bestaande tekst van artikel 24, eerste lid, van het decreet van 30 maart 1999. Het verdient derhalve aanbeveling de wijziging van artikel 24 te beperken tot een vervanging van het tweede en het derde lid van dit artikel door een bepaling die luidt als volgt :

"Voor elk van de overige bepalingen van dit decreet stelt de Vlaamse regering de datum van inwerkingtreding vast.".

Hoofdstuk XV - Monumenten en landschappen

Artikelen 62 en 63

Deze artikelen hebben een louter individuele strekking. Ze voeren geen algemene norm in die voor herhaalde toepassing vatbaar is. Bijgevolg missen ze het normatief karakter dat vereist is opdat de afdeling wetgeving erover advies zou kunnen geven.

Artikel 64

Zoals dit artikel geformuleerd is, strekt het ertoe terugwerkende kracht te geven aan artikel 7, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten. Uit de memorie van toelichting kan evenwel worden afgeleid - en de gemachtigde van de regering heeft bevestigd - dat het de bedoeling is die terugwerkende kracht te verlenen aan artikel 8, § 2, van het voornoemde besluit van 5 april 1995, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat met de ontworpen bepaling wordt beoogd de uitbetaling mogelijk te

maken van negen welbepaalde restauratiepremies voor bijkomende werkzaamheden. In plaats van bij algemene regel terugwerkende kracht te verlenen aan een reglementaire bepaling, zou de decreetgever zich in die omstandigheden ertoe kunnen beperken machtiging te verlenen tot uitbetaling van de bedoelde premies.

De Grondwet verzet zich niet tegen het verlenen van terugwerkende kracht, voorzover geen inbreuk wordt gemaakt op in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissingen of op het gelijkheidsbeginsel. Of dit in casu al dan niet het geval is, kan de Raad van State niet beoordelen bij gebreke van inzicht in de feitelijke situaties waarop de ontworpen bepaling toepassing vindt.

Artikelen 65 en 66

Deze artikelen hebben een louter individuele strekking en missen dus het normatief karakter dat vereist is opdat de afdeling wetgeving er kennis kan van nemen. Ze hebben bovendien betrekking op domeinverrichtingen. Overeenkomstig artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten ze ook om die reden niet voor advies worden voorgelegd aan de afdeling wetgeving.

Hoofdstuk XVI - Sociaal-cultureel werk

Artikelen 67 en 68

Deze artikelen strekken ertoe wijzigingen aan te brengen in respectievelijk artikel 22 en artikel 30 van het

decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Blijkens de memorie van toelichting wordt met die wijzigingen beoogd een "anomalie in de regelgeving" weg te werken die erin bestaat dat de in het voornoemde artikel 22 bedoelde gelijkmatige vermindering van de subsidie bij ontoereikend begrotingskrediet wel wordt toegepast op de organisaties die zich in regel hebben gesteld met de nieuwe decreetgeving, doch niet wordt toegepast op organisaties die dat niet hebben gedaan en onder de toepassing vallen van een overgangsregeling.

In plaats van zowel artikel 22 als artikel 30 van het decreet van 19 april 1995 te wijzigen, lijkt de bedoeling van de stellers van het ontwerp eenvoudiger te kunnen worden gerealiseerd door alleen artikel 30 aan te vullen.

Voor de bedoelde wijziging volstaat dan één artikel van het ontwerp, dat kan worden geredigeerd als volgt :

"Art. 67. Artikel 30, § 4, van het decreet van 19 april 1995 wordt aangevuld met het volgende lid :

«Evenwel wordt, bij ontoereikend krediet, voor het jaar 2000 (1) de gelijkmatige vermindering bedoeld in artikel 22 toegepast op het bedrag bedoeld in het eerste lid.»".

Hoofdstuk XVII - Dienst voor de scheepvaart

Artikel 69

Ook dit artikel blijkt betrekking te hebben op concreet aanwijsbare individuele gevallen, zodat de afdeling wetgeving er geen kennis kan van nemen.

Hoofdstuk XVIII - Havens

Artikel 70

Dit artikel strekt ertoe de inwerkingtreding van artikel 36 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens uit te stellen wat betreft artikel 39 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993.

-
- (1) Luidens het ontworpen artikel 22, § 2 (artikel 67 van het ontwerp) dient de toepassing van de gelijkmatige vermindering te gebeuren "tijdens de overgangsperiode". Uit de memorie van toelichting blijkt echter dat het de bedoeling van de stellers van het ontwerp is om alleen "met ingang van 2000, het laatste jaar van de overgangsperiode" die vermindering toe te passen.

Het voornoemde artikel 36 voorziet in de opheffing van o.m. artikel 39 van het decreet van 18 december 1992 en is in werking getreden op 18 april 1999. Dat artikel 39 verleende aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om, binnen de perken van de begroting, subsidies voor infrastructuurwerken toe te kennen aan de havenbesturen overeenkomstig de door haar nader te bepalen regelen (1). In de memorie van toelichting wordt in dat verband gesteld dat door de inwerkingtreding van het decreet van 2 maart 1999 "de gewestsubsidieëring aan de havens haar juridische basis (verloor)" en dat het noodzakelijk is dat, in afwachting dat een nieuw subsidiebesluit op basis van het decreet van 2 maart 1999 wordt vastgesteld, "de vroegere regeling (van het decreet van 18 december 1992) tijdelijk van toepassing gemaakt wordt, om nog subsidies te kunnen toekennen aan havenbesturen".

De in artikel 70 van het ontwerp gevolgde werkwijze komt erop neer dat wordt teruggekomen op een effectief in werking getreden opheffing van een regeling.

In dat verband moet erop worden gewezen dat volgens een vaste rechtspraak, zowel van het Hof van Cassatie als van de Raad van State, de opheffing van een bepaling - ook de impliciete opheffing als gevolg van een wijziging of een vervanging ervan - definitief is en dat de opgeheven bepaling niet herleeft wanneer de opheffingsbepaling haar

(1) Die nadere regelen werden vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1993 betreffende het subsidiëeringsbeleid van de investeringen in de zeehavens.

gelding verliest (1). "Een (norm) die afgeschaft is, bestaat niet meer; hij is in het niet gekomen. Hij kan niet opnieuw van kracht worden en de afschaffing van de (...) bepalingen waardoor hij werd vervangen, kan niet tot gevolg hebben hem tot het leven terug te roepen en hem opnieuw in werking te stellen" (2).

De zaken zouden slechts anders liggen indien de opheffingsbepaling zou worden ingetrokken en bijgevolg zou moeten geacht worden nooit te hebben bestaan. In dat geval moet immers worden aangenomen dat de betrokken regeling nooit is opgeheven en is blijven bestaan in haar oorspronkelijke redactie.

Artikel 70 van het ontwerp zou derhalve alleen het door de stellers van het ontwerp beoogde doel bereiken, indien het uitstel van de inwerkingtreding van artikel 36 van het decreet van 2 maart 1999 kan worden gelijkgesteld met de intrekking van dat artikel 36 (in zoverre het betrekking heeft op artikel 39 van het decreet van 18 december 1992).

(1) Cass., 11 april 1932, Pas., 1932, I, 125; Cass., 4 juli 1949, Arr. Verbr., 1949, 438; Cass., 29 oktober 1957, Arr. Verbr., 1958, 111; R.v.St., Colman, nr. 14.429, van 7 januari 1971.

(2) Parl. St., Senaat, 1946-47, nr. 269, pp. 6 en 7. Zie ook in dezelfde zin, doch met betrekking tot de opheffing van een grondwetsbepaling, het advies van J. VELU, eerste advocaat-generaal in het Hof van Cassatie, in Parl. St., Senaat, B.Z. 1988, nr. 100-18/2, p. 7 e.v.

Een eenvoudigere - en meer rechtszekerheid biedende - werkwijze om een rechtsgrond te verschaffen voor de verdere subsidiëring op basis van de voorheen geldende regeling van artikel 39 van het decreet van 18 december 1992 (dus overeenkomstig het voornoemde besluit van 10 november 1993), zou er kunnen in bestaan in het decreet van 2 maart 1992 - bijvoorbeeld in een tweede lid van artikel 36 - een overgangsbepaling op te nemen krachtens welke de Vlaamse regering, gedurende een vast te stellen overgangsperiode, aan de havenbesturen verder subsidies voor infrastructuurwerken kan toekennen overeenkomstig het besluit van 10 november 1993.

Hoofdstuk XIX - Vlaamse sportfederaties

Artikel 71

1. In het eerste lid schrijve men "... en die met toepassing van het decreet van 13 april 1999 ..., met inbegrip van de overgangsmaatregel bedoeld in artikel 13, 1°, niet langer voor subsidiëring in aanmerking komen" in plaats van "... en die door de inwerkingtreding van het decreet van 13 april 1999 ... niet langer voor subsidiëring in aanmerking komen, na toepassing van alle overgangsmaatregelen die voorzien zijn in het decreet van 13 april 1999".

2. De toepassing van artikel 71, tweede lid, van het ontwerp heeft tot gevolg dat de federaties, waarop de ontworpen overgangsmaatregel van toepassing is, voor hun

L. 29.622/1/3

personeelsleden in 2000 gesubsidieerd worden op dezelfde wijze als de erkende en subsidieerbare federaties en dus een financieel betere regeling genieten dan de federaties die onder de toepassing vallen van de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 13, 1°, van het decreet van 13 april 1999. Deze laatsten zien hun subsidie immers met 20 % afgetopt. De vraag rijst of de stellers van het ontwerp een dergelijk verschil in behandeling effectief beogen.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, VI tot IX, XI, XIII en XX werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	J. SMETS,	
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. P. DEPUYDT, eerste auditeur, B. SEUTIN en G. VAN HAEGENDOREN, auditeurs en W. PAS, adjunct-auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris, en door Mevr. A. VAN MINGEROET en de H. H. COLIN, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

D. VERBIEST

L. 29.622/1/3

Het advies betreffende de hoofdstukken I, III, IV, V, X, XII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX en XX werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	J. SMETS,	
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH, G. VAN HAEGENDOREN en Mevr. R. THIELEMANS, auditeurs, en de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris, Mevr. P. DE SOMERE, A. VAN MINGEROET en de H. H. COLIN, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is er mee belast in naam van de Vlaamse regering bij het Vlaamse Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewest en gemeenschaps-aangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING 1

Universiteiten

Artikel 2

§ 1. In artikel III.62, 7, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X wordt de verwijzing naar "III.31" geschrapt.

§ 2. Aan artikel III.62 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende onderwijs X wordt "13°" toegevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel III.31 heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2000".

Artikel 3

Aan artikel 130, § 6, van hetzelfde decreet van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 2000 bedraagt het basisbedrag (WAO 1995) uitgedrukt in miljoenen franken :

1° voor de Katholieke Universiteit Leuven :	7004,3
2° voor de Vrije Universiteit Brussel :	2346,4
3° voor de Universiteit Antwerpen :	
a) Universitair Centrum Antwerpen :	758,0
b) Universitaire Instelling Antwerpen :	959,7
c) Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen :	770,0
4° voor het Limburgs Universitair Centrum :	626,0
5° voor de Katholieke Universiteit Brussel :	179,4
6° voor de Universiteit Gent :	4917,1
	".

Artikel 4

In artikel 136, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, wordt het bedrag "326,7" vervangen door het bedrag "326,5" en wordt het bedrag "119,7" vervangen door het bedrag "119,6".

Artikel 5

Aan artikel 140, § 3, van hetzelfde decreet, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 2000 wordt het basisbedrag 1994 van de investeringskredieten van de universiteiten vastgesteld als volgt, uitgedrukt in miljoenen franken :

1° voor de Katholieke Universiteit Leuven :	321,0
2° voor de Vrije Universiteit Brussel :	100,8
3° voor de Universiteit Antwerpen :	
a) Universitair Centrum Antwerpen :	24,5
b) Universitaire Instelling Antwerpen :	38,7
c) Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen :	23,8
4° voor het Limburgs Universitair Centrum :	19,3

5° voor de Katholieke Universiteit Brussel : 5,5
 6° voor de Universiteit Gent : 193,1
 ".

Artikel 6

In artikel 159 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij artikel III.35 van het decreet van 18 mei 1999 wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid toegevoegd dat luidt als volgt :

" Indien het aantal betrekkingen van het zelfstandig academisch personeel, in voltijdse betrekkingen uitgedrukt, meer dan 63 % van het totaal aantal plaatsen in de formatie van het academisch personeel bedraagt, mag dit percentage niet meer worden verhoogd tot 01 oktober 2000. Dit lid treedt in werking op de datum van publicatie van dit decreet in het Belgisch Staatsblad."

Artikel 7

In artikel 160, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd door het artikel III.36 van het decreet van 18 mei 1999, worden de woorden "begrotingsjaar 2000" vervangen door "begrotingsjaar 2001".

Artikel 8

Artikel 181bis, § 1, van hetzelfde decreet, ingevoegd door artikel III.42 van het decreet van 18 mei 1999, wordt vervangen door :

"§ 1. Het universiteitsbestuur kan éénmalig op 01 oktober 2000 onderzoekers in vast dienstverband van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) rangschikken in één van de graden van het zelfstandig academisch personeel van de universiteit. In afwijking van het bepaalde in de artikelen 88 en 90 doet het universiteitsbestuur daartoe aan de betrokkenen een benoemingsvoorstel met vermelding van de graad waarin de betrokkene kan gerangschikt worden en de opdracht van de betrokkene."

AFDELING 2

Hogescholen

Artikel 9

In artikel 178, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen, gewijzigd door het decreet van 19 december 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de woorden "1999 gelijk aan 19.378,4 miljoen frank" worden vervangen door de woorden "2000 gelijk aan 19.777,8 miljoen frank" ;
- 2° de woorden "in 1999 met 100 miljoen" worden geschrapt.

Artikel 10

In artikel 196 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De investeringsmiddelen bedragen voor het begrotingsjaar 2000 :

- 1° voor de Vlaamse Autonome Hogescholen : 281,1 miljoen BEF ;
- 2° voor de gesubsidieerde officiële hogescholen : 79,4 miljoen BEF ;
- 3° voor de gesubsidieerde vrije hogescholen : 496,5 miljoen BEF.

Vanaf het begrotingsjaar 2001 worden deze bedragen aangepast met de voor het begrotingsdecreet gehanteerde aanpassingsfactor voor de investeringssubsidies."

Artikel 11

Artikel 197 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 197

Deze investeringsmiddelen dragen uitsluitend bij tot de dekking van de uitgaven voor de aankoop van gebouwen, voor de gehele of gedeeltelijke

nieuwbouw of verbouwing, voor de voorafgaande afbraakwerken, voor de omgevingswerken, voor de eerste uitrusting, voor de aankoop van gronden, voor de aankoop van didactische en wetenschappelijke apparatuur bestemd voor het onderwijs, voor de onroerende investeringen m.b.t. de sociale voorzieningen en tot dekking van de kapitaal- en interestlasten voortspruitend uit leningen ten behoeve van de investeringsuitgaven."

Artikel 12

In artikel 206 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Er wordt in de schoot van de DIGO een college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen opgericht. Dit college is samengesteld uit de in functie zijnde algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen. Het is belast met de vaststelling van de criteria voor de verdeling, en de toewijzing per hogeschool van de machtigingen voor investeringen." ;

2° Een § 3 en een § 4 worden toegevoegd die luiden als volgt :

"§ 3. De in § 1 bedoelde middelen worden voor de gesubsidieerde hogescholen beheerd door DIGO, bedoeld in hoofdstuk II, afdeling 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving overeenkomstig de beslissingen van het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen.

Het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen stelt bij gewone meerderheid van de totaal uitgebrachte stemmen een huishoudelijk reglement op en legt dit ter bekrachtiging voor aan de Vlaamse regering. Dit huishoudelijk reglement bepaalt eveneens de criteria tot verdeling van de investeringsmiddelen, hierbij rekening houdend met de in het verleden toegekende middelen.

§ 4. De commissaris-coördinator oefent toezicht uit, overeenkomstig afdeling 2, hoofdstuk V van titel IV van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, op de beslissingen bedoeld in § 2 en § 3 van het college van algemeen directeurs van de gesubsidieerde hogescholen."

Artikel 13

In artikel 209, § 1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het bedrag "4500" wordt vervangen door het bedrag "5000" ;

2° het jaartal "2000" wordt vervangen door het jaartal "2001" ;

3° het jaartal "1999" wordt vervangen door het jaartal "2000" ;

4° De noemer "I99" wordt vervangen door de noemer "I00".

Artikel 14

Artikel 346 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 15

Hoofdstuk VI "Investeringskredieten voor de hogescholen" van het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X wordt opgeheven.

AFDELING 3

Projecten Hoger Kunstonderwijs – Hogere Instituten voor Schone Kunsten

Artikel 16

Artikel 340ter, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1998, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 340ter

§ 1. De Vlaamse regering draagt jaarlijks bij in de financiering van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 35,0 miljoen frank voor het begrotingsjaar 2000. Dit bedrag wordt vanaf 2001 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (L_n/L_{00}) + 0,2 \times (C_n/C_{00})$;

waarbij :

- 1° L_n/L_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2000 ;
- 2° C_n/C_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2000."

Artikel 17

In artikelen 340ter, § 2, en 340quater van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1998, worden de woorden "of instituut" geschrapt.

Artikel 18

Artikel 340sexies van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1998, wordt opgeheven.

Artikel 19

In titel VII van hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IIter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK IIter

Hoger instituten voor schone kunsten

Artikel 340sexies

Voor de organisatie van posthogeschoolvormingen inzake de opleidingen van de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramatische kunst kunnen hogere instituten voor schone kunsten worden opgericht die de posthogeschoolvorming bekrachtigen met de titel van "Laureaat van het Hoger Instituut voor Kunst". Deze laureaatvorming heeft tot doel aan afgestudeerden uit de betrokken sectoren en aan jonge kunstenaars de mogelijkheid te bieden hun artistiek talent verder te ontplooien.

Om voor subsidiëring in aanmerking te komen, moeten de hogere instituten voor kunst voldoen aan volgende voorwaarden :

- 1° ze worden beheerd door een vereniging zonder winstgevend doel, hierna VZW genoemd, die met betrekking tot posthogeschoolvorming optreedt als overkoepelende instantie voor alle hogescholen die in de betrokken sector de opleiding organiseren ;
- 2° ze onderwerpen zich aan de controle van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen op de wijze zoals bepaald in titel IV, hoofdstuk V van dit decreet ;
- 3° ze dienen een begroting in, voeren een volledige boekhouding, leggen een jaarrekening voor op de wijze zoals bepaald door de Vlaamse regering ;
- 4° ze leggen ieder jaar een concrete omschrijving van de doelstellingen en een meerjarenraming voor aan de in artikel 340quinquies bedoelde commissie ;
- 5° ze dienen vóór 31 mei bij dezelfde commissie een jaarverslag in. Het jaarverslag bevat ten minste een overzicht van de doelmatige aanwending van de overheidsbijdrage.

Artikel 340septies

De Vlaamse regering kan bijdragen in de financiering van de organisatie van de laureaatvorming, in de vorm van een jaarlijkse toelage.

Het totale bedrag van de toelage wordt vastgesteld op 55,0 miljoen frank. Dit bedrag wordt vanaf 2001 jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (L_n/L_{00}) + 0,2 \times (C_n/C_{00})$

waarbij :

- 1° L_n/L_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2000 ;
- 2° C_n/C_{00} gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2000.

Artikel 340octies

De hogere instituten voor schone kunsten kunnen akkoorden afsluiten met hogescholen, met universiteiten en met andere openbare en privé-instellingen. De overeenkomst vermeldt ten minste de voorwaarden van samenwerking en de financiële vergoeding die in voorkomend geval voor de dienstverlening zal worden betaald.

Ze kunnen alleen personeel bij arbeidsovereenkomst aanwerven. Bij een overeenkomst die gesloten is tussen een hoger instituut en een hogeschool kan een personeelslid van een hogeschool met zijn instemming belast worden met een opdracht. Het personeelslid blijft juridisch en administratief behoren tot zijn hogeschool en bevindt zich gedurende deze opdracht in de administratieve stand dienstactiviteit. De overeenkomst bepaalt de termijn van de opdracht en de financiële vergoeding die door het hoger instituut aan de hogeschool waartoe het personeelslid behoort, wordt betaald."

Artikel 20

De artikelen 16 tot en met 19 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1999.

AFDELING 4

Fonds Inschrijvingsgelden –
Deeltijds Kunstonderwijs

Artikel 21

§ 1. Er wordt een fonds "Inschrijvingsgelden – Deeltijds Kunstonderwijs" opgericht, hierna het Fonds te noemen.

§ 2. Het Fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991.

§ 3. Aan het Fonds wordt een deel van de inschrijvingsgelden van het Deeltijds Kunstonderwijs toegewezen ;

1° voor het schooljaar 2000-2001 wordt 1000 frank, vermeerderd met de geldende indexcoëfficiën-

ten, van het inschrijvingsgeld van de volwassen cursisten (+18 jaar) toegewezen aan het Fonds ;

2° vanaf het schooljaar 2001-2002 wordt 1500 frank, vermeerderd met de geldende indexcoëfficiënten, van het inschrijvingsgeld van de volwassen cursisten (+18 jaar) toegewezen aan het Fonds.

De inschrijvingsgelden van het Deeltijds Kunstonderwijs worden vastgelegd krachtens artikelen 2, § 2, en 3, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 1993 tot vaststelling van het inschrijvingsgeld in het Deeltijds Kunstonderwijs, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999, en krachtens artikel 17 van het decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997.

§ 4. De middelen van het Fonds moeten aangewend worden voor uitgaven met betrekking tot de betaling van salarissen en salarissubsidies in het Deeltijds Kunstonderwijs.

§ 5. De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

§ 6. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het Fonds.

AFDELING 5

Sommige instellingen van openbaar nut
voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk
onderzoek en wetenschappelijk dienstverlening

Artikel 22

In artikel 15, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening wordt het bedrag "39,1" vervangen door het bedrag "51,6".

Artikel 23

In artikel 16, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden "artikel 169bis" vervangen door de woor-

den "artikel 169bis § 1, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 betreffende het onderwijs X".

AFDELING 6

Basisonderwijs

Artikel 24

In artikel 82bis, § 1, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Het globale werkingsbudget van het gefinancierd en het gesubsidieerd basisonderwijs wordt gefaseerd verhoogd met 3,502 miljard frank als volgt :

Begrotingsjaar	Verhoging van het krediet in mio frank
1998	215
1999	1672
2000	2464
2001	2627
2002	2811
2003	2987
2004	3152
2005	3322
2006	3502"

Artikel 25

In artikel 82bis, § 2, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de aanhef vervangen door wat volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 2007 wordt het bedrag van 3,502 miljard frank vermenigvuldigd met de aanpassingscoëfficiënten A3 en A4, als volgt berekend :".

AFDELING 7

Gemeenschapsonderwijs

Artikel 26

Bij het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs gebeurt de registratie van de vastleggingen

van de kleine infrastructuurwerken en wordt, op voorstel van de scholengroepen, de bepaling gedaan van de betalingskredieten per scholengroep.

HOOFDSTUK III

Jeugdwerkbeleid

Artikel 27

In artikel 6, § 2, van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, gewijzigd bij decreten van 22 november 1995, 20 december 1996 en 12 mei 1998, worden de woorden "5 procent van het krediet" vervangen door de woorden "6 procent van het krediet".

HOOFDSTUK IV

Schade aan het wegdek wegens gewichtsoverschrijding

Artikel 28

Aan artikel 56 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 worden een tweede en derde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

"De houders van een vergunning voor uitzonderlijk vervoer, bedoeld in artikel 48 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer vallen niet onder deze verbodsbepaling mits voorafgaande betaling van een forfaitaire bijdrage aan het fonds, genoemd in artikel 58, § 1. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden van deze bijdragen.

Deze forfaitaire bijdrage mag niet meer bedragen dan de minimum geldboete bij overbelasting met meer dan 20 %, bepaald in artikel 57."

Artikel 29

In artikel 59 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 worden tussen de woorden "is gelijk aan de minimum geldboete" en de woorden "zoals bepaald in artikel 57", de woorden "overeenkomstig het overbelastingspercentage" ingevoegd ;

2° aan § 3, derde lid, wordt volgende zin toegevoegd :

"Als de administratieve geldboete onmiddellijk werd geïnd, dan wordt deze terugbetaald " ;

3° in § 6 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De in § 1 en § 4 bedoelde bevoegde personen kunnen de administratieve geldboete onmiddellijk innen met instemming van de overtreder. Deze sommen worden in consignatie gegeven. De nadere regels inzake onmiddellijke inning en de consignatie van de administratieve geldboete worden vastgesteld door de Vlaamse regering." ;

4° in § 6 wordt het tweede lid opgeheven.

Artikel 30

In artikel 60 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Als de overtreder of zijn werkgever een woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, de administratieve geldboete niet onmiddellijk werd geïnd en het opleggen van deze geldboete overeenkomstig het bepaalde in het vorige artikel mogelijk is, geeft de aangewezen ambtenaar de overtreder of de werkgever hiervan kennis door middel van een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs." ;

2° in § 2 wordt tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid ingevoegd :

"Binnen 15 dagen na de verzending van de kennisgeving, bedoeld in vorig lid, bevestigt de overtreder of zijn werkgever zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. Deze bevestiging wordt gericht aan het adres vermeld in de kennisgeving. Bij gebrek aan tijdige bevestiging wordt de overtreder of zijn werkgever geacht te verzaken aan zijn recht om gehoord te worden." ;

3° in § 2, tweede lid, wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "dertig" en worden tussen de woorden "mag zich laten bijstaan" en de woorden "door een raadsman" de woorden "of vertegenwoordigen" ingevoegd ;

4° in § 2, derde lid, worden tussen de woorden "na de hoorzitting" en de woorden "neemt de aangewezen ambtenaar" de woorden "ongeacht of de overtreder, de werkgever of een vertegenwoordigd raadsman deze al dan niet hebben bijgewoond," ingevoegd ;

5° in § 2 wordt het vierde lid opgeheven ;

6° in § 3, tweede lid, worden tussen de woorden "deelt de Vlaamse regering" en de woorden "aan de overtreder" de woorden "of de ambtenaar aangewezen overeenkomstig het vierde lid van deze paragraaf ingevoegd" ;

7° in § 3 wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

"Indien geen beslissing van de Vlaamse regering is ter kennis gebracht van de overtreder of de werkgever binnen de termijn van drie maanden nadat het beroep is ingesteld, dan vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend." ;

8° in § 3, vierde lid, worden volgende zinnen toegevoegd :

"De Vlaamse regering kan een of meerdere ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de werkgever of de raadsman zullen horen. Ze hebben een hogere rang dan de ter uitvoering van artikel 59, § 1, aangewezen ambtenaren." ;

9° in § 3, vijfde lid, wordt tussen de eerste en de tweede zin de volgende zin ingevoegd :

"In dat geval is het beroep slechts ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald." .

Artikel 31

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 60bis

§ 1. Als de overtreder of zijn werkgever geen woonplaats of vaste verblijfplaats heeft in België,

wordt de administratieve geldboete verplicht onmiddellijk geïnd. Met betrekking tot de toepassing van artikel 60ter, § 2, en volgende kiest de overtreder of diens werkgever woonplaats in België. Bij gebrek aan woonplaatskeuze binnen 60 dagen vanaf de vaststelling van de inbreuk verzaakt de overtreder of diens werkgever aan de hoorzitting en de beroepsmogelijkheid bepaald in artikel 60ter, § 2 en volgende.

Bovendien moet door de overtreder een som in consignatie worden gegeven, bestemd om de eventuele geldboete en de forfaitaire bijdrage bedoeld in artikel 58, § 1, te dekken. Het bedrag van deze som evenals de nadere regels inzake inning en consignatie worden bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Het door de overtreder bestuurde voertuig wordt op zijn kosten en risico ingehouden tot de sommen, bepaald in § 1, in consignatie gegeven zijn en het bewijs geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig betaald zijn.

Als de bovengenoemde sommen binnen een termijn van zesennegentig uren te rekenen vanaf de vaststelling van de overtreding niet in consignatie gegeven zijn, mag de inbeslagneming van het voertuig bevolen worden door het openbaar ministerie.

Een bericht van inbeslagneming wordt binnen twee werkdagen naar de overtreder of zijn werkgever en de eigenaar van het voertuig gestuurd.

Het risico en de kosten voor het voertuig blijven tijdens de duur van het beslag ten laste van de overtreder of diens werkgever.

Het beslag wordt opgeheven nadat het bewijs geleverd werd dat de sommen, bepaald in § 1, in consignatie gegeven zijn en de eventuele bewaringskosten van het voertuig werden betaald. "

Artikel 32

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 60ter

§ 1. Als het openbaar ministerie beslist geen vervolging in te stellen of als de strafvordering vervallen of verjaard is, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete vrijgegeven ten bate van het fonds, genoemd in artikel 58, § 1. Als de overtreder

of zijn werkgever geen woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft, wordt de som bepaald in artikel 60bis, § 1, tweede lid, teruggegeven.

§ 2. Als evenwel de overtreder of diens werkgever overeenkomstig artikel 60bis, § 1, eerste lid, een woonplaats heeft gekozen in België, beslist de aangewezen ambtenaar over de vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete ten bate van het fonds, genoemd in artikel 58, § 1, na de overtreder of diens werkgever te hebben gehoord.

Dag, uur en plaats van de hoorzitting worden per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs ter kennis gebracht aan de overtreder of diens werkgever, op de gekozen woonplaats in België.

De hoorzitting mag op zijn vroegst 60 dagen na de verzending van de kennisgeving, bepaald in vorig lid plaatsvinden. De kennisgeving vermeldt ten slotte de plaats waar en de periode waarin het dossier kan worden ingezien. Het dossier ligt ter inzage ten minste 20 dagen voor de zitting. De overtreder of diens werkgever kan op de hoorzitting een nota indienen. Hij mag zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman. Van de hoorzitting wordt een verslag opgemaakt.

Binnen 30 dagen na de verzending van de kennisgeving, bepaald in het tweede lid, bevestigt de overtreder of diens werkgever zijn aanwezigheid of vertegenwoordiging op de hoorzitting. Deze bevestiging wordt gericht aan het adres vermeld in de kennisgeving. Bij gebrek aan tijdige bevestiging wordt de overtreder of diens werkgever geacht te verzaken aan zijn recht om gehoord te worden.

Na de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, de werkgever of een vertegenwoordigende raadsman deze al dan niet hebben bijgewoond, neemt de aangewezen ambtenaar de zaak onmiddellijk in behandeling. De beslissing wordt met redenen omkleed. De aangewezen ambtenaar deelt zijn beslissing mee aan de overtreder of diens werkgever binnen 30 dagen na de datum van de hoorzitting per aangetekende brief tegen ontvangstbewijs gericht aan de gekozen woonplaats in België, zoniet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

§ 3. Binnen 60 dagen na de verzending van de beslissing van de aangewezen ambtenaar, kan de overtreder of de werkgever per aangetekende brief tegen ontvangstbewijs in beroep gaan bij de Vlaamse regering. Het beroep schorst de bestreden beslissing.

Binnen 30 dagen na het instellen van het beroep, deelt de Vlaamse regering of de ambtenaar aangewezen, overeenkomstig het vierde lid, aan de overtreder of diens werkgever, plaats en uur mee waarop een hoorzitting zal plaatsvinden waarop de overtreder of diens werkgever zal worden gehoord.

De Vlaamse regering deelt haar beslissing per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs mee aan de overtreder of diens werkgever op de gekozen woonplaats in België, binnen 90 dagen na de datum van de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, zijn werkgever of een vertegenwoordigende raadsman deze al dan niet hebben bijgewoond, zoniet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.

De procedure, bepaald in § 2, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de hoorzitting in het kader van het beroep. De Vlaamse regering kan een of meer ambtenaren aanwijzen die de overtreder, de werkgever of de raadsman zullen horen. Ze hebben een hogere rang dan de ter uitvoering van artikel 59, § 1, aangewezen ambtenaren.

§ 4. De Vlaamse regering kan een vergoeding voor dossierkosten vaststellen voor de beroepsprocedure. In dat geval is het beroep slechts ontvankelijk nadat het bewijs is geleverd dat deze vergoeding werd betaald. Deze vergoeding zal steeds aan de overtreder of zijn werkgever worden terugbetaald als de administratieve boete komt te vervallen na het instellen van het beroep.

§ 5. Als de administratieve geldboete definitief wordt opgelegd, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete vrijgegeven ten bate van het fonds, genoemd in artikel 58, § 1.

Als het voertuig in beslag genomen werd, wordt de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen gelast met de verkoop van het voertuig als de administratieve geldboete en de bewaringskosten niet betaald werden binnen 60 dagen na het verstrijken van de beroepstermijn, bepaald in § 3, eerste lid, als geen beroep werd ingediend, of binnen de 60 dagen na de verzending van de betekening, bepaald in § 3, derde lid, als beroep werd ingediend. Na aftrek van de administratieve geldboete en bewaringskosten wordt het eventuele overschot van de opbrengst terugbetaald.

§ 6. Als de administratieve geldboete al dan niet stilzwijgend vervalt, wordt de geconsigneerde administratieve geldboete of het in beslag genomen

voertuig teruggegeven aan de overtreder of diens werkgever."

Artikel 33

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 60quater

Leidt de strafvervolgning tot een veroordeling van de betrokkene :

1° dan wordt de geconsigneerde administratieve geldboete en in voorkomend geval de som, bedoeld in artikel 60bis, § 1, tweede lid, toegerekend op de verschuldigde gerechtskosten, op de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, op de uitgesproken geldboete en op de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1 ; het eventuele overschot wordt terugbetaald ;

2° dan wordt, als het voertuig in beslag genomen werd, bij het vonnis bevolen dat de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen het voertuig moet verkopen als de geldboete, de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1, de gerechtskosten en de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden niet betaald werden en het bewijs niet is geleverd dat de bewaringskosten niet zijn betaald binnen een termijn van veertig dagen vanaf de uitspraak van het vonnis ; deze beslissing is uitvoerbaar niettegenstaande elk rechtsmiddel.

De opbrengst van de verkoop wordt toegerekend op de verschuldigde gerechtskosten, op de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, op de uitgesproken geldboete, op de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1, en op de eventuele bewaringskosten van het voertuig. Het eventuele overschot wordt terugbetaald."

Artikel 34

In hetzelfde decreet wordt een artikel 60quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 60quinquies"

§ 1. In geval van vrijspraak wordt de geconsigneerde administratieve geldboete en in voorkomend geval de som, bedoeld in artikel 60bis, § 1, tweede lid, of het in beslag genomen voertuig teruggegeven.

§ 2. In geval van voorwaardelijke veroordeling wordt de geconsigneerde administratieve geldboete en in voorkomend geval de som, bedoeld in artikel 60bis, § 1, tweede lid, toegerekend op de gerechtskosten, de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1. Het eventuele overschot wordt terugbetaald.

Als het voertuig in beslag genomen werd, wordt bij het vonnis bevolen dat de administratie van de belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen het voertuig moet verkopen als de gerechtskosten, de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de forfaitaire bijdrage, bedoeld in artikel 58, § 1, niet betaald zijn en het bewijs niet geleverd wordt dat de eventuele bewaringskosten van het voertuig betaald zijn binnen een termijn van veertig dagen vanaf de uitspraak. Deze beslissing is uitvoerbaar niettegenstaande elk rechtsmiddel. De opbrengst van de verkoop wordt toegerekend op de verschuldigde gerechtskosten, op de bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, op de forfaitaire bijdrage bedoeld in artikel 58, § 1, en op de eventuele bewaringskosten van het voertuig. Het eventuele overschot wordt terugbetaald."

HOOFDSTUK V

DAB Catering

Artikel 35

Er wordt een dienst met afzonderlijk beheer opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, met als naam "Catering", die belast wordt met de creatie en de organisatie van een integraal en kwaliteitsvol cateringaanbod binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De tegoeden, financiële schulden en vorderingen van de intendance-rekening "Restaurants-cafeteria's" worden overgedragen aan de dienst met afzonderlijk beheer.

HOOFDSTUK VI

Successierechten

Artikel 36

De rechten berekend overeenkomstig artikel 60bis van het Wetboek der Successierechten, worden verminderd tot nul. Hiertoe wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft, artikel 60bis van het Wetboek der Successierechten, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996, en gewijzigd bij decreten van 8 juli 1997 en van 19 december 1998, vervangen door wat volgt :

"Artikel 60bis"

§ 1. In afwijking van artikelen 48 en 48² wordt van het successierecht vrijgesteld, de nettowaarde van :

- a) de activa die door de erflater of zijn echtgenoot beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming ; en
- b) de aandelen in een familiale vennootschap of vorderingen op een dergelijke vennootschap, op voorwaarde dat de onderneming of de aandelen van de vennootschap in de drie jaar voorafgaand aan het overlijden ononderbroken voor ten minste 50 procent toebehoorden aan de overledene en/of zijn echtgenoot, en dat deze spontaan in de aangifte van nalatenschap worden vermeld.

Voor de berekening van de 50 procent wordt tevens rekening gehouden met de activa of de aandelen :

- die in het bezit zijn of waren van van ascendenten of descendenten en hun echtgenoten, of van de zijverwanten van de overledene tot en met de tweede graad ;
- die in het bezit zijn van kinderen van vooroverleden broers en zusters van de overledene.

Fusie, splitsing, inbreng van aandelen, of andere verrichtingen in de drie jaar vóór het overlijden,

waarbij de betrokkene rechtstreeks of onrechtstreeks aandeelhouder werd of blijft, belet niet dat het 3 %-tarief wordt toegepast, op voorwaarde dat de betrokkene vóór en na de verrichting aan de voorwaarden voldoet.

Voor aandelen in vennootschappen met een sociaal oogmerk (VSO) geldt de 50% eigendomsvoorwaarde niet.

§ 2. Onder familiale onderneming wordt verstaan : een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de erflater en/of zijn echtgenoot, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd of uitgeoefend.

§ 3. Onder familiale vennootschap wordt verstaan : de vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europese Unie, die :

- ofwel zelf beantwoordt aan de voorwaarden van §§ 1, 5 en 8 ;
- ofwel, die aandelen en desgevallend vorderingen houdt van dochtervennootschappen die aan deze voorwaarden beantwoorden.

In dit laatste geval wordt de participatievoorwaarde op geconsolideerde basis berekend ; de tewerkstellingsvoorwaarde, bedoeld in § 5, wordt echter per vennootschap berekend.

§ 4. Onder aandelen worden tevens begrepen :

- maatschappelijke rechten in vennootschappen ;
- de certificaten van aandelen, uitgereikt door verenigingen zonder winstoogmerk of andere rechtspersonen met zetel in een van de lidstaten van de Europese Unie, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan de gestelde voorwaarden voldoen, op voorwaarde dat :
 - aan elk aandeel één certificaat beantwoordt ;
 - de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder ;
 - de rechtspersoon de aandelen niet kan vervreemden zonder toestemming van de certificaathouder.

§ 5. De vrijstelling wordt slechts toegestaan op voorwaarde dat de onderneming of de vennoot-

schap in de drie jaar voorafgaand aan het overlijden, minstens vijf in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde werknemers telt, uitgedrukt in voltijdse eenheden.

In afwijking van het eerste lid, wordt, indien de onderneming of de vennootschap in de drie jaren voorafgaand aan het overlijden 1, 2, 3 of 4 in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde werknemers telt, uitgedrukt in voltijdse eenheden de vrijstelling toegepast op respectievelijk 20 %, 40 %, 60 % of 80 % van de nettowaarde bepaald in § 9. Deze vrijstelling wordt slechts toegekend en behouden voorzover gedurende 5 jaar na het overlijden de aandelen of de vorderingen toebehoren aan de erfgenamen die de vrijstelling genoten. Wanneer een erfgenaam in de periode van vijf jaar komt te overlijden, blijft de vrijstelling slechts behouden voorzover diens aandeel in rechte lijn of tussen echtgenoten wordt vererfd.

Het aantal tewerkgestelde werknemers wordt beoordeeld op basis van de aangiften vereist voor de sociale wetgeving. Komen niet in aanmerking de werknemers bedoeld in artikel 5 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De vrijstelling wordt slechts behouden indien het aantal in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse eenheden, de eerste vijf jaar na het overlijden jaar na jaar behouden blijft. Indien en in de mate dat de tewerkstelling uitgedrukt in voltijdse eenheden in een van de vijf jaren na het overlijden lager zou zijn, is de belasting tegen het normale tarief evenredig verschuldigd.

In afwijking van het vorig lid blijft de vrijstelling voorlopig volledig behouden, tijdens genoemde periode van vijf jaar, indien het voortschrijdende gemiddelde aantal in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse eenheden, berekend op het einde van elk van de eerste vijf jaar na het overlijden, tenminste gelijk is aan 50 procent van het aantal personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse eenheden, op het ogenblik van het overlijden. Indien en in de mate dat de tewerkstelling uitgedrukt in voltijdse eenheden na verloop van de termijn van vijf jaar lager is dan het aantal personeelsleden uitgedrukt in voltijdse eenheden, op het ogenblik van het overlijden, is de belasting tegen het normale tarief verschuldigd.

§ 6. De activa die bijkomend belegd werden in de onderneming in de laatste drie jaar voor het overlijden, komen voor de vrijstelling niet in aanmerking, tenzij de bijkomende belegging van deze acti-

va beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften.

Kapitaalverhogingen of bijkomende leningen, die in de laatste drie jaar voor het overlijden werden volgestort of toegestaan, komen voor de vrijstelling niet in aanmerking, tenzij deze beantwoorden aan rechtmatige financiële of economische behoeften.

§ 7. Indien het belegd vermogen of het kapitaal en de vorderingen bedoeld in § 1 dalen door uitkeringen of terugbetalingen in de vijf jaar na het overlijden wordt het normaal tarief evenredig verschuldigd.

§ 8. De onderneming of de vennootschap komt slechts voor de vrijstelling in aanmerking voor zover de onderneming of de vennootschap een jaarrekening opmaakt overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekening van ondernemingen, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting, gedurende een periode van drie jaar voor en vijf jaar na het overlijden.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest moeten een jaarrekening opmaken overeenkomstig de geldende wetgeving van de plaats waar de maatschappelijke zetel gevestigd is.

§ 9. Onder nettowaarde wordt verstaan de waarde van de activa of aandelen verminderd met de schulden, behalve die welke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

Ingeval een vennootschap overeenkomstig § 3 als een familiale vennootschap wordt beschouwd op grond van het feit dat zij aandelen en desgevallend vorderingen houdt van een of meer dochtervennootschappen die aan de voorwaarden van §§ 1, 5 en 8 beantwoorden, wordt de nettowaarde van de aandelen van en de vorderingen op de vennootschap beperkt tot de som van de waarden van de aandelen van en desgevallend vorderingen op de dochtervennootschappen die aan de voornoemde voorwaarden beantwoorden.

In de mate dat de waarden van de aandelen van en desgevallend vorderingen op deze dochtervennootschappen slechts gedeeltelijk in aanmerking kunnen worden genomen volgens § 5, tweede lid, van dit artikel, wordt de nettowaarde overeenkomstig beperkt.

§ 10. Op straffe van verval is artikel 60bis slechts toepasselijk voor zover de volgende voorwaarden zijn vervuld :

- 1° in de aangifte wordt uitdrukkelijk om de toepassing van artikel 60bis verzocht ;
 - 2° het door de Vlaamse Gemeenschap uitgereikte attest waaruit blijkt dat aan de door dit artikel gestelde voorwaarden, op het vlak van tewerkstelling en kapitaal, is voldaan, is bij de aangifte gevoegd.
- Indien dit attest niet wordt ingediend voordat de rechten opeisbaar zijn, moeten deze, tegen het normale tarief berekend, binnen de wettelijke termijn betaald worden, behoudens teruggave, overeenkomstig het bepaalde in artikel 135, 8° ;
- 3° in de aangifte wordt in een afzonderlijke rubriek vermeld voor welke activa of aandelen de toepassing van artikel 60bis wordt gevraagd.

§ 11. De erfgenamen die wensen het voordeel te genieten van artikel 60bis richten bij aangetekend schrijven een verzoek tot het bekomen van het in § 10 bedoelde attest aan de Vlaamse regering. Dit verzoek is vergezeld van alle bewijskrachtige gegevens waaruit blijkt dat voldaan is aan die gestelde voorwaarden. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten waaronder een attest, bedoeld in § 10, aangevraagd en verstrekt wordt.

Indien bijkomende rechten verschuldigd worden, tengevolge van het niet langer vervullen van de voorwaarden vermeld in dit artikel, dienen de erfgenamen, legatarissen of begiftigden dit te melden bij wijze van aanvullende aangifte, binnen de vijf maanden nadat de verschuldigdheid definitief is komen vast te staan.

Zij die de vrijstelling als bedoeld in dit artikel genoten hebben moeten, na verloop van een termijn van vijf jaar na het overlijden, aantonen dat de voorwaarden gesteld voor het behoud van het voordeel, vervuld zijn.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten met betrekking tot deze meldingsplicht.

Bij niet-naleving van de meldingsplicht zoals bedoeld hiervoor worden de rechten geacht verschuldigd te zijn berekend tegen het gewoon tarief, zonder toepassing van dit artikel.

§ 12. De Vlaamse Gemeenschap levert aan de bevoegde ontvanger, in de periode van vijf jaar na het overlijden, een nieuw attest af, elke keer dat de voorwaarden waaronder de vrijstelling werd bekomen wijzigingen ondergaan waardoor de vrijstelling geheel of gedeeltelijk vervalt."

HOOFDSTUK VII

Kustactieplan

Artikel 37

In artikel 63 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 wordt § 4 vervangen door wat volgt :

"§ 4. Binnen de perken van de goedgekeurde kredieten kan de Vlaamse regering ten laste van de begrotingen van de jaren 2000 tot en met 2004 onder de voorwaarden, bepaald in de §§ 2 en 3, nieuwe projecten aanduiden die in aanmerking komen voor de toekenning van subsidies."

HOOFDSTUK VIII

Sociaal Impulsfonds

Artikel 38

In artikel 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij decreten van 10 december 1996, 19 december 1997, 17 maart 1998, 19 december 1998 en 18 mei 1999, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° paragraaf 2 wordt vervangen door volgende bepaling :

"§ 2. Jaarlijks wordt voor het Sociaal Impulsfonds in programma 53.2 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven, waarvan het bedrag minstens gelijk is aan het vastleggingskrediet van het vorige jaar, aangepast met een evolutiepercentage. Bij de vastlegging van dit bedrag wordt geen rekening gehouden met de verhogingen, bedoeld in § 4 en artikel 4, § 3 en artikel 5, tweede lid.

Het evolutiepercentage is gelijk aan de procentuele verhouding, berekend tot op een honderdste van de eenheid, tussen het indexcijfer der consumptieprijzen van de maand maart van het tweede jaar dat het jaar van de verdeling voorafgaat, en het indexcijfer van de maand maart van het daaropvolgende jaar, zoals die werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Het berekende vastleggingskrediet wordt afgerond op het hogere honderdduizendtal." ;

2° paragraaf 3 wordt geschrapt ;

3° in paragraaf 5 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"In afwijking van § 2 bedraagt het vastleggingskrediet, zonder de verhogingen bedoeld in § 4 en artikel 4, § 3 en artikel 5, tweede lid, in het jaar".

HOOFDSTUK IX

Energie

Artikel 39

In de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening wordt een artikel 5bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 5bis

Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake de elektriciteitsdistributie

§ 1. De gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor de openbare elektriciteitsdistributie zijn ertoe gehouden jaarlijks aan de laagspanningsklanten die op hun distributienetten aangesloten zijn, met ingang van 1 januari 2000, een hoeveelheid elektriciteit gratis te leveren gelijk aan 100 kWh voor verbruik tijdens de dag.

§ 2. De kosten van deze maatregel worden volledig gedragen door de elektriciteitsproducenten.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen over de gratis levering van elektriciteit aan laagspanningsklanten."

HOOFDSTUK X

Grondwaterbeheer

Artikel 40

De bepalingen van hoofdstuk IVbis van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996 en gewijzigd bij decreet van 19 december 1997, worden vervangen door wat volgt :

"AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 28ter

§ 1. Aan een heffing op de winning van grondwater, hierna genoemd de heffing, is elke natuurlijke of rechtspersoon die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest één of meer van de volgende grondwaterwinningen heeft geëxploiteerd, onderworpen :

- 1° grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening ;
- 2° grondwaterwinningen van ten minste 30.000 m³ per jaar ;
- 3° grondwaterwinningen van 500 tot minder dan 30.000 m³ per jaar.

§ 2. In afwijking van § 1 is geen heffing op de winning van grondwater verschuldigd voor de exploitatie van de volgende grondwaterwinningen :

- 1° een grondwaterwinning waaruit het water uitsluitend met een handpomp wordt opgepompt ;
- 2° een grondwaterwinning waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt ;
- 3° een grondwaterwinning voor het uitvoeren van proefpompingen die minder dan drie maanden in gebruik is ;
- 4° bronbemalingen die technisch nodig zijn voor :

a) ofwel, de verwezenlijking van bouwkundige verwerkingen ;

b) ofwel, de aanleg van openbare nutsvoorzieningen ;

5° draineringen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van bouw- en weiland mogelijk te maken of te houden ;

6° bronbemalingen die noodzakelijk zijn voor de exploitatie van tunnels voor openbare wegen en/of openbaar vervoer of voor de waterbeheersing van mijnverzakkingsgebieden ;

7° bronbemalingen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van gebouwen of bedrijfsterreinen mogelijk te maken of houden, op voorwaarde dat :

a) deze noodzakelijkheid is gestaafd door een hydrologisch attest opgesteld door een milieudeskundige die overeenkomstig titel II van het Vlarem is erkend in de discipline grondwater ;

b) het hydrologisch attest, bepaald in a) vóór 15 maart van elk heffingsjaar bij de adjunct-leidend-ambtenaar van de Vlaamse Milieu-maatschappij, hierna te noemen de Maatschappij, of de door hem gedelegeerde ambtenaar is ingediend. De Vlaamse regering kan regels vaststellen met betrekking tot de minimale inhoud en de vorm van bedoeld hydrologisch attest ;

8° grondwaterwinningen die gebruikt worden voor koude-warmtepompen, op voorwaarde dat het grondwater na doorstroming van de koude-warmtepomp integraal terug in dezelfde watervoerende laag wordt ingebracht ;

9° grondwaterwinningen in het kader van bodemsaneringswerken, waarvoor een conformiteitsattest werd afgeleverd overeenkomstig het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering.

§ 3. Voor de toepassing van dit decreet wordt elke natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest heeft beschikt over een grondwaterwinning met uitzondering van de grondwaterwinning, bedoeld in § 2, onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn inzake de in het eerste lid bedoelde exploitatie.

§ 4. Het heffingsjaar is het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de in § 1 bedoelde exploitatie heeft plaatsgehad.

§ 5. De Maatschappij is belast met de vestiging, de inning en de invordering van de heffing. De Maatschappij is tevens belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake heffingen.

De daartoe bevoegde ambtenaren worden voorzien van een legitimatiebewijs getekend door de leidend ambtenaar van de maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar.

§ 6. De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer is eveneens bevoegd voor de controle op de bepalingen opgenomen in artikel 28quinquies, § 1, betreffende de debietsmeting en registratie.

De daartoe bevoegde ambtenaren worden voorzien van een legitimatiebewijs getekend door de leidend ambtenaar van de administratie Milieu-Natuur-, Land- en Waterbeheer.

AFDELING 2

Vaststelling van de heffing

Artikel 28quater

§ 1. Het bedrag van de heffing, bedoeld in artikel 28ter, wordt vastgesteld als volgt :

1° voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

3 frank per m³ grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt en die tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt kan worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik ;

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

a) voor de schijf van 500 tot en met 30.000m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 2 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

b) voor de schijf van 30.001 tot en met 100.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

c) voor de schijf van 100.001 tot en met 250.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3,5 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

d) voor de schijf van 250.001 tot en met 500.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

e) voor de schijf van 500.001 tot en met 1.000.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4,5 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

f) voor de schijf van meer dan 1.000.000 m³ van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 5 x CSE frank per m³ opgepompt grondwater ;

In het eerste lid, 2°, en in § 3 is CSE een sociaal-economische correctiefactor die vanaf het heffingsjaar 1998 de waarde heeft die is aangegeven in de bijlage gevoegd bij dit decreet in relatie tot de hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend.

§ 2. Als de hoeveelheid grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt niet bekend is, wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan :

1° als de grondwaterwinning met toepassing van dit decreet is vergund :

a) als in de vergunning een hoeveelheid op jaarbasis is vermeld : deze hoeveelheid ;

b) als in de vergunning enkel een hoeveelheid op dagbasis is vermeld : deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd :

- met het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest in het geval van seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur ;
- met 220 in de andere gevallen ;

2° als de grondwaterwinning niet met toepassing van onderhavig decreet is vergund of in de vergunning geen toegelaten hoeveelheid is vermeld :

a) als de activiteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend aanleiding geeft tot een lozing van afvalwaters en de totale waterbalans bekend is :

de in het desbetreffende jaar geloosde hoeveelheid afvalwater in voorkomend geval :

1° verminderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd opgenomen :

- uit oppervlaktewater, voorzover dit werd aangegeven in het kader van de wetgeving inzake het capteren van oppervlaktewater vastgesteld bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 ;
- via het openbare watervoorzieningsnet ;
- uit het opgevangen hemelwater ;

2° vermeerderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd verbruikt :

- door verdamping ;
- in voeding, producten of grondstoffen ;

b) in de andere gevallen :

de som van de nominale capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m³ per uur, vermenigvuldigd met T ; daarbij is :

- voor seizoensgebonden irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit ; T = 200 ;
- voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur ; T =

10 x het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik geweest is ;

- in de overige gevallen ; T = 2.000.

§ 3. De heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 5.000 x CSE frank ; evenwel zonder dat dit bedrag lager kan zijn dan 1.500 frank vanaf het heffingsjaar 1998.

Artikel 28quinquies

§ 1. Elke grondwaterwinning en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28ter aan een heffing is onderworpen, moet uiterlijk op 1 juli 1997 zijn uitgerust met een debietsmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater. Deze debietsmeting en registratie dienen te gebeuren overeenkomstig een code van goede praktijk. De regering kan nadere voorwaarden bepalen waaraan bedoelde debietsmeting en registratie moeten voldoen.

§ 2. Wanneer de in § 1 bedoelde registratie technisch niet uitvoerbaar is, kan de regering de heffingsplichtige vrijstellen van voormelde registratieverplichting. In dat geval bepaalt zij de alternatieve wijze waarop de hoeveelheden worden bepaald.

§ 3. De in § 1 opgelegde verplichtingen tot het voorzien van een debietsmeting en registratie gelden niet voor grondwaterwinningen waarvan het opgepompte grondwater wordt aangewend voor de irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit.

AFDELING 3

Vestiging en invordering van de heffing

Artikel 28sexies

§ 1. De in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige is verplicht vóór 15 maart van elk heffingsjaar een aangifte bij de Maatschappij in te dienen met de nodige gegevens voor de vaststelling van de heffing op de winning van grondwater.

Als de heffingsplichtige overleden is of failliet verklaard is, rust de verplichting tot aangifte in het

eerste geval op zijn erfgenamen of legatarissen en in het tweede geval op zijn curator.

§ 2. De aangifte wordt gedaan volgens de bepalingen vastgesteld door de Vlaamse regering.

§ 3. De stukken, opgaven en inlichtingen die samen met de aangifte worden ingediend, vormen een integrerend deel ervan.

De bij de aangifte gevoegde stukken moeten worden genummerd, gedagtekend en ondertekend. Afschriften moeten eensluidend met het oorspronkelijke stuk worden verklaard.

§ 4. De gemeentelijk regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, de vergunningverlenende overheden en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer verlenen hun medewerking en verstrekken aan de Maatschappij op eenvoudig verzoek alle gegevens en inlichtingen die nodig zijn voor de vestiging en de inning van de heffing.

Artikel 28septies

§ 1. De ambtenaren van de Maatschappij belast met een controle of een onderzoek in verband met de toepassing van de heffing zijn van rechtswege gemachtigd zowel bij de heffingsplichtige als bij derden :

- 1° alle inlichtingen in te winnen, op te zoeken en in te zamelen die kunnen leiden tot de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige ; de heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde inlichtingen beschikt, is verplicht deze inlichtingen te verstrekken op ieder verzoek van deze ambtenaren ;
- 2° alle boeken, stukken en registers op te vragen die kunnen leiden tot de juiste heffing van de heffingsplichtige. De heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde boeken, stukken of registers beschikt is verplicht deze voor te leggen op ieder verzoek van deze ambtenaren. De ambtenaren kunnen de boeken, stukken en registers meenemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

§ 2. Elke inlichting, elk stuk, proces-verbaal of akte, ontdekt of verkregen door de in § 1 bedoelde ambtenaar in het uitoefenen van zijn functie, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een be-

stuursdienst van de Staat, met inbegrip van de parketten en griffies van de hoven en rechtbanken, de administraties van de Gemeenschappen en Gewesten, de provincies en de gemeenten, alsmede de organismen en de openbare instellingen, kan door het Vlaamse Gewest worden ingeroepen voor het opsporen van elke ingevolge dit decreet verschuldigde heffing.

§ 3. Heffingsplichtigen zijn gehouden, aan de ambtenaren bedoeld in § 1 tijdens de uren dat er een werkzaamheid wordt uitgeoefend, vrije toegang te verlenen tot hun bedrijfslokalen, zoals fabrieken, werkhuizen en magazijnen, bergplaatsen, garages en grondwaterwinningen alsmede de als fabriek, werkplaats of opslagplaats gebruikte terreinen en ruimtes, om aan die ambtenaren de mogelijkheid te verschaffen inlichtingen en bescheiden te verzamelen en vaststellingen te doen die kunnen leiden tot een juiste heffing.

§ 4. Overtredingen van de bepalingen van dit hoofdstuk of van de ter uitvoering ervan gegeven regelen, alsmede feiten die de verschuldigdheid van de heffing, heffingsverhoging of van een administratieve boete aantonen of ertoe bijdragen die aan te tonen, kunnen door de ambtenaren van de Maatschappij bewezen worden volgens alle gemeenrechtelijk toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.

§ 5. De vaststellingsverslagen opgesteld door de ambtenaren van de Maatschappij leveren het bewijs op van de gedane vaststellingen zolang het tegendeel niet is bewezen.

Artikel 28octies

§ 1. Als de Maatschappij meent de aangifte te moeten rechtzetten die door de heffingsplichtige is ingediend binnen de in artikel 28sexies, § 1, bepaalde termijn en die voldoet aan de vormvereisten, brengt zij hem de rechtzetting die zij voorstelt per aangetekend schrijven ter kennis, met vermelding van de redenen die dit naar haar oordeel rechtvaardigen. Het bericht van rechtzetting vermeldt de bepalingen die de heffingsplichtige moet naleven om het te beantwoorden.

§ 2. De heffingsplichtige kan zijn eventuele opmerkingen schriftelijk inbrengen binnen een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van rechtzetting. Deze termijn kan wegens wettige redenen worden verlengd.

De heffing mag niet voor het verstrijken van die, eventueel verlengde, termijn worden gevestigd, behalve als de rechten van de gewestelijke thesaurie wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn in gevaar verkeren of als de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van de rechtzetting.

Artikel 28novies

§ 1. De Maatschappij kan overgaan tot een heffing van ambtswege op grond van de gegevens waarover ze beschikt, in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft :

- 1° ofwel de aangifte in te dienen binnen de in artikel 28sexies, § 1, bepaalde termijn ;
- 2° ofwel de vormgebreken waarmee de aangifte is aangetast, aan te passen binnen de termijn die de Maatschappij hem hiervoor toekent ;
- 3° ofwel in overeenstemming met artikel 28septies van het decreet de gevraagde inlichtingen te verstrekken of de bescheiden voor te leggen binnen de vastgestelde termijn ;
- 4° ofwel zich te schikken naar de wettelijk voorgeschreven verplichtingen inzake het houden, het uitreiken, het bewaren of het ter inzage voorleggen van boeken, stukken of registers ; de Maatschappij kan inzonderheid tot een heffing van ambtswege overgaan als de berekeningselementen van de heffing niet of onjuist werden ingeschreven in de boeken, stukken of registers.

§ 2. Voor de heffing van ambtswege wordt gevestigd, brengt de Maatschappij een bericht van heffing van ambtswege per aangetekend schrijven ter kennis aan de heffingsplichtige. Dit bericht vermeldt de redenen waarom de Maatschappij van die procedure gebruik maakt, de periode waarop de heffing van ambtswege zal slaan, de gegevens waarop de heffing van ambtswege zal steunen, en de wijze waarop deze gegevens zijn vastgesteld. Het bericht van heffing van ambtswege vermeldt de modaliteiten die de heffingsplichtige moet eerbiedigen om het te beantwoorden.

§ 3. Aan de heffingsplichtige wordt een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van heffing van ambtswege toegestaan om zijn eventuele schriftelijke opmerkingen in te brengen.

De heffing van ambtswege mag niet voor het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn

worden gevestigd, behalve als de rechten van de gewestelijke thesaurie in gevaar verkeren wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn of als de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van heffing van ambtswege.

§ 4. De Maatschappij voegt bij elk bericht van heffing van ambtswege een vaststellingsverslag, bedoeld bij artikel 28septies, § 5. Het vaststellingsverslag kan door de ambtenaar die het bericht van aanslag van ambtswege ondertekent, worden medegedeeld door middel van een voor éénsluitend verklaard afschrift van het origineel.

§ 5. Als een heffing van ambtswege is gevestigd, behoort het aan de heffingsplichtige het bewijs te leveren van het juiste bedrag van de verschuldigde heffing.

Artikel 28decies

§ 1. De heffing, vastgesteld overeenkomstig artikel 28quater wordt gevestigd uiterlijk op 30 juni van het jaar dat volgt op het heffingsjaar.

§ 2. In afwijking van § 1, kan een heffing of een aanvullende heffing worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het heffingsjaar, in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft tijdig een geldige aangifte in te dienen waartoe hij verplicht is overeenkomstig artikel 28sexies, § 1, of als de verschuldigde heffing hoger is dan de heffing die gesteund is op de gegevens vermeld in de aangifte.

§ 3. Meerdere heffingen betreffende eenzelfde heffingsjaar kunnen lastens een zelfde heffingsplichtige worden gevestigd.

§ 4. De heffingen, evenals de administratieve geldboeten en de heffingsverhogingen, verschuldigd overeenkomstig dit hoofdstuk worden opgenomen in kohieren die worden medegedeeld aan de met de inning en invordering belaste ambtenaren.

§ 5. De kohieren worden uitvoerbaar verklaard door de leidend ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar. Ze worden, op straffe van verval, binnen de in § 1 en § 2 bepaalde termijn uitvoerbaar verklaard.

§ 6. De kohieren vermelden :

- 1° de naam en het adres van de heffingsplichtigen ;

- 2° de verwijzing naar dit decreet ;
- 3° het bedrag van de heffing en het heffingsjaar waarop ze betrekking heeft ;
- 4° het artikelnummer ;
- 5° de datum van uitvoerbaarverklaring ;
- 6° de handtekening van de in § 5 bedoelde ambtenaar.

§ 7. De heffingsplichtige op wiens naam de heffing is ingekohierd ontvangt zonder kosten een heffingsbiljet.

De verzending van het heffingsbiljet geschiedt, op straffe van verval, per post binnen twee maanden te rekenen van de datum van de uitvoerbaarverklaring van het kohier.

Het heffingsbiljet bevat :

- 1° de datum van verzending van het heffingsbiljet ;
- 2° de gegevens bedoeld in § 6, 1° tot 5° ;
- 3° de betalingstermijn ;
- 4° de termijn waarin een bezwaarschrift kan worden ingediend, de benaming en het juiste adres van de instantie die bevoegd is om ze te ontvangen.

Artikel 28undecies

§ 1. Bij niet-aangifte of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte, bedoeld in artikel 28sexies, § 1, wordt de heffing vermeerderd met een heffingsverhoging. Deze heffingsverhoging wordt procentueel berekend op het verschil tussen de heffing zoals berekend op basis van de elementen van de aangifte en de door de Maatschappij of rechtbank aangehouden heffing of bij ontstentenis van aangifte, de door de Maatschappij of rechtbank aangehouden heffing.

De daartoe bevoegde ambtenaren worden aangewezen door de leidend ambtenaar van de maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar.

§ 2. Het percentage van de heffingsverhoging bij niet aangifte, bedoeld in artikel 28sexies, § 1, wordt als volgt vastgelegd :

- 1° als de niet-aangifte te wijten is aan omstandigheden onafhankelijk van de wil van de heffingsplichtige : geen verhoging ;
- 2° als de aangifte niet binnen de termijn wordt ingediend, maar de heffingsplichtige wel tijdig antwoordt op het bericht van ambtshalve heffing : verhoging van 10 % ;
- 3° als heffingsplichtige niet of niet tijdig antwoord op het bericht van ambtshalve heffing : verhoging van 50 %.

§ 3. Het percentage van de heffingsverhoging bij onvolledige of onjuiste aangifte vermeld in artikel 28sexies, § 1, wordt als volgt bepaald :

- 1° als de onvolledige of onjuiste aangifte te wijten is aan omstandigheden onafhankelijk van de wil van de heffingsplichtige : geen verhoging ;
- 2° als de heffingsplichtige tijdig reageert op het bericht van rechtzetting van de administratie : verhoging van 10 % op het gedeelte bepaald in § 1 ;
- 3° als de heffingsplichtige niet of niet tijdig reageert op het bericht van rechtzetting : verhoging van 50 % op het gedeelte bepaald in § 1 ;
- 4° als uit de reactie van de heffingsplichtige blijkt dat de in de aangifte opgegeven gegevens juist zijn : geen verhoging.

§ 4. De ambtenaren bedoeld in § 1, tweede lid, kunnen een geldboete van 2.000 tot 50.000 frank opleggen voor elke andere overtreding van hoofdstuk IVbis van dit decreet evenals van de ter uitvoering ervan genomen besluiten.

Artikel 28duodecies

§ 1. De persoon op wiens naam de heffing is ingekohierd, alsmede zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, kan tegen de gevestigde heffing, verhogingen en boeten een bezwaarschrift indienen bij de adjunct-leidend ambtenaar van de Maatschappij. In dit bezwaarschrift kan tevens om uitstel of spreading van betaling van de heffing en vrijstelling of vermindering van de eventueel opgelegde administratieve geldboete of heffingsverhoging worden verzocht.

Het bezwaarschrift moet schriftelijk worden gedaan, gemotiveerd zijn, en moet op straffe van verval worden verzonden naar of overhandigd aan de

in het eerste lid bedoelde ambtenaar of zijn gedelegeerde, binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van verzending van het heffingsbiljet of vanaf de kennisgeving van het heffingsbiljet.

§ 2. De directeur-generaal van de administratie Milieu- Natuur- Land en Waterbeheer of de door hem gedelegeerde ambtenaar doet als administratieve overheid uitspraak over het bezwaarschrift. De ambtenaar kan de betwiste heffing noch de opgelegde administratieve geldboete noch de opgelegde heffingsverhoging vermeerderen. De beslissing van de ambtenaar wordt met redenen omkleed en aan de indiener van het bezwaarschrift ter kennis gegeven per aangetekend schrijven. De beslissing vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan worden opgekomen.

§ 3. Als een aanslag nietig verklaard is door de in § 2 bedoelde ambtenaar omdat hij niet gevestigd is overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van een regel betreffende de verjaring, kan de Maatschappij, zelfs als de termijnen, bedoeld in artikel 28decies, §§ 1 en 2 al verstreken zijn, op naam van dezelfde heffingsplichtige, op grond van dezelfde heffingselementen of op een gedeelte ervan, een nieuwe aanslag vestigen binnen drie maanden vanaf de datum waarop de beslissing van de in § 2 bedoelde ambtenaar niet meer voor de rechter kan worden gebracht.

§ 4. Als tegen een beslissing van de in § 2 bedoelde ambtenaar beroep is aangetekend en het gerecht de aanslag geheel of ten dele nietig verklaart om een andere reden dan verjaring, kan de Maatschappij zelfs buiten de termijnen gesteld in artikel 28decies, §§ 1 en 2, een subsidiaire aanslag op naam van dezelfde heffingsplichtige en op grond van alle of een deel van dezelfde heffingselementen als de oorspronkelijke aanslag, ter beoordeling voorleggen aan het gerecht, dat uitspraak doet over dat verzoek.

De subsidiaire aanslag is slechts invorderbaar of terugbetaalbaar ter uitvoering van de beslissing van het gerecht.

De subsidiaire aanslag wordt aan het gerecht onderworpen door een aan de heffingsplichtige betrekend verzoekschrift. Het verzoekschrift wordt betekend met dagvaarding om te verschijnen als het een met de heffingsplichtige gelijkgestelde betreft.

Voor de toepassing van deze paragraaf worden met dezelfde heffingsplichtige gelijkgesteld :

1° de erfgenamen van de heffingsplichtige ;

2° de vennootschap, de vereniging of gemeenschap waarvan het hoofd of de directeur oorspronkelijk werd aangeslagen en wederkerig.

Artikel 28ter decies

§ 1. De adjunct-leidend ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar is tevens bevoegd om in bijzondere gevallen onder door hem bepaalde voorwaarden, vrijstelling te verlenen voor al de nalatigheidsinteressen of een deel ervan.

Artikel 28quater decies

§ 1. In zover dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken zijn de regels betreffende de vestiging, de invordering, de geschillen, de verwijl- en moratoire interessen, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek, de verjaring inzake rijksinkomstenbelastingen mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen en administratieve geldboeten.

§ 2. Het indienen van een bezwaarschrift of het instellen van een vordering in rechte verhindert niet dat de aanslag en de eventueel verschuldigde geldboete of heffingsverhoging worden ingevorderd in zoverre zij als een zekere en vaststaande schuld kunnen worden beschouwd onder de voorwaarden bepaald in artikel 410 van het WIB 1992. Onverminderd de toepassing van artikel 414, § 2, van het Wetboek van Inkomstenbelastingen schort het indienen van een bezwaarschrift evenmin het lopen van de nalatigheidsinteressen op.

§ 3. De wettelijke hypotheek kan gevestigd worden op al de in het Vlaamse Gewest gelegen en daarvoor vatbare goederen die toebehoren aan de persoon op wiens naam de aanslag is ingekohierd. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de leidend ambtenaar van de Maatschappij of de door hem gedelegeerde ambtenaar."

Artikel 41

In hetzelfde decreet wordt de bijlage bij het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer vervangen door de volgende bijlage :

"BIJLAGE BIJ HET DECREET VAN 24 JANUARI 1984
HOUDENDE MAATREGELEN INZAKE HET GRONDWATERBEHEER

Nummering	Aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctiefactor CSE
1	Aardappelmeelfabrieken	0.20
2	Aardappelverwerking tot voorgebakken frieten	0.27
3	Aardewerk, asbestcement-, glas-, kalksteen-, asbest-, cement- en betonfabriek	0.23
4	Autorevisiewerkplaatsen, werkplaatsen voor tram en spoor, garages, spuitereien	0.13
5	Bierbrouwerijen	0.27
6	Brood- en koekfabrieken en niet elders genoemde voedingsmiddelen	0.23
7	Cacao-, chocolade-, suikerwerk-, honingfabrieken	0.27
8	Chemische industrieën	0.30
9	Destilleerderijen	0.27
10	Destructiebedrijven	0.23
11	Dorserijen van erwten en capucijners	0.20
12	Electriciteitscentrales	0.27
13	Emaillerderijen	0.23
14	Fruitconservenfabrieken (incl. jamfabrieken)	0.10
15	Galvaniseerfabrieken	0.20
16	Gasfabrieken	0.20
17	Gist- en spiritusfabrieken	0.10
18	Grafische en andere papierverwerkende en kartonverwerkende bedrijven	0.20
19	Groenteconserven bedrijven	0.13
20	Groentewasserijen	0.20
21	Horeca	0.23
22	Huiden en vellen, leerlooierijen en pelsbedrijven	0.17
23	Ijzerbeitserij	0.20
24	Kaarsfabrieken en wasblekerijen	0.20
25	Keramische industrie	0.10
26	Laboratoria	0.27
27	Lak- en verffabrieken	0.27
28	Land- en tuinbouwbedrijven	0.10
	a) pluimveebedrijven	
	b) varkenshouderijen	
	c) rundveebedrijven	
	d) veehouderijen niet in sub a, b en c begrepen	
	e) overige bedrijven	
29	Lijmfabrieken	0.27
30	Limonadefabrieken en bottelarijen	0.27
31	Margarine vet- en spijsoliefabrieken	0.17
32	Metaalindustrie (mechanisch bewerken, verzinken en non-ferro beitsen)	0.20
33	Metallurgische industrie	0.17
34	Mouterijen	0.23
35	Papierindustrie	0.23
36	Parfum- en cosmeticafabrieken	0.10

Nummering	Aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctiefactor CSE
37	Pindabranderijen	0.20
38	Plastiekverwerkende nijverheid	0.23
39	Pluimveeslachterijen	0.13
40	Poets- en smeermiddelen fabrieken	0.13
41	Slachthuizen (excl. vleeswarenverwerking) andere dan sub 39	0.13
42	Stijfsel- en zetmeelfabrieken	0.20
43	Strokkartonfabrieken	0.20
44	Suikerfabrieken en suikerbietenrasperijen	0.30
45	Textielfabrieken :	0.13
	a) spinnerij	
	b) weverij	
	c) textielveredeling	
	d) wolwasserij	
46	Vatenwasserijen	0.20
47	Visconservenfabrieken	0.10
48	Vismeelfabrieken	0.20
49	Vleeswarenbedrijven	0.13
50	Vulcaniseerinrichting, gummiwaren, kabel- en kunstleerfabrieken	0.23
51	Wasserijen, met uitzondering van wassalons :	0.20
	a) natwasserijen	
	b) chemische wasserijen en droogkuis	
52	Zeepfabrieken	0.23
53	Zuivelindustrie	0.10
54	Zwembadinrichtingen	0.20
55	Niet hoger vermelde bedrijfsactiviteiten	0.20".

HOOFDSTUK XI

Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD)

Artikel 42

Het nog beschikbare saldo op de thesaurierekening 91.10.86.25 wordt op 31 december 1999 overgedragen aan het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD).

HOOFDSTUK XII

Vlaams Gemeentefonds

Artikel 43

Aan artikel 15, § 2, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 2000 is het eerste lid niet meer van toepassing op het Vlaams Gemeentefonds zoals opgericht door het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest, en eveneens niet meer van toepassing op het Vlaams Provinciefonds zoals opgericht door het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds.".

Artikel 44

In artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998 wordt het laatste lid opgeheven.

In artikel 6 van het decreet van 7 november 1990 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de woorden "in vier delen" worden vervangen door de woorden "in drie delen" ;
- 2° punt 4° wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XIII

DAB Grondfonds

Artikel 45

Alle schulden, vorderingen en tegoeden van het Fonds voor de Planschade, bedoeld in artikel 24 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden overgedragen en toegevoegd aan de DAB Grondfonds, bedoeld in artikel 144 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Deze bepaling treedt in werking op 1 mei 2000.

HOOFDSTUK XIV

Welzijn

AFDELING 1

Geestelijke Gezondheidszorg

Artikel 46

In afwijking van artikel 36 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg blijven de besluiten, genoemd in dat artikel, van kracht tot op het ogenblik dat een centrum voor geestelijke gezondheidszorg of zijn rechtsopvolger erkend is overeenkomstig de bepalingen van artikel 20 van genoemd decreet en uiterlijk tot 30 september 2000.

Artikel 47

In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De centra voor geestelijke gezondheidszorg die overeenkomstig artikel 22 worden erkend vanaf 1 januari 2000 dienen hun beleidsplan, bedoeld in artikel 25, drie maanden na de ondertekening van hun erkenning in bij de administratie Gezondheidszorg.".

AFDELING 2

Kwaliteitszorg

Artikel 48

In artikel 7, § 1, van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen, wordt tussen het tweede en het derde lid het volgende lid ingevoegd :

"De Vlaamse regering kan uitzonderlijk de in het tweede lid vermelde termijn met maximaal twee jaar verlengen voor de sectoren waarvoor bij het verstrijken van die termijn het sectorale overleg nog niet is afgerond of waarvoor een fundamentele herziening van de regelgeving die verder reikt dan een aanpassing aan de bepalingen van dit decreet, zich opdringt."

Artikel 49

In artikel 24, van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, worden het tweede en het derde lid vervangen door wat volgt : "Voor elk van de overige bepalingen van dit decreet stelt de Vlaamse regering de datum van inwerkingtreding vast."

HOOFDSTUK XV

Monumenten en landschappen

Artikel 50

De bij besluit van het afdelingshoofd toegekende onderhoudspremie van 21 mei 1997 van 413.400 frank voor het beschermd monument gelegen in de Jan Botermanstraat 4 in Gent, wordt volledig uitbetaald.

Artikel 51

De bij ministerieel besluit toegekende restauratiepremie van 20 juni 1996 van 437.255 frank voor de restauratie van het gebouw gelegen in de Wollestraat 53 in Brugge (beschermd monument) wordt volledig uitbetaald.

Artikel 52

Artikel 8, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten, heeft uitwerking met ingang van 8 januari 1993.

Artikel 53

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om het eigendomsaandeel van het Vlaamse Gewest in de onroerende goederen die het Gravensteen vormen en gekadastréerd zijn onder Gent 1ste afdeling, sectie A, nrs. 327G/327H/372B/330B/330C/332B/338A/339A/342B/368A/383B, kosteloos over te dragen aan de Stad Gent.

De in het eerste lid vermelde goederen worden overgedragen in de staat waarin ze zich bevinden, met de actieve en passieve erfdienstbaarheden, zichtbare en verborgen gebreken, de bijzondere lasten en verplichtingen verbonden aan hun verwerving, de lasten van het verleden evenals de gebeurlijk aan derden toegestane rechten en op uitdrukkelijke voorwaarde van behoud van hun culturele historische bestemming.

Artikel 54

In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingooderen en van toepassing verklaard op het Vlaamse Gewest bij het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1990, kan de Vlaamse regering de volgende goederen onderhands vererfpachten aan de Stichting Vlaams Erfgoed voor een jaarlijkse canon van 1000 frank :

- 1° de Maagdentoren in Zichem – Scherpenheuvel ;
- 2° de windmolen van Hoeke (Sijsele – Damme) ;
- 3° de woning van architect Renaat Braem (Deurne – Antwerpen).

HOOFDSTUK XVI

Sociaal-cultureel werk

Artikel 55

Artikel 30, § 4, van het decreet van 19 april 1995 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Evenwel wordt, bij ontoereikend krediet, voor het jaar 2000 de gelijkmatige vermindering bedoeld in artikel 22 toegepast op het bedrag bedoeld in het eerste lid."

HOOFDSTUK XVII

Dienst voor de Scheepvaart

Artikel 56

De Dienst voor de Scheepvaart wordt ertoe gemachtigd af te zien van de terugvorderingen van de salarissen, vergoedingen en toelagen die de Dienst voor de Scheepvaart tot en met 31 december 1998 heeft betaald aan zijn personeel en zijn beheerders en die het Rekenhof bij een extensieve controle als ten onrechte betaald heeft bevonden.

HOOFDSTUK XVIII

Havens

Artikel 57

Aan artikel 36 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt :

"De Vlaamse regering kan gedurende een overgangperiode tot 1 januari 2001 aan de havenbesturen subsidies toekennen voor infrastructuurwerken overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1993 betreffende het subsidiëeringsbeleid van de investeringen in de zeehavens."

Dit artikel treedt in werking op 18 april 1999.

HOOFDSTUK XIX

Vlaamse sportfederaties

Artikel 58

De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd om in het jaar 2000 bij wijze van overgangsmaatregel subsidies te verstrekken aan sportfederaties die in 1999 erkend en gesubsidieerd werden op basis van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen en die met toepassing van het decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, met inbegrip van de overgangsmaatregel bedoeld in artikel 13, 1°, niet langer voor subsidiëring in aanmerking komen.

De maximale subsidie voor het jaar 2000 wordt bepaald op basis van de in 1999 in dienst zijnde en gesubsidieerde personeelsleden. Deze personeelssubsidie wordt berekend op basis van de modaliteiten van het decreet van 13 april 1999. De aldus berekende subsidie mag niet hoger liggen dan de subsidie berekend op basis van de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 13, 1°, van het decreet van 13 april 1999.

HOOFDSTUK XX

Inwerkingtreding

Artikel 59

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2000, behoudens andersluidende bepalingen in dit decreet.

Brussel, 9 november 1999.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse
Aangelegenheden,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS